ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

Kingdom of Cambodia

Nation Religion King

Royaume du Cambodge

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia

Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

Trial Chamber

Chambre de Premiere instance

កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ

នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តី "ឌុច"

សំណុំរឿងលេខ ០០១/១៨-០៧-២០០៧-អវតក/អជសដ

ថ្ងៃទី២០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩

សវនាការលើអង្គសេចក្តី (លើកទី៨)

ចៅក្រមសាលាដំបូង៖

លោក និល ណុន ជាប្រធាន

លោកស្រី ស៊ីលយ៉ា ខាតរ៉ាយថ៍

(Judge Silvia Carwright)

លោក យ៉ា សុខន

លោក ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៍

(Judge Jean-Marc Lavegne)

លោក ធូ មណី

លោក យូរ ឧត្តរា (បម្រុង)

លោកស្រី ក្លូឌា ហ្វេនស៍ (បម្រុង)

(Judge Claudia Fenz)

ក្រឡាបញ្ជីសាលាដំបូង៖

លោក លឹម សួយហុង

លោក ម៉ាតូ គ្រីស្ពារ

(Mr. Matteo Crippa)

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី

កញ្ញា ណាថាក់ វិចស៊ែល

(Ms. Natacha Wexels-Riser)

លោក ឌុច ផារី

ការិយាល័យសហព្រះរាជអាជ្ញា៖

លោក យ៉េត ចរិយា

លោក តាន់ សេណារ៉ុង

លោក អាឡិចសាន់ឌឺ ប៊េត

(Mr. Alexander Bates)

លោក ពេជ្រ សម្បត្តិ

លោក ស្ទួអាត ហ្វដ *(Mr.stuart FORD)*

លោក ប៉ាក ចាន់លីណូ (ក្រឡាបញ្ជី)

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ កាំង ហ្គេក អ៊ាវ ៖

លោក ការ សាវុត្ថ

លោក ហ្វ្រង់ស្វ័រ រូ *(Mr. François ROUX)*

លោកស្រី ហេឡឺន អ៊ុយណាក់

(Ms.Heleyn UÑAC)

មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី៖

លោក ហុង គឹមសួន

លោក គង់ ពិសី

លោក យុង ផានិត

លោក គឹម ម៉េងឃី

លោកស្រី ស៊ីលឃីស្ទូត ហ្សីនស្គី

(Ms. Silke Studzinsky)

កញ្ញា ទី ស្រ៊ីនណា

លោក អាឡាំង វ៉ែនណឺ

(Mr. Alain Werner)

លោក ហ្វីលីព កាណុន

(Mr. Philippe Cannone)

ផ្នែកគ្រប់គ្រងតុលាការ៖

លោក កូវ កែវរតនៈ

ឧបសម្ព័ន្ធ

សាក្សី

សាក្សី ៖ KW-៣១ : លោក ចាន់ វឿន

សួរដោយ ប្រធានអង្គជំនុំ ផ្តើមពី ....ទំព័រ ១
សួរដោយ ចៅក្រម **ហ្សង់ម៉ាក ឡាវ៉ែន៍** ផ្តើមពី....................................ទំព័រ ៦
សួរដោយ ចៅក្រម **ស៊ីលយ៉ា ខាតរ៉ាយថ៍** ផ្តើមពី ....ទំព័រ ២២
សួរដោយ ចៅក្រម **យ៉េច ចរិយា** ផ្តើមពី....................................ទំព័រ ៣៦
សួរដោយ ចៅក្រម **អាឡិចសាន់ឌឺ ប៊ែត** ផ្តើមពី ....ទំព័រ ៣៨
សួរដោយ លោក **អាឡាំង វ៉ែនណឺ** ផ្តើមពី ....ទំព័រ ៤៥
សួរដោយ លោក **គីម ម៉េងឃី** ផ្តើមពី....................................ទំព័រ ៤៧
សួរដោយ លោក **ហ្វីលីព កាណុន** ផ្តើមពី....................................ទំព័រ ៤៧
សួរដោយ លោក **ហុង គីមសួន** ផ្តើមពី ....ទំព័រ ៤៩
សួរដោយ លោក **ហ្វ្រង់ស្វ័រ រូ** ផ្តើមពី....................................ទំព័រ ៥១

សាក្សី ៖ KW-៣២ : លោក ចាន់ ខន

សួរដោយ ប្រធាបអង្គជំនុំ ផ្តើមពី....................................ទំព័រ ៦៣
សួរដោយ ចៅក្រម **ហ្សង់ម៉ាក ឡាវ៉ែន៍** ផ្តើមពី....................................ទំព័រ ៦៥

បញ្ជីឈ្មោះ អ្នកនិយាយ៖

ភាសា ដែលប្រើប្រាស់ លើកលែងតែបានកំណត់ជាក់លាក់នៅក្នុងប្រតិចារឹក

អ្នកនិយាយ	**ភាសា**
លោក ចាន់ ខន (សាក្សី)	ខ្មែរ
លោក ចាន់ វឿន (សាក្សី)	ខ្មែរ
លោក ហុង គឹមសួន	ខ្មែរ
លោក គឹម ម៉េងឃី	ខ្មែរ
ចៅក្រម ស៊ីលយ៉ា ខាតវ៉ាយថ៍	អង់គ្លេស
ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៍	បារាំង
លោក អាឡិចសាន់ឌឺ ប៊េត	អង់គ្លេស
លោក ហ្វ្រង់ស្វ័រ រូ	បារាំង
លោកស្រី ស៊ីលឃី ស្ទូតហ្ស៊ីនស្គី	អង់គ្លេស
ជនជាប់ចោទ	ខ្មែរ
ចៅក្រម និល ណុន (ប្រធាអង្គជំនុំជម្រះ)	ខ្មែរ
លោក ហ្វីលីព កាណុន	បារាំង
លោក អាឡាំង វ៉ែនណឺ	បារាំង
លោក យ៉េត ចរិយា	ខ្មែរ

កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី

[ចៅក្រមចូលមកកាន់បន្ទប់សវនាការ]

[០៩:១០:០៥]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

នៅព្រឹកនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងប្រកាសបន្តដំណើរការសវនាការ រឿងក្តីលេខ០០១ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧ ជាបន្តទៅទៀត ។

ក្រឡាបញ្ជីឡើងរាយការណ៍អំពីស្ថានភាពវត្តមាន អវត្តមានភាគី ព្រមទាំងសាក្សីដែលត្រូវបានកោះហៅឲ្យចូលមកផ្តល់ចម្លើយនៅថ្ងៃនេះ ។

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី៖

សូមគោរពលោកប្រធាន! ភាគីដែលចូលរួមក្នុងដំណើរការនីតិវិធីថ្ងៃនេះមានវត្តមានគ្រប់ចំនួនអស់ហើយ ចំណែកឯសាក្សីក៏មានវត្តមានគ្រប់ចំនួនដែរ ។ សូមអរគុណ ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ក្រឡាបញ្ជីរៀបចំចាត់បញ្ចូលស្ថានភាពវត្តមាន អវត្តមានភាគីនិងសាក្សីថ្ងៃនេះទៅក្នុងប្រតិចារឹក។

ជាកិច្ចបន្តសូម-- បង្គាប់ឲ្យមន្ត្រីតុលាការនាំសាក្សី KW៣១ ចូលមកកាន់បន្ទប់សវនាការ។

(សាក្សីចូលមកកាន់បន្ទប់សវនាការ)

សួរដោយប្រធានអង្គជំនុំ៖

ស៖ បងឈ្មោះ ចាន់ វឿន អ៊ីចឹងមែនទេ?

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ បាទ, ឈ្មោះ ចាន់ វឿន ។

ស៖ ឆ្នាំនេះបងអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ឆ៖ អាយុ ៥៦ ។

ស៖ សព្វថ្ងៃនេះបងមានទីលំនៅ នៅកន្លែងណាដែរ?

ឆ៖ នៅឃុំអមលាំង ។

ស៖ បងមានមុខរបរអ្វីដែរសព្វថ្ងៃ?

ឆ៖ មុខរបរធ្វើស្រែចម្ការ ។

ស៖ យោងតាមរបាយការណ៍របស់ក្រឡាបញ្ជីសវនាការថា លោកមិនមានជាប់ចំណងញាតិលោហិត ញាតិពន្ធ ឬក៏សហព័ទ្ធ និងភាគីក្នុងរឿងក្តីនេះទេ មែនទេ?

ឆ៖ មានមែន ។

ស៖ បងមានជាប់បងប្អូនជាមួយតា ឌុច ជាមួយនឹងភាគីផ្សេងៗនៅក្នុងរឿងក្តីហ្នឹងទេ?

ឆ៖ មានបាទ ។

ស៖ បងប្អូនអ្នកណាគេ?

ឆ៖ ស្តាប់អត់ច្បាស់ទេ ។

ស៖ បងមានៗជាប់បងប្អូនជាមួយនឹងភាគីផ្សេងៗនៅក្នុងរឿងក្តីនេះទេ?

ឆ៖ មានបងមាន ។

ស៖ បងប្អូនឯណាគេ?

ឆ៖ ពូខ្ញុំបង្កើត ។

ស៖ ឈ្មោះអី?

ឆ៖ សយ ។

ស៖ គាត់នៅឯណា គាត់ហ្នឹង?

[០៩:១៥:០០]

ឆ៖ នៅភូមិពាម ។

ស៖ ហើយគាត់ធ្វើសព្វថ្ងៃ?

ឆ៖ បាទ?

ស៖ គាត់ធ្វើអី?

ឆ៖ គាត់អត់មានធ្វើអីទេ នៅឯចម្ការហ្នឹង ។

ស៖ គាត់មានធ្លាប់ចូលរួមនៅក្នុងសវនាការនេះទេ?

ឆ៖ អត់ អត់ទេ បង ។

ស៖ អ៊ីចឹងគឺដូចរបាយការណ៍របស់ក្រឡាបញ្ជី បានបញ្ជាក់ថា បងមិនមានជាប់ចំណងលោហិតញាតិពន្ធ ឬក៏សហព័ទ្ធ ជាមួយនឹងភាគីក្នុងរឿងក្តីនេះទេ ។

នៅក្នុងរឿងក្ដីនេះ អង្គជំនុំជម្រះបានអញ្ជើញបងមកធ្វើជាសាក្សីនៅក្នុងរឿងក្ដី ហើយក្នុងនាមជាសាក្សី អង្គជំនុំជម្រះតម្រូវឲ្យបងស្បថជាមុន មុននឹងផ្ដល់សក្ខីកម្ម ។ តើបងបានស្បថរួចហើយឬនៅ?

ឆ៖ បានស្បថរួចហើយ ។

ស៖ នៅក្នុងរឿងក្ដីនេះ អង្គជំនុំជម្រះអញ្ជើញបងមកផ្ដល់សក្ខីកម្មនូវអ្វីដែលបងបានដឹង បានឮ បានឃើញ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអង្គហេតុមន្ទីរសន្តិសុខម-១៣ ដែលមានទីតាំងឋិតនៅអមលាំង ស្រុកថ្ពង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ក្នុងអំឡុងពេលទសវត្សរ៍ឆ្នាំចិតសិប១ គឺពីឆ្នាំ១៩៧១ ដល់ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ នេះគ្រាន់តែជម្រាបឲ្យបងបានដឹងអំពីគោលបំណងនៃការកោះហៅបងមកផ្ដល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងសវនាការនាពេលនេះ បងយល់ទេ?

ឆ៖ យល់ ។

ស៖ ជាបន្តនេះ គឺអង្គជំនុំជម្រះសូមប្រាប់អំពីសិទ្ធិក្នុងនាមជាសាក្សី ។ សាក្សីអាចបដិសេធក្នុងការឆ្លើយទៅនឹងសំណួរ ដែលបានសួរ ឬក៏ធ្វើសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ណាមួយដែលនាំឲ្យមានពិរុទ្ធភាពលើខ្លួនឯង ។ បងយល់ទេនូវសិទ្ធិនេះ?

[០៩:១៧:៣៧]

ឆ៖ អត់សូវយល់ដែរបង ។

ស៖ បានសេចក្ដីថា ប្រសិនបើនៅក្នុងចម្លើយរបស់បងមានការពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអំពើផ្សេងៗដែលកើតមានឡើង ប្រព្រឹត្តដោយខ្លួនឯង បងអាចមិនឆ្លើយនឹងសំណួរ ឬក៏ធ្វើសេចក្ដីថ្លែងការណ៍អំពីបញ្ហានេះទេ ។ ប៉ុន្តែ បងអាចលើកអំពីហេតុផលផ្សេងៗទៀត ទិដ្ឋភាពផ្សេងទៀត ដែលបងបានឃើញបានដឹង បានឮ ក្រៅពីអំពើរបស់ខ្លួនឯង នេះជាសិទ្ធិដែលមិនធ្វើសក្ខីកម្មដាក់ពិរុទ្ធភាពលើខ្លួនឯង ។ បងយល់ឬនៅ?

ឆ៖ យល់ហើយបង ។

ស៖ បងអាចប្រាប់ដល់អង្គសវនាការបានទេ ថាបងបានស្គាល់មន្ទីរសន្តិសុខម-១៣ ដែលមានទីតាំងឋិតនៅអមលាំង ក្នុងស្រុកថ្ពង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ដែលមានអត្ថិភាពនៅក្នុងអំឡុងឆ្នាំ១៩៧១ ដល់ឆ្នាំ១៩៧៥ ។ បងពិតជាស្គាល់ទេ ឬក៏មិនស្គាល់ទេ?

ឆ៖ ពិតជាស្គាល់ ។

សះ ហើយមូលហេតុអីទៅ ដែលនាំឲ្យបងបានទៅស្គាល់នៅកន្លែងនោះ?

ឆះ មូលហេតុ ខ្ញុំធ្លាប់នៅជាមួយគាត់ដែរ ។

សះ អ៊ីចឹងកាលណោះ បងក៏ជាបុគ្គលិកនៃមន្ទីរសន្តិសុខនៅទីនោះដែរមែនទេ?

ឆះ បាទ ។

សះ បងនៅក្នុង-- រស់នៅក្នុងមន្ទីរសន្តិសុខម-១៣ ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅអមលាំង ស្រុកថ្ពង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ នោះក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មាន? ប្រហែលជាពីថ្ងៃខែឆ្នាំណា រហូតដល់ថ្ងៃខែឆ្នាំណាដែរ?

ឆះ ខ្ញុំអត់សូវបានចាំ តែនៅបានមួយឆ្នាំជាមួយគាត់ ។

សះ នៅមួយឆ្នាំប្រហែលជា? បងគិតមើលប្រហែលជាចន្លោះពីឆ្នាំណា? ឧបមាថា១៩៧១ ចូល ១៩៧២ ឬ ១៩៧២ ទៅ ១៩៧៣ ឬក៏ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣ ឬ១៩៧៤?

ឆះ ប្រហែល១៩៧៤ ណាបង ។ ១៩៧៥ ខ្ញុំចេញ ។

សះ ឥឡូវនេះបងអាចនិទាន រៀបរាប់ឡើងវិញអំពីទិដ្ឋភាពទាំងឡាយអំឡុងពេលដែលបងទៅរស់នៅក្នុងម-១៣ ក្នុងអំឡុងពេលរយៈពេល១ឆ្នាំនោះ តើបងបានឃើញ បានជួបប្រទះ បានដឹង បានឮនូវបញ្ហាអ្វីខ្លះនៅទីនោះ? សូមបងអាចរៀបរាប់ប្រាប់ និយាយប្រាប់បញ្ហានេះដល់អង្គជំនុំជម្រះបានដែរឬទេ?

[០៩:២០:៣៩]

ឆះ បានបងបាន ។ ខ្ញុំចូលមកនៅជាមួយគាត់ហ្នឹង ក៏ឃើញគាត់ធ្វើសកម្មភាពផ្ទាល់ភ្នែកតែម្តងបង ។ ខ្ញុំចូលមកដល់លើកទី១ ខ្ញុំមុនដំបូង ខ្ញុំនៅអង្គភាពទ័ពទេ ដល់ខ្ញុំរ៉ៃបាក់ទ័ពនឹងគេមក ខ្ញុំបាក់ស្បាតរត់មក គេបញ្ជូនមកអង្គភាពតា ឌុច ហ្នឹង ។ ដល់ៗខ្ញុំចូលមកដល់ ខ្ញុំអត់ដែលឃើញអ៊ីចឹងសោះ ឃើញគាត់ចងអ្នកទោសហ្នឹងព្យួរ សាបអីហ្នឹង គឺឃើញពិតអ៊ីចឹង។ ធ្វើបាបអ្នកទោសហ្នឹង គាត់ចងព្យួរអ៊ីចឹងទៅ គាត់វ៉ៃសួរចម្លើយ សួរអីហ្នឹង ខ្ញុំឃើញទាំងអស់ ហ្នឹងចំពោះមន្ទីរតា ឌុច ហ្នឹង ។

រួចខ្ញុំនេះ ក៏អត់សូវបាននៅកន្លែងដែរ គាត់ចាត់តាំងខ្ញុំឲ្យនៅខាងសេដ្ឋកិច្ចឯណោះ ដើររកស្រូវអង្ករឲ្យអ្នកទោសហ្នឹងហូប ។ យូរៗមួយខែ ឬកន្លះខែ ខ្ញុំមកចូលមន្ទីរហ្នឹងម្តង ។ ម្លោះហើយខ្ញុំអត់បានដឹង គេសង្កេតគាត់ម៉េចទេ ។ ថ្ងៃណាដែលខ្ញុំមកដល់កន្លែងមន្ទីរហ្នឹង ឃើញតែគាត់ធ្វើបាប អ្នកទោស ទារុណកម្ម ហ្នឹងហ្នង ខ្ញុំអត់ដែលបាននៅជាប់ទេ ដូចដើរមួយខែ ឬមួយអាទិត្យហ្នឹង អ៊ីចឹងចូលម្តងមក ។ ចូលថ្ងៃណាក៏គាត់ធ្វើអ៊ីចឹង ហើយខ្លួន ខ្ញុំបាទនេះនៅជាមួយគាត់ហ្នឹង ក៏មានរឿងមួយគាត់

ហ្នឹងទៀត ធ្វើបាបដល់រូបខ្ញុំហ្នឹងទៀត ។ ខ្ញុំសូមអស់យោបល់ប៉ុណ្ណឹង ។

ស៖ បកាលនោះបងអាយុប៉ុន្មាន?

ឆ៖ កាលនោះ ខ្ញុំអាយុប្រហែលជាម្ភៃជាងទេ ។

ស៖ ហើយនៅទីនោះសរុបទាំងអស់ ទាំងឈ្មោះ ឌុច ហើយនិងអ្នកក្រោមបង្គាប់របស់គាត់ រហូតដល់កងការពារ និយាយពីរឿងបុគ្គលិកសម្រាប់មន្ទីរហ្នឹង មានចំនួនប្រហែលប៉ុន្មាននាក់ទៅតាមបងដឹង?

ឆ៖ វានេះច្រើនដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះខ្លះ ចាំខ្លះ ។ វាច្រើនដែរ ប្រហែល១០នាក់ជាងឯណោះបង ។

ស៖ អ៊ីចឹង បងទទួលបន្ទុកផ្នែកខាងរកស្បៀង ខាងសេដ្ឋកិច្ច យើងហៅសេដ្ឋកិច្ចជំនាន់ហ្នឹងនែ៎ ហើយទទួលបន្ទុករក ដើររកស្បៀង រកស្រូវអង្ករផ្សេងៗមកផ្គត់ផ្គង់នៃមន្ទីរ ។ អ៊ីចឹង បងមានដែលបានធ្វើជាកងការពារ ឬក៏ជាអ្នកសួរចម្លើយអីផ្សេងៗទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំអត់បានសួរចម្លើយអ្នកទោសទេ ព្រោះខ្ញុំនៅខាងសេដ្ឋកិច្ចហ្នឹង ។ បើកងការពារ កាលណាខ្ញុំមកពីរកស្រូវអង្ករអ៊ីចឹងទៅ ពេលណាអត់មានកម្លាំង គាត់ប្រើខ្ញុំម្តងៗដែរ ។ ឲ្យជួយការពារហ្នឹងបានមួយថ្ងៃពីរថ្ងៃអ៊ីចឹងទៅ ខ្ញុំចេញទៅបាត់ទៀត ទៅរកស្រូវ រកអង្ករហ្នឹង ។

[០៩:២៣:៥៨]

ស៖ ក្នុងកាលៈទេសៈ ដែលបងបានឃើញនៅក្នុងអំឡុងពេលហ្នឹង ជាមួយថ្ងៃ ជាមធ្យមមានមនុស្ស ដែលត្រូវជាប់ឃុំឃាំងហ្នឹងប៉ុន្មាននាក់ទៅ ប្រហែលជាប៉ុន្មាននាក់ទៅ?

ឆ៖ ខ្ញុំបានឃើញ ជួនកាល១០នាក់អ៊ីចឹង ដល់ខ្ញុំចេញទៅក្រៅយូរៗ មកទៅឃើញអត់ដល់ ១០នាក់ផង ។ មិនដឹងជាមនុស្សហ្នឹងទៅខាងណាខ្លះ ខ្ញុំអត់បានដឹងនៅកន្លែងហ្នឹង ។ បើខ្ញុំនៅជាប់អ៊ីចឹង ទៅអត់អីទេ បើខ្ញុំចេញទៅក្រៅបាត់កន្លះខែ ឬមួយអាទិត្យមក ១០នាក់ហ្នឹងនៅសល់ប្រហែលជា៥នាក់ ៦នាក់ទេ មិនដឹងទៅខាងណា ខាងណី មិនដឹងគាត់បញ្ជូនទៅខាងណា ខ្ញុំអត់បានដឹងដែរ ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អស់លោក លោកស្រីចៅក្រម មានសំណួរអ្វីត្រូវសួរដល់សាក្សីរូបនេះទេ បើមានសូមអញ្ជើញ ។ សូមអញ្ជើញចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ។

សួរដោយចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៍៖

ស៖ តើយើងអាចសុំឱ្យជនជាប់ចោទក្រោកឈរ ។ តើសាក្សីអាចមើលជនជាប់ចោទ ថាតើលោកអាចស្គាល់ជនជាប់ចោទទេ?

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ បាទ, ស្គាល់ ។

ស៖ លោកបានបញ្ជាក់ថាលោកបាននៅទីនោះ នៅម-១៣ នៅប្រហែលជាមួយឆ្នាំ ។ តើលោកអាចប្រាប់យើងបានទេ ថាអ្នកណាជាអ្នកដែលត្រូវជាប់ឃុំនៅកន្លែងនោះ មានបុរសស្ត្រី មានកុមារ? តើលោកអាចប្រាប់បន្ថែមទៀតបានទេ ពីរឿងហ្នឹង?

ឆ៖ បាទ, បាន ។ រឿងជាប់ហ្នឹង វាមានទាំងពីកូនក្មេងឡើងទៅ មកទាំងប្តី ទាំងប្រពន្ធអីចឹងនៅក្នុងមន្ទីរហ្នឹង ។ និយាយមែនទែន ឃុំអមលាំងខ្ញុំហ្នឹង ចាប់ស្មើរទាំងអស់ភូមិពាមហ្នឹង ។ មកដាក់មន្ទីរគាត់ហ្នឹង ចាប់ទាំងបងប្អូនខ្ញុំមកពីរនាក់ទៀត មានទាំងក្មេងតូច ទាំងមនុស្សចាស់ ទាំងមនុស្សប្រុស ទាំងមនុស្សស្រី ។

ស៖ តើកុមារទាំងអស់នោះច្រើនមានអាយុប៉ុនណាដែរ?

ឆ៖ កុមារហ្នឹងប្រហែលអាយុ៤ឆ្នាំអីហ្នឹង ៣ឆ្នាំប៉ុណ្ណឹង តូចៗដែរទេ ។

ស៖ ថាតើមានអ្នកល្មើយសឹកដែរទេ ឬក៏ជាអ្នកដែលគេបញ្ជូនចេញមកពីសម័យសាធារណរដ្ឋនោះ ជាទ័ពរបស់សម័យសាធារណរដ្ឋមានទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំដឹងតែបញ្ជូនទៅឃុំអមលាំង ឃុំខ្ញុំហ្នឹងអ្នកទោស ក្រៅពីហ្នឹងខ្ញុំអត់បានដឹងផង។ ឃើញអ្នកទោសអមលាំង បានខ្ញុំដឹង ។

[០៩:២៨:២៧]

ស៖ តើមានអ្នកទោស ដែលមិន-- អ្នកដែលមកពីអមលាំងហ្នឹង លោកមិនបានឃើញអ្នកណាផ្សេង ក្រៅពីអ្នកដែលគេបញ្ជូនមកពីអមលាំងហ្នឹង អីចឹងមែនឬទេ?

ឆ៖ បាទពិត អត់បានឃើញមែន ។ ខ្ញុំស្គាល់សុទ្ធតែអ្នកអមលាំងហ្នឹងហ្មង ។

ស៖ ថាតើលោកដឹងទេ ថាហេតុអីបានជាគេយកអ្នកទាំងអស់នោះមកឃុំនៅ ម-១៣ នោះ?

ឆ៖ យកមក ខ្ញុំអត់សូវបានដឹងទេ ប៉ុន្តែយកមកសុទ្ធតែអ្នកទោស អ្នកគិញហ្នឹង បានចាប់មកមន្ទីរម-១៣ ហ្នឹង ។

ស៖ ថាតើអ្នកជាប់ឃុំទាំងអស់នោះ ត្រូវទទួលរងការប្រព្រឹត្តលើដូចគ្នា ឬក៏គេបែងចែកខុសៗគ្នា ទៅតាមប្រភេទរបស់គេ?

ឆ៖ អត់សូវស្តាប់បានទេបង មិញ ។

[០៩:៣០:០៧]

ស៖ តើអ្នកជាប់ អ្នកទោសទាំងអស់ត្រូវទទួលរងការរៀបចំដូចគ្នា ឬក៏ទទួលរងអំពើដូចគ្នា? ថាតើអ្នកទោសណាត្រូវបានគេអនុញ្ញាតឲ្យចេញទៅក្រៅធ្វើការទេ ឬក៏អ្នកខ្លះមិនត្រូវបានគេអនុញ្ញាតឲ្យចេញទៅធ្វើការទេ?

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ បាទ,មាន ។ អ្នកទោសខ្លះក៏បានចេញទៅក្រៅ អ្នកទោសខ្លះក៏អត់បានចេញទៅទេបងបានទៅតិចណាស់ ។ ខ្ញុំថាបានតិច ព្រោះឃើញដូចឃុំអមលាំងខ្ញុំអ៊ីចឹង ឃើញច្រើនណាស់ ហេតុអីបានបាត់អស់ មិនដឹងចេញទៅណា? ។ រាល់ថ្ងៃនេះនៅរស់តែ៣នាក់ទេ ។ ឃើញជាក់ស្តែងរាល់ថ្ងៃនេះនៅក្នុងមន្ទីរ១៣ នេះ ខ្ញុំឃើញរស់តែអាអូន អាបង ហើយនឹងតាស៊ន បីនាក់ហ្នឹងទេ ហើយនិងមួយឃុំអមលាំងចិតសិបនាក់ជាង បាត់អស់ មិនដឹងជាបាត់ទៅណា ។ ខ្ញុំបានអត់បានដឹងដែរទេ ប៉ុន្តែអត់ដឹងគាត់យកទៅកន្លែងណាអីកន្លែងណា ។ ប៉ុន្តែ ចិតសិបនាក់ជាង នៅឃើញរស់តែបីនាក់គត់ នៅឃុំអមលាំងខ្ញុំហ្នឹង ។

[០៩:៣១:៤១]

ស៖ អ្វីដែលលោកបានប្រាប់យើងនោះ គឺក្នុងឆ្នាំដែលលោកធ្វើការនៅម-១៣ នោះ ខ្លួនលោកផ្ទាល់បានសង្កេតឃើញប្រហែលជាមានអ្នកទោស៧០នាក់ ត្រូវបានបាត់ខ្លួនចេញពីហ្នឹង តើអ៊ីចឹងមែនឬទេ?

ឆ៖ ពិតអ៊ីចឹងមែនណាបង អត់បានឃើញ ។ ដាច់បាត់អស់រលីង ឃើញតែបីនាក់នៅរស់សព្វថ្ងៃនេះ បានគាត់ដោះលែង ហើយអត់ដោះលែងហ្នឹងមិនដឹងទៅខាងណាអស់ ។

ស៖ តើលោកអាចប្រាប់យើងបានទេ ថាអ្វីលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួននៅទីនោះដូចម្តេចដែរ? ថាតើអ្នកឃុំខ្លួនគេដាក់កន្លែងណាខ្លះ? គេដាក់ច្រវាក់ តើគេស្លៀកពាក់អ្វីនៅកន្លែងឃុំខ្លួននោះ?

ឆ៖ ខ្ញុំនិយាយការពិតរឿងកន្លែងឃុំខ្លួន គឺមានរណ្តៅគុកជីកក្នុងដី ។ មានគុកនោះ បីកន្លែងជាប់ៗគ្នា អ៊ីចឹង ។ ពេលដាក់អ្នកទោសអ៊ីចឹង ដាក់ជើង ដាក់ដៃ ដាក់កងច្រវាក់អ៊ីចឹងនៅក្នុងដី ។ ពេល

បញ្ចេញអ៊ីចឹងមកដាក់ច្រវាក់ ចាក់ច្រវាក់អ៊ីចឹងចេញមកក្រៅ ហ្នឹងខ្ញុំដឹងពិត ឃើញពិត ។ ខ្ញុំមកដូចខាងសេដ្ឋកិច្ចម្តងៗអ៊ីចឹង ខ្ញុំមកក្នុងមន្ទីរហ្នឹងឃើញដាក់ច្រវាក់ពិតតែហ្មង ដាក់អ្នកទោសនោះ បញ្ចេញធ្វើការទាក់ច្រវាក់ក ។

[០៩:៣៣:៣៦]

ស៖ លោកបាននិយាយថា មានអ្នកទោសបីនាក់ តើលោកអាចរៀបរាប់បានទេ? ថាតើពួកគេនោះជានរណាខ្លះ?

ឆ៖ អ្នកទោសដែលនៅរស់ទុំង? នៅរស់ដូចខ្ញុំរៀបរាប់មិញអ៊ីចឹង ដែលមានឃើញសព្វថ្ងៃនៅតែ១)ឈ្មោះ អូន ២) ឈ្មោះ បង ៣) ឈ្មោះ ស៊ន ដែលជាប់មន្ទីរគាត់ហ្នឹង គាត់ដោះលែង ។ ឃើញនៅរស់បីហ្នឹង ។

ស៖ តើអ្នកទាំងអស់នេះត្រូវបានឃុំខ្លួននៅក្នុងផ្ទះ នៅក្នុងរណ្តៅ តើលោកអាចរៀបរាប់កន្លែងដែលអ្នកទាំងបីនាក់ហ្នឹង ដែលថាត្រូវឃុំខ្លួននោះ ឃុំកន្លែងណា?

ឆ៖ អ្នកទាំងបីមុនដំបូង គាត់ជាប់ គាត់ដោះលែងសម្រាលនៅក្រៅៗគុកវិញ ។

ស៖ តើលោកអាចប្រាប់យើងបានទេ ថាតើអ្នកទោសទាំងអស់ហ្នឹងគឺថា មានចំណីអាហារហូបគ្រប់គ្រាន់ដែរ ឬទេ?

ឆ៖ រឿងចំណីអាហារហូបមិនសូវបានគ្រប់គ្រាន់ទេ ហូបតែបបរហ្នឹង ដាក់ក្នុងបំពង់ឲ្យ ដូចអ្នកទោសអ៊ីចឹង មិនបាច់ថា អ្នកទោសទេ គ្រាន់តែកងការពារដូចចំពោះរូបខ្ញុំហ្នឹង ក៏គាត់ឲ្យបបរហូបបន្តិចៗអ៊ីចឹង ធ្វើការងារអីអត់ចង់កើតផង ទម្រាំដល់អ្នកទោសទៀតគ្នាល្វីងល្វន់ដូចឆ្កែអត់បាយអ៊ីចឹងដែលគាត់ធ្វើបាប ។

ស៖ តើលោកបានសង្កេតឃើញថា តើទោសទាំងអស់នោះបានរបបអាហារដូចគ្នា ដូចជាបុគ្គលិកអ្នកនៅ ម-១៣ ទេ ឬក៏ទាំងអស់គ្នាហូបអាហារបបរដូចគ្នានោះ?

ឆ៖ អ្នកទោសក៏ហូបបបរ អ្នកកងការពារហ្នឹងក៏បបរដូចគ្នា ។ ប៉ុន្តែ គ្រាន់បបរខុស អ្នកទោសបបររាវ កងការពារបបរខាប់ ។

[០៩:៣៦:៥៣]

ស៖ តើលោកបានឃើញអ្នកណាស្លាប់ដោយសារអត់អាហារដែរទេ នៅទីនោះ?

ឆ៖ បាទ, អត់បានឃើញទេ ។

ស៖ តើលោកបានឃើញអ្នកទោសស្លាប់ដោយសារមានជំងឺទេ?

ឆ៖ បាទ, អត់ដែរ ។

ស៖ តើលោកបានសង្កេតឃើញនូវចំណុចណាមួយ នៅពេលដែលមានភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំងនៅថ្ងៃមួយ តើលោកបានសង្កេតឃើញថា តើអាចមានបញ្ហាទេ? ដោយសារភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំងនោះ មានបញ្ហាអ្វី?

[០៩:៣៧:៥៥]

ឆ៖ បាទ, កាលភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំងនុ៎ង មានទឹកជន់ ។ មន្ទីរហ្នឹងនៅៗម្ខាងស្ទឹង មាត់ស្ទឹងហ្នឹងតែម្តង ម្លោះហើយទឹកស្ទឹងជន់រឹបអ៊ីចឹងមក មិនថាអ្នកទោស អ្នកកងការពារទេ រឹបមកគឺថាគ្រាន់តែកងការពារឡើងសុទ្ធចុងឈើអត់ចង់សឹងទាន់ផង លឿននោះលឿន មហាសែនលឿនទឹក ។ នៅក្នុងពេលហ្នឹង ក្នុងរណ្តៅហ្នឹងមានដោះរួចខ្លះ មិនរួចខ្លះដែរ ឃើញស្លាប់ដែរហ្នឹងនៅក្នុងគុកហ្នឹង ប៉ុន្តែមិនច្រើនប៉ុន្មានទេ ព្រោះអ្នកទោសវានៅតិច ។ ខ្ញុំឃើញលិចទឹកមានមែន ។

ស៖ អ្វីដែលលោកបានប្រាប់យើងនោះ គឺថាអ្នកទោសខ្លះត្រូវបានជាប់ខ្នោះនៅក្នុងរណ្តៅ អ្នកខ្លះត្រូវបានលង់ទឹកស្លាប់នៅក្នុងរណ្តៅនោះ តើពិតដូចដែលចម្លើយនោះទេ?

ឆ៖ ការពិត ។

ស៖ នេះជាអ្វីដែលលោកបានឃើញដោយផ្ទាល់ភ្នែករបស់ខ្លួនផ្ទាល់?

ឆ៖ បាទ, បានឃើញ ។

ស៖ លោកបានប្រាប់យើងថា នៅក្នុងម-១៣នោះ គឺថាអ្នកទោសត្រូវបានគេចង ហើយគេបានសួរចម្លើយអ្នកនោះ តើលោកអាចប្រាប់យើងឲ្យច្បាស់ជាងហ្នឹងបានទេ? អ្វីខ្លះដែលលោកបានឃើញទាក់ទងទៅនឹងការសួរចម្លើយ? តើគេប្រើវិធីអ្វីខ្លះក្នុងការសួរចម្លើយអ្នកទោសហ្នឹង?

ឆ៖ បើតាមខ្ញុំបានឃើញ គឺសួរចម្លើយ ស្រាតខោ ស្រាតអាវអ៊ីចឹង រើសួរចម្លើយអ្នកទោសហ្នឹងខ្ញុំឃើញផ្ទាល់ភ្នែកខ្ញុំបាទ ។

[០៩:៤០:១៧]

ស៖ ហើយនរណាជាអ្នកសួរចម្លើយនោះ?

ឆ៖ គឺតា ឌុច ហ្នឹងតែម្តង ។

ស៖ តើលោកបានឃើញអ្នកណាផ្សេងទៀតជាអ្នកសួរចម្លើយទេ ឬក៏មានតែជនជាប់ចោទម្នាក់ដែលជាអ្នកសួរចម្លើយនៅទីនោះ?

ធ៖ ក្នុងនោះមានគ្នាគាត់ពីរនាក់ ឈ្មោះ ចាន់ មួយ ដែលអាចសួរចម្លើយអ្នកទោសហ្នឹងមានតែពីរនាក់ទេ ។

ស៖ គឺថាមានតែពីរនាក់ ។ អ៊ីចឹងមានតែពីរនាក់ មានតែ ឌុច ហើយនិងម្នាក់ទៀតទេ អ៊ីចឹង ឬម៉េច?

ធ៖ បាទពិត ។ មានតែតា ឌុច ហើយនឹងតា ចាន់ ហ្នឹងទេ ។

[០៩:៤១:៤៧]

ស៖ តាមដែលខ្ញុំយល់ច្បាស់ពីលោកនោះ គឺថាលោកបានឃើញ ឌុច វាយអ្នកទោស តើអ៊ីចឹងពិតទេ?

ធ៖ បាទ, ពិត ។

ស៖ តើគាត់បានប្រើអ្វីដើម្បីវាយអ្នកទោសនោះ?

ធ៖ ប្រើ ជួនកាលដំបងយើងហ្នឹងធម្មតាហ្នឹងវ៉ៃអ្នកទោសសួរអ៊ីចឹង រួចបើម្នាក់ទៀតនោះ ខ្ញុំឃើញគាត់រហូតដល់ដុតទាំងរស់ទៀតនុះ ចាប់ព្យួរ ចងព្យួរដុតទៀតនុះ ហ្នឹងត្រូវជាមីងខ្ញុំទៀត ខ្ញុំអត់ហ៊ានមាត់ទេកាលនុំង ។ កាលណាមាត់ទៅគេថា យើងនឹងខ្សែរយៈអី ខ្ញុំខ្លាចដែរ ។ ខ្ញុំដែលឃើញគាត់ធ្វើទារុណកម្មពិត ច្បាស់នៅភ្នែកខ្ញុំហ្នឹង ចងមានដាក់ប្រេង ដាក់អីដុតគ្នាដោះអាវអស់មនុស្សស្រី ។

ស៖ នៅពេលដែលលោកបានឃើញថា អ្នកនោះ អ្នកដែល-- តើជាបុរសស្ត្រី ឬក៏គ្រាន់តែជាមនុស្សធម្មតា អាចសម្គាល់បានទេ ពេលនោះ?

ធ៖ ត្រង់ហ្នឹងស្តាប់អត់បានទេបង មិនដឹងថាម៉េច?

ស៖ ខ្ញុំបញ្ជាក់ឡើងវិញ លោកបាននិយាយថា លោកបានឃើញ ឌុច វាយទៅលើអ្នកទោស តើអ្នកទោសទាំងហ្នឹង ដែល ឌុច បានវាយនោះ គឺវាយតែបុរសអ្នកទោសប្រុស ឬក៏ស្រីក៏គាត់វាយដែរ?

ធ៖ ក្នុងហ្នឹងមាន ដែលខ្ញុំមានប្រសាសន៍មិញអ៊ីចឹង គឺថាមានទាំងប្រុស មានទាំងស្រី ។ស្រីដល់ទៅដុតទៀតឯនោះ បើត្រឹមតែប្រុស ត្រឹមតែវាយទេ មនុស្សស្រីដោះអាវដោះអីដុតទាំងដោះគ្នាទៀតនោះ ហ្នឹងខ្ញុំឃើញពិតតែម្តង ពិសេសក្មួយខ្ញុំនៅពាមហ្នឹងតែម្តង ។

[០៩:៤៤:៥១]

ស៖ ដូច្នេះលោកផ្ទាល់បានឃើញ ឌុច គឺយកភ្លើងទៅអុចទ្រូង ឬក៏ដោះស្ត្រី ដើម្បីជាធ្វើទារុណកម្ម តើពិតមែនទេ? ឃើញផ្ទាល់ភ្នែក?

ឆ៖ បាទ, ឃើញពិតផ្ទាល់ភ្នែក ។ ឃើញឌុត រុំប្រែងយើង ប្រែងកាតហ្នឹងជាប់នឹងឈើ រុញទៅចំដោះគ្នាហ្នឹង ឌុតទាំងរស់ហ្នង ។ ឃើញពិត ការពិតហើយហ្នឹង ។ ខ្ញុំបានឈរមើលទៀត ។

ស៖ តើហេតុការណ៍នោះកើតឡើងជាញឹកញាប់ ឬក៏កើតឡើងតែម្តងទេ?

ឆ៖ បាទ, កើតម្តងហ្នឹង ខ្ញុំឃើញម្តង ឌុតមនុស្សស្រី ខ្ញុំឃើញម្តង ឃើញម្នាក់ហ្នឹងទេ និយាយចំ ឃើញម្នាក់ ។

ស៖ តើលោកនៅចាំទេ? តើអ្នកទោសនោះត្រូវបានគេសម្រាតនននលគក ឬក៏នៅមានសម្លៀកបំពាក់អ្វីខ្លះដែរ នៅពេលដែលគេធ្វើទារុណកម្មនោះ?

ឆ៖ អត់ៗ មានស្រោត ដោះតែអាវទេ។ ដោះអាវអស់ហើយ ឌុតដោះ ។

ស៖ តើលោកបានឃើញអ្នកទោសបានគេចងព្យួរជើងឡើងទេ នៅពេលដែលគេសួរចម្លើយនោះ?

ឆ៖ បានឃើញ ។ ប៉ុនគ្រាន់តែអត់មានព្យួរជើងឡើងលើ ។ ចងតែដៃ ចងស្ពាបសេកយកព្យួរដើមឈើអ៊ីចឹង ។ ស្រាតខោស្រាតអាវអស់ ចងព្យួរអ៊ីចឹង ។ ខ្ញុំបានឃើញពិត ។

ស៖ តើលោកបានឃើញអ្នកទោសណាម្នាក់ត្រូវបានគេយកទៅជ្រមុជទឹកនៅក្នុងអូរ ឬក៏ជ្រមុជនៅកន្លែងណា ដើម្បីសួរចម្លើយទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំបានឃើញ ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះបាត់ហើយ ស្រីហ្នឹង ។ គេយកទៅជ្រមុជទឹកហ្នឹង ។ ជាន់សួរចម្លើយ ជ្រមុជទឹក ។ គ្នាគាត់មានបីនាក់ នៅខាង“គ”មន្ទីរហ្នឹង ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំអត់ស្គាល់មនុស្សស្រីហ្នឹងទេ ខ្ញុំឃើញដែរ ។ ពិតជាឃើញហ្នង ។ ជាន់ជ្រមុជទឹកហ្នឹង សួរចម្លើយ សួរមិនឆ្លើយជាន់ពន្លិចទឹក ។ ពិតបានជាឃើញ ។

ស៖ នៅពេលដែលលោកនិយាយថា ជ្រមុជ ជាន់ជ្រមុជក្នុងទឹក លោកនិយាយថាជ្រមុជគឺថាដងខ្លួនទាំងមូល ឬក៏ជាន់តែក្បាលពន្លិចទេ?

ឆ៖ ជាន់ពន្លិចទាំងអស់ហ្នឹង គ្នាចប់ដង្ហើម ឃើតខក ខំងើបមកជាន់ទៀត ។

ស៖ តើកើតមានឡើងជាញឹកញាប់ទេ? ឬក៏ប្រើពេលយូរទេ? ឬក៏គ្រាន់តែកើតម្តងហ្នឹង លើកក្រោយមិនមានទេ?

ឆ៖ បាទ, ខ្ញុំឃើញម្តងទេ ។ លើកក្រោយអត់មានទៀតទេ ។ ឃើញតែម្តងហ្នឹង ជាន់ពន្លិចក្នុងទឹកហ្នឹង ឃើញម្តងហ្នឹងទេ ។

[០៩:៤៩:៣៨]

សះ តើលោកបានឃើញថានៅក្នុងពេលសួរចម្លើយនោះ? តើគេប្រើឧបករណ៍អ្វី? តើលោកបានឃើញ ឬក៏ថាម្ជុលគេយកទៅចាក់នៅក្នុងក្រចក ចាក់ក្រចកអ្នកទោស ទៅលើក្រចកដៃក្រចកជើង ដើម្បីសួរចម្លើយដែរឬទេ?

ផះ បាទ, អត់បានឃើញទេ ។

សះ ឥឡូវនេះទាក់ទងទៅនឹងជនជាប់ចោទ តើលោកបានឃើញជនជាប់ចោទ បាញ់សម្លាប់អ្នកទោសណាម្នាក់ ឬក៏ច្រើនឬទេ?

ផះ ត្រង់ហ្នឹង ខ្ញុំសុំឆ្លើយការពិត ។ បាទ, ឃើញ ។ ពូខ្ញុំបង្កើត តាស៊ីយ ហ្នឹងហ្មង ។ គាត់បានចងជាប់បង្គោលមួយ ចងជាប់បង្គោលហើយ គាត់បាញ់កាំភ្លើងអាកាពីរគ្រាប់ ។ បាញ់មួយគ្រាប់មុនដំបូង ចំពីដៃនេះ ក៏ធ្លាយខាងនេ៎ះ ។ មួយគ្រាប់មកទៀត មកចំដើមទ្រូងនេះ ។ គាត់បានដាច់ខ្យល់ប៉ាត់ ។ ហ្នឹងពូខ្ញុំបង្កើតហើយ ។ ហ្នឹង! តាឌុច ហ្នឹង បាញ់ពូខ្ញុំ សម្លាប់មុខខ្ញុំហ្នឹងហ្មង ។ ខឹងណាស់ខ្ញុំនឹង ។ ខ្ញុំសុំកងការពារ រហូតដល់គាត់ដាក់គុកខ្ញុំទៀតណោះ ។ បាញ់ទាំងពូខ្ញុំស្លាប់នៅបង្គោលទៀត ។ ខ្ញុំនិយាយអួលដើមក ។ ខ្ញុំបានឃើញតែពូខ្ញុំមួយទេគាត់បាញ់ ។

សះ តើលោកបានឃើញហេតុការណ៍ណាមួយ? ឬក៏ឧប្បត្តិហេតុណាមួយ? ដែលឌុច បានសម្លាប់ បាញ់ទៅរកអ្នកទោស ដើម្បីសម្លាប់នោះ?

ផះ បាទ, អត់ដឹងផង។ ឃើញគាត់ចងជាប់បង្គោលហ្នឹងហ្មង ដឹងរឿងហេតុអី សួរចម្លើយអត់ដឹង អីដឹងបានគាត់ទៅធ្វើអ៊ីចឹង។ រួចចំពូខ្ញុំបង្កើតទៀត ។

សះ តើលោកបានដឹង ហេតុអ្វីបានជាគេបាញ់សម្លាប់ឪពុកមារបស់លោក?

ផះ បាទ, ខ្ញុំអត់បានដឹងផង បើឃើញគាត់ទៅនៅក្នុងគុកហ្នឹងស្រេច ស្រាប់តែថ្ងៃមួយពេលព្រឹកហ្នឹង ឃើញគាត់ចងជាប់បង្គោល ស្មានចងវៃសួរចម្លើយ។ ហាត់តែខ្ញុំកំពុងអង្គុយដក់បារី ឮស្នូរផាំង! ខ្ញុំភ្ញាក់ព្រើត! ស្មានតែស្ទុះឆក់កាំភ្លើងបាញ់កងការពារតើ ដល់មើលទៅឃើញពូខ្ញុំហ្នឹង ញ័រទទ្រើតនៅបង្គោលហ្នឹង គាត់ដាក់មួយគ្រាប់ទៀត ដួលមកដល់ដីហ្មង ដឹងជារឿងអី ខ្ញុំអត់បានដឹងដែរ ។ ព្រោះគាត់អ្នកសួរចម្លើយ ។

សះ តើលោកនៅខាងក្រោម-១៣ នៅពេលណាមួយ តើលោកបានឃើញអ្វីទេក្នុងករណី គឺថាមានកន្លែងមួយ ដែរថាលោកបានឃើញមានសាកសពមនុស្សច្រើននៅកន្លែងនោះ ដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ, ខ្ញុំបានឃើញ ។ ថ្ងៃមួយ ខ្ញុំបាន ដូចថាស្រុបក់ហ្នឹង ខ្ញុំសល់ចុងឈ្លួសពីអានងអ៊ីចឹង។ រៀបខ្ញុំ និងអ្នកទោសហ្នឹង អ្នកទោសស្រាលៗ ដែលគាត់ដោះលែងនៅក្រៅអ៊ីចឹង ខ្ញុំនេះ ក៏បបួលអ្នកទោសទៅចុង-- ដេញឈ្លួសហ្នឹង ។ ទៅដល់គាត់ហៅខ្ញុំមកថា អាណានាំអ្នកទោសទៅដេញឈ្លួសអ៊ីចឹង ទៅផ្លូវហ្នឹងធ្វើអី ។ ខ្ញុំអត់ដឹង គាត់កន្លែងហ្នឹង ជាសម្លាប់អ្នកទោសទេ អត់ឃើញទេ ។ ដល់អ៊ីចឹងខ្ញុំនែ៎ គាត់ហៅមកក្នុងមន្ទីរវិញ គាត់សួរម៉េចបាននាំអ្នកទោសទៅតាមហ្នឹង មិនដឹងកន្លែងគាត់លាក់ការណ៍ណាបង ។ ថ្ងៃមួយគាត់អត់បាននៅ គាត់ចេញពីមន្ទីរ ខ្ញុំទៅលួចមើលកន្លែងហ្នឹង ខ្ញុំដឹង ។ ទៅដល់បានឃើញរណ្តៅហ្នឹងបីបួនរណ្តៅ សុទ្ធតែសពនៅពេញហ្នឹង នៅខាងត្បូងស្ទឹង ។ ខ្ញុំអត់មានដឹងរលីង បើខ្ញុំអ្នកនៅសេដ្ឋកិច្ច មានបានដើរណា ដល់ពេលនាំអ្នកទោសចូលផ្លូវហ្នឹង កន្លែងលាក់ការគាត់ខ្ញុំមានដឹងណា ។ ទាលគាត់ចេញបាត់ ខ្ញុំលេចទៅស៊ើបមើលកន្លែងហ្នឹងបានដឹង ។ ឃើញពិតមែនប្រហែលប្រាំ ប្រាំមួយរណ្តៅប៉ុណ្ណឹង ។

ស៖ តើមានអ្វីខ្លះ នៅក្នុងរណ្តៅទាំងនោះ?

ឆ៖ បាទ, នៅក្នុងរណ្តៅនោះ មានឃើញសពនៅក្នុងហ្នឹង ។

ស៖ តើមានសាកសពច្រើនទេ? តើមានសាកសពកុមារនៅជាមួយ ដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ, ខ្ញុំឃើញអត់មានកុមារទេ ។ ឃើញសុទ្ធតែមនុស្សចាស់ ។

ស៖ ពីមុនលោកបានបញ្ជាក់ថា លោកបានមានបញ្ហាជាមួយ ឌុច តើអ្វីជាបញ្ហា រឿងដែលមានរឿងជាមួយ ឌុច ជាជនជាប់ចោទ តើលោកអាចពន្យល់យើងបានទេ?

ឆ៖ បាទ, បាន ។ ខ្ញុំមានរឿងជាមួយគាត់នេះ គាត់ឱ្យខ្ញុំយាមអ្នកទោស ។ ខ្ញុំដូចថាមកពីខាងរកសេដ្ឋកិច្ចឱ្យអ្នកទោសអ៊ីចឹង គាត់ខ្វះកម្លាំងការពារ ក៏ឱ្យខ្ញុំយកបីនាក់ទៅយាមធ្វើទំនប់។ ដល់ធ្វើទំនប់អ៊ីចឹងខ្ញុំបាទវាអស់កម្លាំងពេក ងងុយដេក អ្នកទោសហ្នឹងគាត់ច្រវាក់ដាច់រត់ ។ រត់ទៅ ខ្ញុំនែ៎ក៏បាញ់ឡើងលើពីរគ្រាប់ បាញ់ទៅ កងការពារផ្អើលឆុលទៅ គេថាអ្នកទោសរួចខាងណា គេថារួចខាងឈ្មោះឿន ។ បើអ៊ីចឹង ហៅវាមកនែ៎ បាទទៅដល់ដោះខោដោះអាវ ដកទាំងកាំភ្លើងខ្ញុំមកអស់ទៀតនៅតែខោខ្លីមួយគត់ខ្ញុំ ។ មកដល់មន្ទីរហ្នឹង គេយកទាំងសាក់កាដូទៀត គ្រាន់តែអង្រឹងដេកអត់ឱ្យផង ហើយគាត់បញ្ចូលក្នុងគុក ។ បញ្ចូលខ្ញុំដាក់ក្នុងគុក ។ តាំងពីគាត់ដាក់គុកខ្ញុំទៅ ក៏ខ្ញុំហ្នឹង គាត់បញ្ចេញធ្វើការយាម ក៏គាត់យាមផ្ទាល់ដៃគាត់ដែរ តាឌុច ហ្នឹង កាំភ្លើងអាកាមួយដើម ។ បានថ្ងៃមួយ ខ្ញុំភ័យពេក របងគុកឫស្សី ខ្ញុំហែករត់ទាំងយប់ ម៉ោងពីរដប់យប់ ។ រត់ទៅនៅសហករណ៍គេ ឱ្យសហករណ៍ជួយខ្ញុំ ។

កុំអីខ្ញុំត្រូវស្លាប់នៅមន្ទីរតា ឌុច ហ្នឹងហើយ។ មានគេខ្សឹបប្រាប់ខ្ញុំទៀត អ្អែងបើមិនរត់ងាប់ ។ មិនចាំបាច់ថាអ្នកទោស អ្នកការពារទេ តាហ្នឹងឲ្យថាខុសគាត់បាញ់ហើយ ។ បើគាត់និយាយមុខស្លូតមិនអីទេ ប្រយ័ត្នអាហ៎សៗតិចហ្នឹង អាទ្រង់សើចហ្នឹង ប្រយ័ត្នឲ្យមែនទែន កងការពារហើរជើងឥឡូវហ្នឹង ។ អាក្រក់ក្រីណាស់អាតាហ្នឹង ហ្នឹងខ្ញុំជាប់គុកដោយសារខ្ញុំឲ្យរួចអ្នកទោសហ្នឹងទេ គាត់ដាក់គុកខ្ញុំហ្នឹង ។ ហើយបានខ្ញុំទៅនៅសហករណ៍ សហករណ៍មកធានា បានគាត់លែងខ្ញុំទៅ បានខ្ញុំនៅរស់ដល់រាល់ថ្ងៃហ្នឹង ។ បើថានៅជាមួយគាត់ ស្លាប់បាត់ដូចអ្នកទោសអ៊ីចឹង ។

[០៩:៥៨:២៣]

ស៖ អ្នកទោសដែលអាចរត់រួចខ្លួន ថាតើមានច្រើន ដែរឬទេ? ចំពោះអ្នកដែលរត់ទាំងអស់ហ្នឹង ថាតើមានចំនួនច្រើន ដែរឬទេ? ដែលអាចរត់គេចខ្លួនបាន ?

ឆ៖ អ្នកទោសរត់តែបីនាក់ហ្នុង ខ្ញុំយាមតែបីនាក់ហ្នឹង ។ កាត់ច្រវាក់រត់ទៅ ខ្ញុំដេកលក់ បើវាយកភ្លើងបាញ់ងាប់បាត់ ប៉ុន្តែ វាអាណិតខ្ញុំដែរ ។ វាចេះរត់កាត់ច្រវាក់បាន ពូថៅមួយៗម្នាក់ ទៅកាប់ឈើហ្នឹង រត់ទៅរត់តែបីនាក់ហ្នឹងទេ រត់ខាងមុខសញ្ញាខ្ញុំហ្នឹង អត់មានរត់ច្រើនទេ រត់រួចតែបីហ្នឹង ខ្ញុំយាមតែបីនាក់រួចទាំងបីហ្នឹង ។

ស៖ ថាតើលោកស្គាល់អ្នកទោសទាំងអស់នោះ ដែរឬទេ? ហើយលោកបានជួយពួកគេឲ្យដើម្បីឲ្យរួចខ្លួន ដែរឬទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំស្គាល់ មួយឈ្មោះ ម៉ន ពីរនាក់នោះ ខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេ ។

ស៖ លោកឲ្យរួចខ្លួន ឬក៏លោកជួយពួកគេឲ្យរត់? ឬក៏អ្នកទោសទាំងអស់នោះរត់ដោយខ្លួនឯង?

[០៩:៥៩:៥៣]

ឆ៖ បាទ, អ្នកទោសនោះសុំខ្ញុំរត់ ខ្ញុំឲ្យកាត់ច្រវាក់ ។ ខ្ញុំយកលេសខ្លាចតាឌុច ហ្នឹងរករឿងខ្ញុំដឹងហើយថា ធ្វើម៉េចបើគេចាប់បានកុំឆ្លើយដាក់ខ្ញុំឲ្យសោះ ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំអត់មានប៊ានអាចជួយកាត់ច្រវាក់ទេ ព្រោះខ្ញុំមានកាំភ្លើង ។ អ៊ីចឹងហើយ ខ្ញុំបញ្ជាពីចម្ងាយថា ពូថៅបីហ្នឹងធ្វើម៉េច? អាពូថៅកាប់ឈើអាមួយដាក់ខាងក្រោម អាពីរហ្នឹងគឺដំ ។ ដាក់ច្រវាក់អាប៉ុនៗកូនដៃយើងដំទម្រាំតែដាច់អស់-- ឆែបអស់ពូថៅមួយ ។ ខ្ញុំថា ប្រាប់ថាឥឡូវដាច់បានម្នាក់ៗហើយ អាពូថៅមួយទៀតហ្នឹង គឺថាអាឆែបហ្នឹងចោល យកអាពូថៅមួយទៀត យកអាឆែបហ្នឹងមកដំរិញ ដាក់ឲ្យមានមុខដំទៀត ដាច់បានពីរៗនៅម្នាក់ហ្នឹង

ទៀត ។ ខ្ញុំថាឲ្យយកពូថៅពីបាតក្រោម អាបន្ទាប់ពីឈើហ្នឹង ព្រោះអាពីរវាឆែបហើយ យកមកដាច់ទៀតបានដំដាច់អស់ត្រឹមៗកហ្នឹង អត់ប៊ានានេះទេ-- ថាកាត់វែងៗ វាធ្ងន់ច្រវាក់ហ្នឹង ។ ច្រវាក់ហ្នឹងវែងៗណាស់ ។ កាត់ត្រឹមៗសល់ពីកប៉ុណ្ណឹងទេ។ រត់ ។ បានរត់ទៅ មួយសន្ទុះបានខ្ញុំបាញ់ឡើងលើពីរគ្រាប់ ។

ស៖ នៅពេលដែលអ្នកទោសរត់ថា តើវាកើតឡើងនៅក្រៅ ម-១៣ ឬក៏យ៉ាងម៉េច? ឬក៏វាកើតឡើងនៅក្នុង ម-១៣ នេះតែម្តង ជាកន្លែងដែលពួកគេធ្វើការ ?

ឆ៖ បាទ, កើតនៅកន្លែង ម-១៣ ផ្អើលឈ្ងូមក ដូចខ្ញុំមានប្រសាសន៍មិញថា អ្នកទោសរួចខាងណា? រួចខាងខ្ញុំ រួចខ្ញុំអត់ប៊ានប្រាប់ត្រង់ទេ ប្រាប់ថាខ្ញុំដេកលក់ អត់ប៊ានប្រាប់ថា ដោះលែងទេ ព្រោះថាដោះលែង គឺខ្ញុំហ្នឹងមុខជាងាប់មុនអ្នកទោសហ្នឹងហើយ ។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំប្រាប់ថាធ្វើដេកលក់ ។ ប៉ុន្តែគំនិតខ្ញុំឈ្មោះ ម៉ន ហ្នឹង ពួកម៉ាកខ្ញុំនៅធ្វើសង្គ្រាមវាយ លន់ នល់ ជួបគ្នាគាត់យកមកដាក់គុកហ្នឹង ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំអាណិតតើ! ដោះហ្នឹងមួយ អ៊ីចឹងដោះទាំងអស់ ។ កាត់រួចមក គឺវាមានកើតហេតុនៅក្នុងមន្ទីរហ្នឹងហ្នង មកចាប់ខ្ញុំមកដកកាំភ្លើងពីខ្ញុំ ស្រាតខោ ស្រាតអាវខ្ញុំនៅតែខោខ្លីចូលគុកហ្នឹងហ្នង ។ ជាពិសេសបញ្ហា តាឌុច ផ្ទាល់។

ស៖ ដូច្នេះតើលោកឃើញ ឌុច ម្តងទៀតដែរ ឬទេនៅពេលដែលលោកមក-- លោកឃើញគាត់ម្តងទៀត ឬទេនៅពេលដែលលោករត់ចេញទៅសហាគមន៍ហ្នឹង? តើលោកឃើញគាត់ដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ ឃើញ ។ ទៅដល់សហករណ៍ហ្នឹង ប្រធានភូមិគេបញ្ជូនមកម្តងទៀត ។ បញ្ជូនមកកន្លែង តាឌុច ហ្នឹង ។

[១០:០៣:០០]

ស៖ ដូច្នេះនៅពេលនោះ ឌុច ប្រាប់លោកថាម៉េច?

ឆ៖ ឌុច ប្រាប់ថា ប្រាប់ប្រធានភូមិថា ឥឡូវឲ្យគាត់នៅហ្នឹងមួយរយៈខ្លីសិនទៅ រួចលោកបញ្ជូនទៅតាមសហករណ៍វិញចុះ អត់អីទេ ។ ចាំ ខ្ញុំធ្វើសំបុត្រឲ្យគាត់នៅតាមសហករណ៍ ។

ស៖ តើលោកដឹងថា នៅពេលណា? ហើយតើមន្ទីរម-១៣ នេះឈប់ដំណើរការតាមរបៀបណាហើយវាឈប់នៅពេលណា? នៅពេលណាដែលលែងមានអ្នកទោសទៀតហើយនៅម-១៣? ហើយវាកើតឡើង ម-១៣ នេះវាបញ្ចប់នៅពេលណា?

ឆ៖ ពេលនោះខ្ញុំអត់បានដឹងទេ ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមកមន្ទីរ ឌុច ហ្នឹង គាត់បញ្ជូនមក គាត់បញ្ជូនខ្ញុំមក

សហករណ៍ ខ្ញុំបាទលែងបានដឹងដំណឹងហើយ ព្រោះខ្ញុំអត់បាននៅជាមួយគាត់ ព្រោះគាត់ដោះលែងខ្ញុំឲ្យទៅនៅតាមសហករណ៍ ខ្ញុំក៏អត់បានដឹងរឿងដឹងអីទេ ខ្ញុំដឹងតែប៉ុណ្ណឹងទ ។ ដឹងតែខ្ញុំនៅជាមួយគាត់រឿងកាប់សម្លាប់ត្រង់ណាៗអីដែលធ្វើបាបអ្នកទាំងប៉ុន្មានខ្ញុំដឹងតែប៉ុណ្ណឹងទេ ។ ក្រៅពីហ្នឹងទៅ ខ្ញុំចេញទៅនៅសហករណ៍ខ្ញុំលែងដឹងហើយ ព្រោះខ្ញុំនៅសហករណ៍បាត់ហើយ ។ ខ្ញុំបានរយៈអត់បានមួយឆ្នាំផង ។

ស៖ លោកនិយាយអំពីពូរបស់លោក ថាតើមានគ្រួសារ សមាជិកគ្រួសាររបស់លោកត្រូវបានឃុំខ្លួននៅម-១៣ ដែរឬទេ? ឬក៏បុគ្គល ឬក៏មនុស្សផ្សេងៗមកពីគ្រួសាររបស់លោកត្រូវបានជួល បានន័យថា ត្រូវបានយកឲ្យធ្វើការនៅម- ១៣ ដែរឬទេ?

ឆ៖ (ឮមិនច្បាស់) លើកបងប្អូនហ្អេកបង? ស្តាប់អត់សូវបានទៀតទេ ។

ស៖ ថាតើមានបងប្អូនរបស់លោកត្រូវបានឃុំខ្លួននៅម-១៣ ដែរឬទេ ក្រៅពីពូរបស់លោក?

ឆ៖ អត់ទេ មានតែពូហ្នឹងមួយទេ ហើយនិងមីងមួយទេ (ឮមិនច្បាស់) ដែលឃើញតែគាត់ទៅដោះហ្នឹងទេ ។ មានតែពូមួយមីងមួយទេនៅឃុំឃាំងមន្ទីរ-១៣ ហ្នឹងទេ មានតែពីរនាក់ហ្នឹងទេ ។

ស៖ តើមានបងប្អូនដទៃទៀតរបស់ពូ ដូចជា ក្មួយផ្សេងៗដែលត្រូវបានគេយកទៅធ្វើជាអ្នកយាមនៅម-១៣ ឬក៏ជាបុគ្គលិករបស់ ម-១៣ ដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ, អត់មានទេ ។

ស៖ តើមានអ្នកយាមដែលត្រូវបានគេជ្រើសរើសនោះ គាត់មកពីអមលាំង ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

[១០:០៦:៤៥]

ឆ៖ បាទ, អ្នកកងការពារហ្នឹងពីអមលាំង ច្រើនដែរបង ។

ស៖ តើគាត់ទាំងអស់នោះមានអាយុប៉ុន្មានអ្នកយាមនុ៎ង?

ឆ៖ នៅកងការពារ ខ្ញុំបាទបានស្គាល់ខ្លះ មិនស្គាល់ខ្លះ ។ មានចំនួនប្រហែលជាដប់នាក់ដែរ ។

ស៖ ថាតើអ្នកយាមទាំងអស់នោះជាមនុស្សពេញវ័យ ឬក៏អ្នកយាមហ្នឹងជាក្មេងៗតែប៉ុណ្ណោះទេ?

ឆ៖ មានតូច មានធំ អ៊ីចឹងដែរ លាយគ្នា ។ បាទ កងការពារគាត់មានធំដូចជាខ្ញុំហ្នឹង ដែលប្រាំប្រាំមួយនាក់អ៊ីចឹងទៅ ក្មេងៗកុមារអ៊ីចឹងទៅ ។

ស៖ នៅពេលដែលលោកនិយាយថាក្មេងៗ តើក្មេងៗនោះប្រហែលអាយុប៉ុន្មាន?

ឆ៖ ប្រហែលអាយុដប់ជាង ដប់ពីរ ឬដប់បី ប៉ុណ្ណឹង តូចៗទេ ល្មមៗដែរទេ ។

ស៖ ថាតើលោកឃើញ ឌុច លោកបាននិយាយមុនហ្នឹងថា គាត់បាញ់ពូរបស់លោក ថាតើ

លោកឃើញគាត់ ឌុច ហ្នឹង តើលោកឃើញ ឌុច ហ្នឹង បញ្ជាឲ្យអ្នកយាមបាញ់អ្នកទោស ឬក៏បញ្ជាឲ្យនាំអ្នកទោសទៅឆ្ងាយ ដើម្បីសម្លាប់ចោលដែរឬទេ?

ឆ៖ នេះខ្ញុំឃើញផ្ទាល់ភ្នែកខ្ញុំ ឮខ្ញុំហ្នឹង អត់មានកងការពារបាញ់ទេ ។ ឲ្យកងការពារចងហើយគាត់បាញ់ខ្លួនគាត់តែម្តង បាញ់ដូចកាំភ្លើង អាកា *(AK)* ។

ស៖ ប៉ុន្តែ ក្រៅពីឮរបស់លោក តើលោកឃើញ ឌុច បានបញ្ជាអ្នកយាមឲ្យបាញ់អ្នកទោសដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ, អត់ទេ ឃើញគាត់បាញ់ផ្ទាល់ដៃតែម្តង ។

ស៖ តើលោកឃើញ ឌុច សរសេររបាយការណ៍ ឬក៏គាត់សរសេរឯកសារដែរឬទេ? តើលោកឃើញគាត់សរសេរ ឬក៏ធ្វើរបាយការណ៍ដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ, ខ្ញុំឃើញតែញឹក ឃើញគាត់សរសេរ ប៉ុន្តែ រឿងអីៗ ខ្ញុំអត់បានដឹងទេ ព្រោះខ្ញុំអត់ចេះអក្សរ ព្រោះបានឃើញគាត់សរសេរ ប៉ុន្តែសរសេរពីរឿងអី ។ ឲ្យតែគាត់សួរអ្នកទោសហើយ គាត់សរសេរហើយ ។

ស៖ តើឯកសារនោះ វាមានពណ៌ខុសៗគ្នា ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ បាទ, ខុសៗគ្នាបង មានខៀវ មានស ។ សៀវភៅធំ សៀវភៅតូចអីចឹងដែរ ។

[១០:១០:៤៨]

ស៖ ថាតើពណ៌ទាំងអស់នោះ វាមានន័យជាក់លាក់របស់វា ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ ពណ៌របស់វា ដូចខ្ញុំថា មានបី មានខៀវ, ស, ក្រហម មានធំ មានតូច សៀវភៅហ្នឹង ។

ស៖ ថាតើពណ៌ក្រហមនោះ វាមានន័យជាក់លាក់ដោយសារតែពណ៌ក្រហមហ្នឹងគេប្រើប្រាស់ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ ពណ៌ក្រហម គឺៗគេប្រើប្រាស់មិនដឹងអីមិនដឹង ខ្ញុំអត់បានដឹង។ ប៉ុន្តែ វាឃើញខៀវ ឃើញក្រហម សៀវភៅមានធំ មានតូច ។ សៀវភៅសួរចម្លើយ ។

ស៖ បន្ទាប់ពីលោកចាកចេញពីម-១៣ ថា តើលោកមានឱកាសជួប ឌុច ម្តងទៀតដែរឬទេ? បន្ទាប់ពីលោកចេញពី ម-១៣ ហ្នឹង ថាតើលោកបានឃើញ ឌុច ម្តងទៀតដែរឬទេ បន្ទាប់ពីឆ្នាំ១៩៧៩ តើលោកធ្លាប់បានឮ ឬឃើញ ឌុច ដែរ ឬទៀតទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំចេញពីមន្ទីរគាត់ហើយ អត់បានជួបរហូតទើសសព្វថ្ងៃហ្នឹង ។

ស៖ ខ្ញុំអស់សំណួរ ដើម្បីសួរសាក្សីទៀតហើយ ។ ថាតើមានចំណុចណាសំខាន់ដែលសាក្សីចង់លើកឡើង និងបញ្ជាក់ប្រាប់យើងនៅពេលនេះដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ, អត់មានទេបង ។ ខ្ញុំដឹងតែប៉ុណ្ណឹង ។

[១០:១៣:២៣]

សួរដោយចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែរ៍៖

ខ្ញុំអត់មានសំណួរទៀតទេ ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រហែលជាមានសំណួរមួយចំនួនចង់សួរទៅកាន់ជនជាប់ចោទ ។ ដូច្នេះ ឌុច លោកបានស្ដាប់នូវសក្ខីកម្មដែលសាក្សីបានលើកឡើង អំពីព្រឹត្តការណ៍មួយចំនួន និងអង្គហេតុមួយចំនួន ។ អង្គហេតុនិងចម្លើយទាំងអស់នេះវាផ្ទុយអ្វី ដែលលោកបានលើកឡើងពីមុន ។

ស៖ សូមលោកបញ្ជាក់ ឬក៏ធ្វើការចែករំលែក ឬក៏ប្រាប់ថា វាមានចន្លោះប្រហោងយ៉ាងម៉េចចំពោះសក្ខីកម្មទាំងអស់នេះ?

[១០:១៤:១៨]

ជនជាប់ចោទ៖

ឆ៖ លោកចៅក្រមជាទីគោរព ! ដំបូងខ្ញុំសូមជម្រាបថា ចាន់ វឿន នេះ១ មិនមែនជាបុគ្គលិករបស់មន្ទីរ-១៣ យើងខ្ញុំទេ ។

ខ្ញុំសូមអនុញ្ញាតលើកភស្តុតាងបញ្ជាក់ជូនដូចតទៅ ។ ចាន់ វឿន បានរាយការណ៍ជូនការិយា-ល័យសហព្រះរាជអាជ្ញា នូវឯកសារលេខ D៧៨/១ ។ គាត់ថ្លែងការណ៍ថា មានម្នាក់ទៀតឈ្មោះ ប៊ុន ជាអ្នកសួរចម្លើយដែរ ប៉ុន្តែ ឌុច បានសម្លាប់គាត់បាត់ទៅហើយប្រហែលនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៤ ។ សេចក្ដីថ្លែងការណ៍នេះនៅទំព័រទីបីនៃឯកសារ D៧៨/១ ។ ហើយដល់នៅទំព័រទី៥ គាត់បញ្ជាក់ជូនអ្នកសួរចម្លើយជំនួសលោកចៅក្រមស៊ើបអង្កេតថា--

ស៖ នៅពេលនេះ គឺខ្ញុំមិនឲ្យលោកប្រាប់ខ្ញុំនូវចំណុចផ្ទុយគ្នានៅក្នុងសំណៅឯកសារនេះនោះទេ គឺខ្ញុំសុំឲ្យលោកផ្ដល់ការចាប់អារម្មណ៍របស់លោកចំពោះចន្លោះប្រហោងនៃសក្ខីកម្មរបស់សក្សី ប្រសិនបើយើងចង់ពិស្ដារយើងនឹងចូលទៅដល់ខ្លឹមសារ ។ ប៉ុន្តែ ជាដំបូងគឺថា សាក្សីគឺគាត់បាននិយាយថា គាត់ឃើញលោកផ្ទាល់ដៃ ឃើញលោកខ្លួនឯងហ្នឹង គឺប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាក្នុងពេលសួរចម្លើយ ។ ហើយបន្ទាប់មក គឺសាក្សីបានរៀបរាប់ អំពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលលោកប្រើប្រាស់ចន្លុះក្នុងការដុតដោះរបស់ស្ត្រី ។ ហើយគឺមានការដុតដោះនិងមានប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សា ថាតើលោកមានការយល់យ៉ាងម៉េចទៅលើចម្លើយ

ដែលបានលើកឡើងទៅលើចម្លើយរបស់សាក្សីទាំងអស់នេះ ?

ឆ៖ ខ្ញុំបញ្ជាក់ថា ចាន់ វឿន មិនមែនជាបុគ្គលិករបស់មន្ទីរ-១៣ នេះជាមូលហេតុ ។ ចំណែកសក្ខីកម្មរបស់គាត់មានរឿងខ្លះគាត់ភរទាំងស្រុង ។ ឯចំណែករឿងខ្លះគាត់ឮតាមគេ ហើយយកមកប្រឌិតថែម ។ ដូច្នេះ វាមានរឿងខ្លះពិត ដូចជារឿងថា មន្ទីរ-១៣ មានរណ្ដៅបីទុកសម្រាប់ឃុំឃាំងអ្នកទោសហ្នឹងពិត ។ ប៉ុន្តែ ដល់គាត់មិនមែនជាបុគ្គលិករបស់មន្ទីរ-១៣ គាត់ឆ្លើយថា គាត់ចេញទៅទាក់ទងសេដ្ឋកិច្ចយូរៗមកម្ដងឃើញ អំពើឃោរឃៅផ្ទាល់ខ្លួនខ្ញុំយ៉ាងនេះមួយយ៉ាងនោះពីរ ។

ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា រឿងដែលខ្ញុំបាញ់ជនរងគ្រោះដែលគេជាប់ទោសនៅហ្នុង ខ្ញុំចាំឈ្មោះអ្នកដែលរងគ្រោះដែលខ្ញុំឱ្យគេបាញ់ ដូចខ្ញុំបានរាយការណ៍ជូនមកហើយ មិនមែនឈ្មោះ សយ ទេ គឺឈ្មោះ យឿ។ ហើយអ្នកដែលបាញ់ គ្រាន់តែខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា មិនមែន បងចាន់ ទេ គឺមិត្តយើងម្នាក់ផ្សេងទៀត។ នេះជារឿងមួយដែលវាមាននៅក្នុងមន្ទីរ-១៣ ។ ក៏ប៉ុន្តែ បុគ្គលនេះប្រែទៅជាថា ឪពុកមាគាត់ ។ ខ្ញុំមិនជឿថាមានអ្នកណាឈ្មោះ សយ, សឿ សយ អីត្រូវខ្ញុំបាញ់ទេ អត់ទេ ។ ឯចំណែករឿងដុតដោះស្ត្រី សាមីខ្លួនមិនប្រាប់ថាចន្ទុះទេ សាមីខ្លួន ចាន់ វឿន អត់និយាយថាចន្ទុះទេ ។ និយាយថា ខ្ញុំយកក្រណាត់ទៅជ្រលក់ប្រេងកាត់ ហើយយកទៅដុតដោះគេ ។

[១០:១៩:៤០]

រឿងដុតនឹងចន្ទុះខ្ញុំបានរាយការណ៍ជូនលោកចៅក្រមច្បាស់ហើយ ។ យប់នោះយើងខ្ញុំនៅបីបួននាក់គ្នាខ្ញុំ នៅពេលដែលមិត្ត ប៉ុន គាត់ឱ្យមិត្ត មាស រៀនសួរចម្លើយ មិត្ត ផល ។ មិត្តផលគាត់ទ្រាំមិនបាន គាត់ច្រឡោត។ ខ្ញុំនៅហ្នឹង ។ ខ្ញុំឃើញ ។ ហើយរឿងដែលគាត់និយាយថា ខ្ញុំយកស្រីម្នាក់ទៅជ្រមុជទឹក គ្នាបីនាក់ ខ្ញុំនៅតែរក្សាថា ខ្ញុំពិតជាទៅជាមួយមិត្ត ប៉ុន យកស្រីម្នាក់ទៅឱ្យមុជហើយងើប មកឈរហាលខ្យល់រងា ខ្យល់រងាឡើងវិញទាល់តែញាក់មាត់ អាហ្នឹងមែន ។ ត្រង់ដូចគាត់និយាយថា ទៅបីនាក់ជ្រមុជទាល់តែទន់ខ្លួនអីឯណា នោះមិនមែន ។ ឯចំណែកឯរឿងគាត់ថា គាត់ទៅដេញល្ហួស ទាក់ល្ហួសខ្ញុំគ្មានអនុញ្ញាតឱ្យកងការពារណាចេញទៅទាក់ល្ហួសទេ ជារឿងភរទេ ។ ឯចំណែករណ្ដៅកប់សាកសពដែលខ្ញុំកម្ទេចនៅម-១៣ មែន នៅម្ខាងជងស្ទឹង ។ រណ្ដៅខ្ញុំបីធំៗ អានោះពិត ។ ឯចំណែកគាត់ ដើម្បីដោះសារថា គាត់បានឃើញរឿងរ៉ាវនៅម-១៣ ហ្នឹងដែរ គាត់ថា គាត់បានទៅធ្វើសេដ្ឋកិច្ច ។ គ្មានទេ ម-១៣ សូមជម្រាបលោកចៅក្រម អត់ចាត់តាំងអ្នកណាទៅធ្វើសេដ្ឋកិច្ចទេ ។ អង្គរខ្ទះហួប គណៈឃុំអមលាំងគេឱ្យ ទាល់ច្រកមែនទែនខ្ញុំឡើងទៅសុំដល់បង ប៉ាល់ លេខាតំបន់៣២ ឬក៏ខ្ញុំឱ្យបង ម៉ម ណៃ ជិះទៅសុំង

ខាង បងសារុន លេខាតំបន់៣១ ឯណោះ ។ អង្ករស្រូវខ្ញុំសុំមកស៊ី ។ សូមបញ្ជាក់ជូនលោកចៅក្រមថា ឆ្នាំ១៩៧៣ គេមិនទាន់ចាត់តាំងសហករណ៍មែន ក៏ប៉ុន្តែផលស្រូវ ផលអង្ករនៅលើដៃប្រធានភូមិ ប្រធានឃុំកាន់កាប់ ។ មន្ទីរ១៣ គ្មានរឿងណាទៅឲ្យឈ្មោះ ចាន់ វឿន នេះដើរទៅដូរទេ ។ យកក្រណាត់ពីណាយកអង្រឹងពីណាទៅឲ្យ ចាន់ វឿន ដើរដូរអត់មានទេ ភរ ។ រួចខ្ញុំចាត់តាំងសេដ្ឋកិច្ចឯណាឈ្មោះ តាសយ ឯណាខ្ញុំគ្មានស្គាល់ តាសយ ណាទេ ។ បុគ្គលិកមន្ទីរ១៣ គ្មានឈ្មោះ ចាន់ វឿន ហើយក៏គ្មានឈ្មោះ តាសយ ដែរ ។

ដូច្នេះ ដោយសារតែគាត់មិនមែនជាបុគ្គលិកមន្ទីរ១៣ នេះហើយបាន ជាគាត់បង្កើតរឿងប្រឌិតច្រើនណាស់ ។ ឯចំណែករឿងដែលខ្ញុំឲ្យគេបាញ់សម្លាប់មនុស្សម្នាក់ អាហ្នឹងពិតជាមានមែន មិនមែនឈ្មោះ សយ ទេ ឈ្មោះ យឿ ។ ហើយរឿងដែលគាត់និយាយថាប្រជាជននៅ ឃុំអមលាំង អស់ចិតសិប ខ្ញុំគិតថា រឿងប្រជាជននៅឃុំអមលាំង ខ្ញុំក្តុកក្តួលចិត្តទាល់ឥឡូវ ។ ខ្ញុំរំឭកឈ្មោះ នៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ឃើញបានប្រហែលជាម្ភៃប្ដាយអ្នក ។ ខ្ញុំថាយ៉ាងច្រើនចុះហាសិប ខ្ញុំអត់ជជែកជាមួយគាត់ទេ ។ រួចគាត់បាននិយាយបញ្ជាក់ថានៅរស់ពីរនាក់មែន ។ អាពីរនាក់នោះខាងលើមិនឲ្យ ចោទប្រកាន់ទេ ឪពុកវាគេចាប់ មេឃុំ អឿង គេចាប់ ។ អាពីរនាក់ហ្នឹងឈ្មោះ អាបង អាអូន នោះកូន ភ្លោះ ។ ដល់ក្រោយមកពេលឡានទៅពោធិ៍សាត់ខ្ញុំឲ្យទៅទាំងម្ដាយផង ឲ្យទៅទាំងអាពីរនាក់កូនភ្លោះនោះផង ហើយប្រហែលជាដោយទាំងបង ស៊ន ទៅទៀត ។ នេះជារឿងពិត ។ ដូច្នេះ ក្រឡុកកាផារឿងពិតនិងរឿងមិនពិត ព្រោះគាត់តាមពិតមិនមែនជាបុគ្គលិករបស់មន្ទីរ១៣ ។

[១០:២៣:៣៣]

ស៖ ដូច្នេះ ប្រសិនបើខ្ញុំយល់ទៅលើសក្ខីកម្មនេះត្រឹមត្រូវនោះ គឺលោកបាននិយាយថា សាក្សីនោះគាត់ បាននិយាយពិតថា គឺគាត់ធ្វើការងារខាងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនៅម-១៣ ។ ថាតើគាត់ធ្វើការនៅម-១៣ មិនមែននៅក្នុងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ហើយនៅពេលដែលគាត់ ម-១៣ ថាគាត់អាចឃើញបញ្ហាផ្សេងៗដែរឬទេ? ឬក៏តាមយោងទៅតាមលោកសាក្សីនេះបានប្រឌិតនូវរឿងរ៉ាវទាំងឡាយ?

ឆ៖ លោកចៅក្រមជាទីគោរព! បុគ្គលនេះមិនមែនជាបុគ្គលិករបស់មន្ទីរ-១៣ទេ ។ ដូច្នេះ គ្មានភារកិច្ច ដែលខ្ញុំចាត់តាំងឲ្យទៅដូរស្រូវ ដូរអង្ករទេ ។ គ្មានសិទ្ធិចូលមន្ទីរ១៣ ទេ គ្មានបានឃើញស្ទីច្បាស់នឹងភ្នែកនៅមន្ទីរ-១៣ ទេ នេះបុគ្គល ចាន់ វឿន នេះ ។

ដូច្នេះរឿងទាំងអស់ដូចខ្ញុំបានជម្រាបលោកចៅក្រមហើយ ជារឿងប្រឌិតទាំងស្រុង ឬក៏ជារឿង

ឮតាមគេហើយយកមកប្រឌិតថែម ឬក៏ជានិយាយពិតខ្លះ ។ ដូចជារណ្តៅបី មួយរណ្តៅមានបីបួនប្រាំនាក់អីអាហ្នឹងមែន ។

សរុបមកវិញ ចាន់ វឿន មិនមែនជាបុគ្គលិកមន្ទីរ១៣ មិនមែនជាបុគ្គលិកសេដ្ឋកិច្ចរបស់មន្ទីរ ១៣ គ្មានបានឃើញអីផ្ទាល់ភ្នែក នៅមន្ទីរ១៣ ទេ ។ ឯចំណែក ឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ខ្ញុំទៅលើប្រជាជននៅអមលាំង ខ្ញុំនៅតែចងចាំឥតភ្លេចទេ ។ នេះជារឿងមួយធ្ងន់ធ្ងរដែរចំពោះសតិអារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ ។ ឯចំណែកសក្ខីកម្មស្អីៗឯណា ឯណី ខ្ញុំអត់ទទួលទេ ។

ស៖ ថាតើសាក្សីស្តាប់ឮអ្វីដែលជនជាប់ចោទបានលើកឡើងដែរឬទេ? ហើយសាក្សីមានយោបល់ចង់ថ្លែង ឬចង់លើកឡើងដែរឬទេ? ឬក៏លោកសាក្សីចង់បញ្ជាក់ និងក៏តម្កល់នូវចម្លើយដែលលោកបានលើកឡើង ឬក៏លោកចង់កែប្រែនូវចម្លើយរបស់លោក?

សាក្សី KW-31៖

បាទ ខ្ញុំចង់តដូចគាត់ថា ខ្ញុំមិនមែននៅមន្ទីរ១៣ ហើយក៏មិនមែនជាបុគ្គលិក ហើយមិនមែនគាត់ចាត់តាំងសេដ្ឋកិច្ច ។ ចុះហេតុអីបានគាត់ថាអ៊ីចឹង បើខ្ញុំនៅដើរជាមួយ-- ប៉ុន្តែគាត់ស្តាប់ហើយ តាសយហ្នឹង យកក្រណាត់មិនដឹងយកមកពីណាទេ យកមកឲ្យខ្ញុំដើរដូរស្រូវ ដូរអង្ករឲ្យអ្នកទោសហ្នឹង ជាពិតអ៊ីចឹងតែម្តង ដល់គាត់និយាយថាអត់យ៉ាងម៉េចបើខ្ញុំអ្នកដើរហើយ ។ រួចថា ខ្ញុំមិនមែនបុគ្គលិកកន្លែងគាត់ឯណា មួយឃុំអមលាំងគេស្គាល់ខ្ញុំរហូត ទើបដឹងខ្ញុំអត់មានប៉ះពាល់បងប្អូនណាមួយទេ គេនៅចាំមុខខ្ញុំអ៊ីចឹង ។ រួចហេតុម៉េចបានគាត់ថា ខ្ញុំអត់នៅមន្ទីរ១៣ បើខ្ញុំនៅធ្វើការឲ្យគាត់ហ្នឹង រួចគាត់ប្រកែកថាខ្ញុំអត់យ៉ាងម៉េច? អាហ្នឹង ខ្ញុំសូមឆ្លើយតែប៉ុណ្ណឹង ។

[១០:២៧:០៨]

ស៖ សាក្សីអាចប្រាប់ដែរឬទេ? ថាសាក្សីបានចាំអ្នកទោសដែលនៅម-១៣ ម្នាក់ ដែលត្រូវបានគេកាត់ដៃជើងបុគ្គលម្នាក់ទៀត? ថាតើសាក្សីចាំទៅលើព្រឹត្តិការណ៍នៃការកាត់ដៃជើងរបស់អ្នកទោសម្នាក់ដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ, ខ្ញុំអត់បានឃើញ អត់បានដឹង ។

ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៖

ខ្ញុំអត់មានសំណួរបន្ថែមទេ ដើម្បីសួរសាក្សីនោះទេ ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អស់លោក លោកស្រីចៅក្រមមានសំណួរអីសួរដល់សាក្សីរូបនេះទេ? បើអត់អង្គជំនុំជម្រះប្រកាស-- សូមអញ្ជើញលោកស្រីចៅក្រម ខាតរាយច៍ ។

សួរដោយចៅក្រម ស៊ីលយ៉ា ខាតរាយច៍៖

ស៖ អរគុណលោកប្រធាន ។ សាក្សីបានលើកឡើងថា អ្នកទោសដែលនាំមកម-១៣ គឺមានបុរសស្ត្រី និងកូនក្មេង តើសាក្សីបាននិយាយអ៊ីចឹងដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ, ខ្ញុំបាននិយាយមែន ។

ស៖ ហើយលោកបាននិយាយថាក្មេងៗ ទាំងអស់នោះគឺមានអាយុក្មេងមែនទែន គឺមានអាយុ៣ ទៅ ៤ឆ្នាំ ។ តើត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

ឆ៖ ពិតជាត្រឹមត្រូវ ។

ស៖ នៅពេលដែលលោកនៅម-១៣ ថាតើលោកបានឃើញក្មេងប៉ុន្មាននាក់?

ឆ៖ ឃើញក្មេងចំនួនតែបីនាក់ទេ កូនក្មេងតូចៗ ។

ស៖ ថាតើមានអ្វីកើតឡើងទៅលើកូនក្មេងទាំងបីនាក់នោះ?

ឆ៖ បាទ, កើតឡើង យកម្តាយមក យកទាំងកូនមកទៀត កូនតូច ។

ស៖ ថាតើមានក្មេងនៅក្នុងចំណោមទាំងបីនោះមានក្មេងណាមួយមកពីអមលាំងដែរឬទេ?

ឆ៖ សុទ្ធតែនៅអមលាំង ។

ស៖ លោកដឹងថាក្មេងទាំងអស់នោះទៅភូមិរបស់គេវិញដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ,អត់ទេ ។ ទាំងម្តាយក៏បាត់ កូនក៏បាត់ ។

ស៖ ថាលោកឃើញស្ត្រីប៉ុន្មាននាក់ ដែលលោកឃើញនៅមឥ១៣?

ឆ៖ សុទ្ធតែកូនក្មេងទាំងអស់ ។

ស៖ គឺអ្នកទោសដែលជា ស្ត្រី ថាតើអ្នកទោសស្ត្រីនោះ គាត់មានកូនទៅជាមួយគាត់ដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ, ឃើញស្ត្រីនោះមានកូនបី ប៉ុន្តែមិនដឹងកូនបងណាៗខ្ញុំមិនបានដឹងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំឃើញកូនបីនាក់ ដែលចាប់មកទាំងម្តាយទាំងកូន ។

ស៖ ថាតើមានអ្នកទោសផ្សេងៗទៀតដែលជាស្ត្រី ហើយគាត់មិនមានកូននាំទៅមកជាមួយដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ,ទេ ។

ស៖ ដូច្នេះ លោកឃើញស្ត្រីម្នាក់ ហើយស្ត្រីនោះគាត់មានកូនបីនាក់ទៅជាមួយគាត់?

ឆ៖ ឃើញផ្សេងទេ ឃើញកូនក្មេងបី ប៉ុនមិនដឹងកូនបងណាៗខ្ញុំមិនដឹងទេ ។ ប៉ុន្តែចាប់មកទាំងម្តាយទាំងកូន ទាំងបី។ កូនតូចបី ។

ស៖ ថាតើស្ត្រីនោះត្រូវបានគេឃុំខ្លួនដូចអ្វីដែលលោកបានលើកឡើងពីមុនដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ, ម្តាយវាត្រូវ តាឌុច គាត់ឃុំខ្លួន ។ ហ្នឹងហើយមកទាំងកូនតូចមក ចាប់ពីភូមិមកម្តាយមកទាល់យកទាំងកូនតូចមកហើយ ។

ស៖ ថាតើត្រូវបានគេទុកនៅក្នុងរណ្តៅ ឃុំនៅក្នុងរណ្តៅ ឬក៏ឃុំនៅកន្លែងណាផ្សេង?

ឆ៖ ទុកខាងក្រៅ ម្តាយនៅខាងក្រៅដែរដើម្បីមើលកូនតូចនោះ ។

ស៖ អរគុណ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសសម្រាកម្ភៃនាទី រហូតដល់ម៉ោង ១១ ខ្វះ ១០នាទីសូមអញ្ជើញចូលវិញ។ មន្ត្រីតុលាការជូនសាក្សីរូបនេះទៅបន្ទប់រង់ចាំ ហើយនាំគាត់មកកាន់ទីនេះវិញឲ្យបានមុនម៉ោងកំណត់ ។

[សវនាការសម្រាកពីម៉ោង ១០:៣៣ នាទី ដល់ម៉ោង ១១:០២ នាទី]

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី៖

សូមអញ្ជើញអង្គុយចុះ ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការតទៅទៀត ហើយជាបន្តនេះ សូមប្រគល់វេទិកានេះជូនទៅចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ដើម្បីបន្តនៃការសាកសួរ ឬក៏ទៅដល់សាក្សីបន្តទៀត ។

សូមអញ្ជើញ លោក ហ្សង់ម៉ាក ។

ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៖

ជាការពិត អង្គជំនុំជម្រះ សង្កេតឃើញថា មានចំណុចខុសគ្នានៅក្នុងខ្លឹមសារនៃសក្ខីកម្មរបស់សាក្សី ដែលបានលើកឡើងក្នុងពេលស៊ើបអង្កេត ហើយនិងអ្វីដែលបានលើកឡើងដោយសាក្សី នៅពេល

នេះ ។ ហើយអ្វីដែលយើងធ្វើនៅពេលនេះ គឺយើងនឹងអានចម្លើយរបស់សាក្សី នៅក្នុងដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេត ហើយនៅក្នុងកថាខណ្ឌនីមួយៗ គឺយើងនឹងអានវាទៅនឹងសំណួរដែលបានសួរទៅសាក្សី ហើយយើងពិនិត្យទៅមើលចំណុចខុសគ្នា ថាតើយើងអាចដោះស្រាយទៅលើបញ្ហានេះយ៉ាងម៉េច?

ដូច្នេះ ខ្ញុំសូមឲ្យក្រឡាបញ្ជី ធ្វើការអានឯកសារ គឺឯកសារ D៧៨/១ គឺយើងនឹងអានចាប់ពីកន្លែងសំណួរ និងចម្លើយ យើងមិនអានចំណុចមុនហ្នឹងទេ ។

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី៖

សួរ-ឆ្លើយ៖

ង.អ និង ហ្វេស.អិល: សូមរៀបរាប់ដោយសង្ខេបពីប្រវត្តិរបស់លោកមុនឆ្នាំ១៩៧០ តើលោករៀននៅសាលាណាខ្លះ? ក្រោយឆ្នាំ១៩៧០ តើលោកបានចូលរួមក្នុងកងទ័ពខ្មែរក្រហម ក្នុងអង្គភាពណា? **ច.វ:** កាលពីក្មេង ខ្ញុំរៀនត្រឹមថ្នាក់ទី១២ ។ នៅឆ្នាំ១៩៧០ ខ្ញុំបានចូលធ្វើជាឈ្លប ឃុំអមលាំងដែលមានមេឃុំឈ្មោះ តុប ជាអ្នកនាំចូល ។ ចូលធ្វើកងឈ្លបបានមួយខែក្រោយមក គេបញ្ជូនខ្ញុំទៅកងទ័ពភូមិភាគប្រចាំនៅសមរភូមិ ផ្លូវជាតិលេខ៥ ដែលមានឈ្មោះ វិន ជាកូនប្រសារ តាម៉ុក ជាប្រធានកងពល ។ ក្រោយមកខ្ញុំបានរត់ចេញ ពីជួរកងទ័ពមកនៅផ្ទះ ។ មកនៅផ្ទះបានបីថ្ងៃ ក៏ត្រូវឈ្មោះ សាយ មកពីហាណូយ បានបញ្ជូនខ្ញុំទៅនៅមន្ទីរម-១៣ ។ ខ្ញុំមកធ្វើការនៅម-១៣ ប្រហែលក្នុងឆ្នាំ១៩៧៤ ។

[១១:០៥:១១]

ង.អ និង ហ្វេស.អិល: តើតួនាទីរបស់លោកធ្វើអ្វីខ្លះនៅមន្ទីរម-១៣? សូមលោកបញ្ជាក់ពីទីតាំងម-១៣ តើឋិតនៅកន្លែងណា? តើអ្នកណាជាប្រធានម-១៣? **ច.វ:** ខ្ញុំមានតួនាទីជាកងការពារនៅម-១៣ ។ មន្ទីរម-១៣ ឋិតនៅត្រពាំងច្រាប ។ ទីតាំងគុកនេះ មានរណ្តៅបីកន្លែង ក្នុងរណ្តៅនីមួយៗមានជម្រៅ២ម៉ែត្រ ទំហំ៤ម៉ែត្រ បួនជ្រុង ។ រណ្តៅនីមួយៗ ឋិតនៅឆ្ងាយពីគ្នាប្រហែលកន្លះម៉ែត្រ ។ នៅអមសងខាងរណ្តៅទាំងបីនេះ មានរោងពីរ ដែលឋិតនៅខាងឆ្វេង និងខាងស្តាំរណ្តៅ សម្រាប់ដាក់អ្នកទោសស្រាលៗ ចំណែកឯនៅក្នុងរណ្តៅ គឺសម្រាប់ដាក់អ្នកទោសធ្ងន់ៗ ។ ក្នុងរណ្តៅនីមួយៗ មានដាក់អ្នកទោសពី ៥ ទៅ ៦ នាក់ តែប៉ុណ្ណោះ ។ ចំពោះនៅរោងធំ នៅខាងកើត មានអ្នកទោសប្រហែល ១០ នាក់ ចំណែក រោងតូច នៅខាងលិច មានអ្នកទោសប្រហែល ៦ ទៅ ៧ នាក់ ។ ឯនៅជុំវិញកន្លែងឃុំឃាំងមានធ្វើរបងឫស្សីព័ទ្ធជុំវិញ ។ នៅខាងក្រៅគុកមានរោងសម្រាប់អ្នកយាមស្នាក់នៅ ។ អ្នកយាមគុកខាងក្នុងមានគ្នាពីរនាក់ ។ បុគ្គលិកធ្វើការនៅម-១៣ ទាំងអស់មានប្រហែល១៣ នាក់ ក្នុងនោះមាន

អ្នកដាំស្ល អ្នកការពារ អ្នកសួរចម្លើយ និងមានពេទ្យពីរនាក់ ដែលជាអ្នកទោសស្រាល ។ មន្ទីរម-១៣នេះ មាន ឌុច ជាប្រធាន ឈ្មោះ ចាន់ ជាអនុប្រធាន និង ឈ្មោះ មាស ជាសមាជិក ។ អ្នកទាំងបីអ្នកនេះ សុទ្ធតែជាអ្នកសួរចម្លើយ ។ មានម្នាក់ទៀត ឈ្មោះ ប៉ុន ជាអ្នកសួរចម្លើយដែរ ប៉ុន្ដែ ឌុច បានសម្លាប់គាត់បាត់ទៅហើយ ប្រហែលក្នុងឆ្នាំ១៩៧៤ ។ ចំណែក អ្នកការពារមានភារកិច្ចនាំអ្នកទោសស្រាលៗ ទៅធ្វើការនៅខាងក្រៅ ហើយការងារនោះ គឺកាប់ដី និងដាំបន្លែ ។ ចំណែកឯអ្នកទោសធ្ងន់ មិនបានបញ្ចេញមកធ្វើការនៅខាងក្រៅទេ ។ អ្នកការពារម្នាក់ទទួលភារកិច្ចនាំអ្នកទោសបីនាក់ ទៅធ្វើការជាប្រចាំរៀងរាល់ថ្ងៃ ។ អ្នកដាំបាយ គឺជាប្រពន្ធរបស់ តាចាន់ ដែលមានឈ្មោះ មុំ ។

ង.អ និង ហ្វេស.អិល៖ តើអ្នកទោសទាំងនោះត្រូវគេចោទពីបទអ្វី? ហើយមានអ្នកទោសប្រភេទណាខ្លះ?

[១១:០៨:០៩]

សួរដោយចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៖

ស៖ ចាតើសាក្សីអាចបញ្ជាក់នូវចម្លើយ ដែលបានអានអម្បាញ់មិញដែរឬទេ? ឬក៏មានចំណុចណាមួយ ដែលបានអានអម្បាញ់មិញនេះ មិនឆ្លើយតបទៅនឹងចម្លើយរបស់លោក ដែលបានឆ្លើយនៅក្នុងថ្ងៃនេះ?

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ ចម្លើយអំមិញ គឺការពិតណាស់ ។ ចម្លើយហ្នឹង គឺថាពិតអ៊ីចឹងមែនហើយ ច្បាស់លាស់ហើយ ។

ស៖ ចម្លើយនេះនិយាយថា នៅពេលមួយនោះមានអ្នកសួរចម្លើយម្នាក់ឈ្មោះ ប៉ុន ដែលត្រូវបានសម្លាប់ដោយ ឌុច នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៤ ។ ចាតើលោកបានឃើញការសម្លាប់ ប៉ុន ដោយ ឌុច នេះដែរឬទេ? គឺលោកបានឃើញដោយខ្លួនឯងដែរឬទេ ចាលោកច្បាស់ហើយថា គឺជា ប៉ុន ឬក៏លោកចង់បញ្ជាក់បន្ថែមទៅលើបញ្ហានេះជូនតុលាការ?

[១១:០៩:៣៨]

ឆ៖ ត្រង់ហ្នឹង ព្រោះ ប៉ុន ហ្នឹង ពីដើមទៅធ្វើការជាមួយ តាឌុច ហ្នឹង ជនសួរចម្លើយដែរ ប៉ុន្ដែបាត់គាត់បាត់អស់រយៈពេលនេះហ្នឹង អត់ឃើញគាត់នៅក្នុងមន្ទីរហ្នឹងទៀត ។ ដឹងជាទៅខាងណា ព្រោះចាកន្លែងនោះតែបាត់ហើយ មានតែបាត់ខ្លួនទេបាទ អត់មានទៅណាទេ ព្រោះអ្នកកងការពារដែរ ។

ក្រែងអត់បានដឹង ដឹងខុសពីរឿងអីមិនដឹង ប៉ុន្តែ ប៉ុន មុនអ្នកស្ទួរចម្លើយដែរ ដឹងគាត់ស្លាប់ ដឹងគាត់រស់ បើវារស់ឃើញហើយ ។

ស៖ ថាលោកបានឃើញ ឌុច បាញ់ ហើយនិងសម្លាប់ ប៉ុន នេះដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ, អត់បានឃើញទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់ថាបាត់ បាត់អ្នកស្ទួរចម្លើយហ្នឹង ។

ស៖ ដូច្នេះ គឺចំណុចទាំងឡាយដែលនិយាយនេះ គឺការសន្និដ្ឋានរបស់លោកគឺមិនមែនអ្វីដែលលោកបានឃើញដោយខ្លួនឯងនោះទេ?

ឆ៖ ការពិតអត់បានឃើញទេ ។ ប៉ុន្តែ គ្រាន់ថា គ្រាន់ការសង្ស័យ សង្ស័យថា បាត់ឈ្មោះ ប៉ុន ហ្នឹង មិនដឹងបាត់ទៅកន្លែងណា ព្រោះធ្លាប់ឃើញគាត់ក្នុងមន្ទីរកងការពារអ្នកជនស្ទួរចម្លើយមួយដែរ ។

ស៖ ដូច្នេះ យើងបន្តការអាននេះបន្តទៀត ។ ប៉ុន្តែ វាជាការល្អ ដែលយើងត្រូវតែឈប់ក្នុងមួយវាក្យខណ្ឌម្តងៗ ។

[១១:១២:00]

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី៖

ង.អ និង ហ្វេស.អិល: តើអ្នកទោសទាំងនោះត្រូវគេចោទប្រកាន់ពីបទអ្វី? ហើយមានអ្នកទោសប្រភេទណាខ្លះ? ច.វ: អ្នកទោសទាំងនោះ មានប្រុស មានស្រី អ្នកខ្លះមានកូនតូចមកជាមួយផង ។ ខ្ញុំមិនដឹងថា គេមានកំហុសអ្វីទេ ខ្ញុំឃើញអ្នកជាប់នៅទីនោះ មានតែប្រជាជនធម្មតា ដែលរស់នៅតាមភូមិនានា នៅក្នុងឃុំអមលាំងនេះ ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញមានទាហាន លន់ នល់ ជាប់នៅទីនោះទេ ។

ង.អ និងហ្វេស.អិល: សូមលោកបញ្ជាក់អំពីស្ថានភាពអ្នកទោសដែលជាប់នៅទីនោះមានលក្ខណ: យ៉ាងណាខ្លះ? ច.វ: អ្នកទោសធ្ងន់ ដែលដាក់នៅក្នុងរណ្តៅ ត្រូវគេដាក់ខ្នោះជើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។ ចំណែកអ្នកទោសស្រាលពុំមានដាក់ខ្នោះទេ ។

ង.អ និង ហ្វេស.អិល: តើលោកបានដឹងអំពីអ្នកទោសត្រូវស្លាប់ ដោយសារទឹកជំនន់លិចរណ្តៅដែរឬទេ? ច.វ: ខ្ញុំបានដឹងពេលនោះ ។ ខ្ញុំបានរស់នៅទីនោះដែរ ពេលទឹកលិចនោះ គឺជារដូវវស្សា មានទឹកជំនន់ឡើងយ៉ាងខ្លាំងភ្លាមៗ នៅពេលដែលកំពុងភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំងកណ្តាលយប់ ដែលបណ្តាលឲ្យអ្នកទោសក្នុងរណ្តៅស្លាប់ទាំងអស់ ។ ចំណែក កងការពារ និងអ្នកធ្វើការនៅម-១៣ ទាំងអស់នាំគ្នារត់ឡើងដើមឈើដែលនៅក្បែរនោះ ។ ទឹកជំនន់នោះ លិចក្នុងរយ:ពេលមួយយប់ពីរថ្ងៃទើបស្រកវិញ ។

ង.អ និង ហ្វេស.អិល: តើពេលនោះ ឌុច មានបញ្ជាឲ្យជួយសង្គ្រោះអ្នកទោសដែរឬទេ? ច.វ:

ពេលនោះពុំមានបញ្ហាទេ ក្រោយពេលទឹកស្រករួចទើប ឌុច បញ្ជាឲ្យទៅមើលអ្នកទោស ដែលបានស្លាប់ដោយសារទឹកជំនន់ ។

[១១:១៣:៤៩]

ង.អ និង ហ្វេស.អិល៖ ចំពោះអ្នកទោសស្រាលៗ ពេលទឹកជំនន់នោះ តើមានគេរត់-- តើមានរត់គេចខ្លួនដែរឬទេ? ច.វ៖ អ្នកទោសស្រាលៗ ក៏រត់ឡើងដើមឈើដែរ ពុំអាចរត់គេចខ្លួនទេ ។

ង.អ និង ហ្វេស.អិល: សូមលោកបញ្ជាក់អំពីការសួរចម្លើយអ្នកទោស តើគេនាំយកអ្នកទោសទៅសួរចម្លើយនៅកន្លែងណា? អ្នកណាមានសិទ្ធិសួរចម្លើយអ្នកទោសខ្លះ? តើ ឌុច ធ្លាប់សួរចម្លើយអ្នកទោសខ្លួនឯងដែរឬទេ? ច.វ៖ ការសួរចម្លើយ គឺសួរនៅក្នុងរបងគុកនោះតែម្តង ។ ឌុច ជាអ្នកចេញបញ្ជាឲ្យអ្នកការពារនាំអ្នកទោសនោះមកឲ្យអ្នកសួរចម្លើយ ។ ទោះបី តា ចាន់, តា មាស សួរចម្លើយក៏ដោយលុះត្រាតែ ឌុច អនុញ្ញាតឲ្យសួរ ទើបសួរបាន ។ ពេលសួរចម្លើយ បើអ្នកទោសមិនឆ្លើយ ឌុច គាត់ធ្វើទារុណកម្មលើអ្នកទោសដោយខ្លួនឯង ។ ចំណែក ចាន់ និង មាស ពុំមានសិទ្ធិធ្វើទារុណកម្មអ្នកទោសទេ ទោះបីអ្នកទោសមិនឆ្លើយក៏ដោយ ។ ពេលសួរចម្លើយអ្នកទោស ឌុច គាត់សួរចម្លើយផង និងកត់ត្រាចម្លើយទុកក្នុងសៀវភៅផង ។ ក្រោយពីសួរចម្លើយ គាត់តែងតែយកសៀវភៅកត់ត្រាទាំងនោះមកពិនិត្យឡើងវិញ ។ ចំពោះ តាចាន់ ឬតាមាស ពេលសួរចម្លើយរួចហើយ បើអ្នកទោសមិនឆ្លើយ គាត់ទៅរាយការណ៍ឲ្យ ឌុច ។ ក្រោយមក ឌុច បានមកសួរផ្ទាល់ខ្លួនឯង និងធ្វើទារុណកម្មផង ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញមាននីរសារមកទទួលយកសៀវភៅចម្លើយសារភាពអ្នកទោសពី ឌុច ទេ ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បានៗ ។

សួរដោយចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៍៖

ស៖ កថាខណ្ឌមួយចំនួនបានអានជូនលោក ។ ជាបឋម តើលោកបញ្ជាក់ចម្លើយពីមុនរបស់លោកដែលថា មានការជន់ទឹក ហើយនិងមានការស្លាប់ ដូចដែលលោកបានរៀបរាប់នៅក្នុងនោះ ដែរឬទេ?

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ បាទ, ពេលនោះមាន ពេលទឹកជន់មាន មិនមែនថាអត់ទេ ក្នុងគុកមានស្លាប់ ។ អត់នរណាយកទាន់ទេបង ទឹកនោះលឿនជាទីបំផុតហើយ ។ ជាការពិត ។

ស៖ លោកបញ្ជាក់ដែរឬទេថា ឌុច មិនបានបញ្ជាថា ឲ្យដោះលែងអ្នកទោសនៅក្នុងរណ្តៅ ឬក៏ដោះលែងពួកគេឲ្យចេញពីរណ្តៅ?

ឆ៖ គាត់អត់មានបទបញ្ជាអីទេ ព្រោះស្លន់ស្លោ រកតែកន្លែងរត់ដែរហ្នឹង រត់ទឹក ។ អត់បានបញ្ជា បទបញ្ជាឲ្យលែងអ្នកទោសអីទាន់ ។ មកឆឹបភ្លាមទឹក លិចតែម្តង ។

ស៖ នៅក្នុងកថាខណ្ឌបន្តបន្ទាប់មកទៀត លោកបាននិយាយថា របៀបនៃការសួរចម្លើយ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើង ។ លោកបានលើកឡើងថា អំពើទារុណកម្ម គឺមិនអាចអនុវត្តឡើងដោយ មិនមានបញ្ជាពី ឌុច នោះទេ ។ តើលោកបញ្ជាក់ចំណុចហ្នឹងដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ, មុននឹងសួរចម្លើយទាល់តែអាចបញ្ជាពីតាឌុច បានយកអ្នកទោសហ្នឹង មកឲ្យសួរចម្លើយបាន ។ ទាល់អនុញ្ញាតពី តាឌុច ហ្នឹង ។ អត់នរណាហ៊ានចេះធ្វើផ្តេសផ្តាសបានទេ ទាល់តែអនុញ្ញាតពីគាត់ ។

[១១:១៨:៣០]

ស៖ ហើយបន្ទាប់មកទៀត លោកនិយាយថា ឌុច គឺគាត់តាមដាន ហើយនិងគាត់សួរចម្លើយដោយខ្លួនឯងដោយប្រើទារុណកម្ម ។ ហើយនៅក្នុងការយល់ឃើញរបស់លោកថា តើវាមានន័យថាដូចនេះគឺគាត់ចូលរួមនៅក្នុងការសួរចម្លើយតាមលក្ខណៈប្រព័ន្ធ ហើយគាត់ប្រើប្រាស់ ទារុណកម្មតាមលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ តើមែនដែរឬទេ?

ឆ៖ តាមការពិត គាត់សួរខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ហ្នឹង។ ដោយដូចខ្ញុំជម្រាបពីខាងលើអ៊ីចឹងថា រហូតដល់វាយដំទៀតឯណោះ រហូតដល់ស្រោតខោស្រោតអាវទៀតឯណោះ ។

ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៖

សូមឲ្យអានកថាខណ្ឌបន្ទាប់ទៀត ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អានមួយកថាខណ្ឌ ឈប់មួយកថាខណ្ឌម្តង ឈប់សិនទៅ ដើម្បីឲ្យមានការផ្ទៀងផ្ទាត់សិនណ៎ា ដោយចៅក្រមឡាវែន ។

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី៖

ង.អ និង ហ្វេស.អិល៖ ក្នុងរយៈពេលសួរចម្លើយអ្នកទោស តើ ឌុច បានធ្វើទារុណកម្មតាមរបៀបណាខ្លះ?

ច.វ៖ មានតែ ឌុច ម្នាក់គត់ដែលមានសិទ្ធិធ្វើទារុណកម្មលើអ្នកទោស ។ គាត់ធ្វើទារុណកម្មដោយផ្ទាល់តែម្នាក់ឯង ដូចជា យកក្រណាត់ជ្រលក់នឹងប្រេងកាតរុំនឹងឈើ រួចដុតអ្នកទោស ដែលចងដៃទៅក្រោយ ព្យួរឡើងលើនឹងមែកឈើ ហើយយោលចុះយោលឡើង ។ ពេលខ្លះ ឌុច បានវាយអ្នកទោសនឹងរំពាត់ឫស្សី ដែលមានរបួសឈាមពេញខ្លួន ។ អ្នកទោសខ្លះទៀតត្រូវ ឌុច យកទៅជ្រមុជទឹកនឹងដងស្ទឹង ដែលនៅជាប់នឹងកន្លែងគុកនោះ បណ្តាលឲ្យអ្នកទោសសន្លប់ ។ ហើយអ្នកការពារបានសែងយកទៅដាក់ក្នុងគុកវិញ ។ ចំពោះអ្នកទោសស្រី ឌុច បានយកភ្លើងទៅដុតចំដោះបណ្តាលឲ្យរលាក ។ អ្នកទោសដែលត្រូវធ្វើទារុណកម្ម ឌុច បានឲ្យស្រាតខោអាវចេញទាំងអស់ នៅតែខ្លួនទទេ ទើបយកទៅធ្វើទារុណកម្ម ។ ចំពោះអ្នកទោសដែលសួរមិនឆ្លើយ ពេលខ្លះ ឌុច បានយកកាំភ្លើងបាញ់សម្លាប់តែម្តងដែលខ្ញុំបានឃើញផ្ទាល់ មានបាញ់អ្នកទោសចំនួន៣នាក់ ។ ទីមួយ ឌុច បាញ់អ្នកទោសដែលចងនៅក្រោមដើមឈើ ចំនួន៣គ្រាប់ដោយកាំភ្លើងខ្លី ។ ទីពីរ បាញ់ដោយកាំភ្លើងអាកា និងទីបី បាញ់ដោយកាំភ្លើងខ្លីដែរ ។ ពេលធ្វើទារុណកម្មអ្នកទោសម្តងៗពេលខ្លះ ឌុច ហាក់ដូចជាសើចសប្បាយរីករាយដូចឆ្កួតនឹងការធ្វើទារុណកម្មនេះ ។

[១១:២២:០៥]

សួរដោយចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែរ៍៖

ស៖ ខ្ញុំជឿថា គឺឃ្លាពីរ-បីឃ្លាចុងក្រោយ គឺអត់មានអាន ដូច្នេះខ្ញុំសូមអាន ។

ទីមួយ គឺព្យួរៗពីដើមឈើ ហើយ ឌុច បានបាញ់សម្លាប់ ហើយទីពីរ មានការបាញ់ដោយកាំភ្លើងអាកា ហើយទីបី គឺបាញ់ដោយកាំភ្លើងខ្លី ។ នៅពេល ឌុច ធ្វើទារុណកម្មអ្នកទោសម្តងពេលខ្លះ ឌុច ហាក់ដូចជាសើចសប្បាយរីករាយ ដូចឆ្កួតនឹងការធ្វើទារុណកម្មនេះ ។

ថាតើប្រយោគនេះ គឺមាននៅក្នុងឯកសារភាសាខ្មែរដែរឬទេ? ប្រសិនបើមានមែននោះ តើសាក្សីអាចប្រាប់យើងទេថា លោកបញ្ជាក់ថាឃ្លាទាំងអស់ត្រូវបានអាន ហើយលោកមានអ្វីទៀតដែរឬទេចង់បញ្ជាក់ទៅលើឃ្លា ដែលបានអាននៅចុងក្រោយអម្បាញ់មិញនេះ ។

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ បាទ, អត់មានអីទេបង គឺថាដឹងតែប៉ុណ្ណឹង ឃើញតែប៉ុណ្ណឹង ។ រឿងបាញ់កាំភ្លើងខ្លី ខ្ញុំភ្លេចលើកត្រង់នេះ អត់បាននឹកឃើញបាទ ។ បាញ់នោះៗ ឃើញជាក់ស្តែង បាញ់នៅក្រៅគុក ម្នាក់ហ្នឹងខ្ញុំភ្លេចត្រង់ហ្នឹង ។ ឥឡូវ ខ្ញុំសូមលើកមួយគោលការណ៍ហ្នឹងទៀតចុះ ខ្ញុំឃើញជាក់ស្តែង ។ គាត់បាញ់

កាំភ្លើង មិនដឹងកាំភ្លើងអី អាកាំភ្លើងហ្នឹងវិល មានបាញ់ទៅវិល វិលក្នុងហ្នឹងបាទ បាញ់បីគ្រាប់អ្នកទោសហ្នឹងត្រូវស្លាប់ដែរ ។ ខ្ញុំបានបញ្ជាក់ត្រង់ហ្នឹង ទើបបង្ហើបដល់កន្លែងនេះ ខ្ញុំបាននឹកឃើញ ។ ពិតជាការពិតបាទ ក្រៅពីហ្នឹងខ្ញុំអត់បានដឹងទៀតទេ ព្រោះខ្ញុំចេញពីកន្លែងគាត់បាត់ទៅហើយ ខ្ញុំចប់ត្រឹមហ្នឹងចុះ ។

ស៖ អ្វីដែលលោកប្រាប់យើងថ្ងៃនេះ គឺលោកមិនត្រឹមតែឃើញការសម្លាប់តែម្តងនោះទេ តើត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

ឆ៖ ពិតជាត្រឹមត្រូវហើយ ឃើញគាត់បន្តរហូត ។

ស៖ នៅក្នុងចម្លើយដែលបានអានអម្បាញ់មិញ ការសម្លាប់បែបត្រូវបានអាន ហើយពីរបែបទៀត គឺលោកបានឮចំពោះការសម្លាប់ពីរបែបនោះ ឬក៏លោកមិនបានចាំ ទៅលើកការសម្លាប់ពីររបៀបនោះ?

ឆ៖ ខ្ញុំស្តាប់អត់បានទេលោកមានប្រសាសន៍អំមិញ ។

[១១:២៥:២២]

ស៖ នៅក្នុងចម្លើយរបស់លោក ដែលលោកបាននិយាយប្រាប់ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ហើយបានអានអម្បាញ់មិញនេះ គឺមានការលើកឡើងអំពីការសម្លាប់បីយ៉ាង ។ ទីមួយ គឺ ឌុច បានបាញ់បីគ្រាប់ ហើយលោកក៏បាននិយាយអំពីការសម្លាប់ផ្សេងៗទៀតដែរ ។ ហើយគឺមានការលើកឡើង គឺថាការបាញ់ទីពីរ គឺបាញ់ដោយអាកា ហើយការបាញ់ទីបី គឺបាញ់ដោយកាំភ្លើងខ្លី ។ ដូច្នេះ សំណួរ របស់ខ្ញុំនោះគឺថា លោកចាំការសម្លាប់បែបនេះមកដល់ថ្ងៃនេះដែរឬទេ? ឬក៏លោកអត់ចាំទេ ចំពោះការសម្លាប់នោះ ហើយនេះគឺជាព្រឹត្តការណ៍ ដែលលោកបាននិយាយទៅលើបញ្ហាហ្នឹង ឬក៏ព្រឹត្តការណ៍ដែលលោកមិនបានចាំទៅលើចំណុចទាំងអស់នេះ?

ឆ៖ បាទ, គឺបានចាំ ព្រោះអំមិញខ្ញុំភ្លេចអាចំណុចហ្នឹង ។ បានចាំថា លើកទីបីនេះ គឺបាញ់ដោយកាំភ្លើងខ្លីហ្នឹង គឺការពិត ពិតឃើញគាត់បាញ់អ៊ីចឹងមែន ធ្វើសកម្មភាពហ្នឹងបាញ់បីគ្រាប់ ។

ស៖ អ្វីដែលលោកបាននិយាយអម្បាញ់មិញនេះ គឺលោកបានឃើញ ឌុច សម្លាប់មនុស្សបីនាក់ ដោយប្រើកាំភ្លើងខ្លី និងកាំភ្លើងអាកា ។ ថាតើការសម្លាប់នេះគឺវានៅខុសៗថ្ងៃគ្នា ឬក៏សម្លាប់នៅថ្ងៃតែមួយ?

ឆ៖ បាទ, ខុសថ្ងៃបង ។ សម្លាប់ ជួនកាលជិតមួយខែឯណោះ បានសម្លាប់មួយទៀត អត់មានជួនគ្នាមួយថ្ងៃហ្នឹងបីទេបាទ បន្តបន្ទាប់គ្នាយូរ ។

ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៍៖

ដូច្នេះ ការអានសូមអានបន្តទៀតឥឡូវនេះ ។

[១១:២៨:០២]

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី៖

ង.អ និង ហ្វេស.អិល៖ តើលោកមានដែលឃើញ គេយកសត្វក្អែបឱ្យខាំអ្នកទោស ពេលធ្វើទារុណកម្មដែរឬទេ? ច.វ៖ ពុំដែលឃើញទេ ។

ង.អ និង ហ្វេស.អិល៖ តើអ្នកទោសសុទ្ធតែទទួលទារុណកម្មទាំងអស់ដែរឬទេ? ច.វ៖ អ្នកទោសភាគច្រើន គឺសុទ្ធតែទទួលទារុណកម្មទាំងអស់ ។ មានអ្នកទោសតិចតួចទេ ដែលមិនបានទទួលទារុណកម្ម ជាពិសេស អ្នកទោសស្រាលៗ ។

ង.អ និង ហ្វេស.អិល៖ តើមានអ្នកទោសនៅទីនោះ មានដែលត្រូវបានដោះលែងដែរឬទេ? ច.វ៖ អ្នកទោសខ្លះក្រោយពីបានសួរចម្លើយរួចហើយ ក៏ត្រូវបានគេដោះលែងដែរចំពោះអ្នកទោសស្រាលៗ ។

ង.អ និងហ្វេស.អិល៖ តើមានអ្នកទោសត្រូវបានគេយកទៅសម្លាប់ដែរឬទេ ក្រោយពីសួរចម្លើយរួចហើយ? ច.វ៖ ខ្ញុំមិនបានដឹងទេ ការយកទៅសម្លាប់នោះ ប៉ុន្តែមានបាត់អ្នកទោសខ្លះនៅពេលយប់មិនដឹង គេយកទៅសម្លាប់នៅទីណាទេ ។ ប៉ុន្តែ អ្នកទោសខ្លះ ដែលសួរចម្លើយមិនចេញ ត្រូវបាន ឌុច បញ្ជាឱ្យបង្អត់បាយទឹកពេលក្រោយមកក៏ត្រូវស្លាប់នៅក្នុងគុកតែម្តង ។ ខ្ញុំបានឃើញហេតុការណ៍នេះ មានអ្នកស្លាប់ក្នុងគុកចំនួនពីរនាក់ ។

សួរដោយចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាកឡាវែន៍៖

ស៖ សាក្សី, តើលោកអាចបញ្ជាក់ទេថា លោកយល់ព្រមជាមួយនឹងចម្លើយ ដែលបានអានអម្បាញ់មិញនេះ?

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ យល់ព្រម ។

ស៖ ដូច្នេះ លោកខ្លួនឯងបានឃើញអ្នកទោសស្លាប់ ដោយការអត់បាយ ហើយការស្លាប់ដោយអត់បាយនេះ កើតចេញពីការបញ្ជារបស់ ឌុច ដើម្បីបង្អត់បាយអ្នកទោសទាំងអស់នោះ ។ តើមែនដែរឬទេ?

ឆ៖ កាលហ្នឹងខ្ញុំបានឃើញអារឿងអត់បាយហ្នឹង ។ បើស្លាប់ដោយការកាប់សម្លាប់ ឬមួយគាត់នាំអ្នកណាឃើញតែម្តង ។

ស៖ ដូច្នេះលោកខ្លួនឯងមិនបានឃើញ ឌុច ចេញបញ្ជាថាឲ្យបង្អត់បាយអ្នកទោស ។ លោកបានឃើញ ឬក៏បានឮ ឬក៏បានទទួលការប្រាប់ពីអ្នកណាម្នាក់ពីបញ្ជាហ្នឹងដែរឬទេ?

ឆ៖ ដូចខ្ញុំជម្រាបអ៊ីចឹងថាអត់បានឃើញទេ ត្រង់ហ្នឹង ។ អត់បានដឹង បានឮផងរឿងអត់បាយអត់អីហ្នឹង វាអស់ឃើញមានស្លាប់ទេ ។ ស្លាប់ដូចជាជម្រាបខាងលើថា ការកាប់សម្លាប់ ឬមួយក៏គាត់មួយរយៈមកទៀតក៏ខ្ញុំមិនដឹងដែរ ។

ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាកឡាវ៉ែន៖

ដូច្នេះ ខ្ញុំគិតថា យើងអាចបន្តអានទៅលើចម្លើយនេះបន្តទៀត ។

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី៖

លោកបានបញ្ជាក់ថា ឌុច បានសម្លាប់ ប៊ុន ។ តើមូលហេតុអ្វី? តើសម្លាប់តាមរបៀបណា? ច.វ៖ ខ្ញុំបានឃើញ ឌុច បាញ់សម្លាប់ ប៊ុន ដោយកាំភ្លើងអាកា ដោយមូលហេតុឈ្មោះ ប៊ុន បានធ្វើឲ្យអ្នកទោសរត់រួចពេលយកទៅសួរចម្លើយ ។

សួរដោយចៅក្រម ហ្សង់ ម៉ាកឡាវ៉ែន៖

ស៖ ថាតើលោកជម្រាបយើងយ៉ាងម៉េច? ថាតើចំណុចនេះវាត្រូវនឹងបញ្ហាការពិតដែរឬទេ ឬក៏វាជាចំណុចដែលលោកសន្និដ្ឋានតែប៉ុណ្ណោះ ចំពោះបញ្ហានេះ? លោកបានឃើញដោយផ្ទាល់ ឬក៏ជាចំណុចដែលលោកធ្វើការសន្និដ្ឋាន ហើយវាកើតចេញពីបទពិសោធន៍របស់លោកតែប៉ុណ្ណោះ?

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ ដូចខ្ញុំជម្រាបខាងដើមហើយថា ប៊ុន ខ្ញុំមិនបានឃើញគាត់បាញ់ទេ ។ គ្រាន់ថា បាត់ឈ្មោះព្រោះគាត់ជាអ្នកសួរចម្លើយអ្នកទោសដែរ ដល់សួរយូរៗបាត់គាត់ហ្នឹងទៅ ហើយខ្ញុំសន្និដ្ឋានមកគាត់សម្លាប់ហើយ ព្រោះបាត់ អ្នកទោស-- កងការពារដល់បាត់ហើយ សុទ្ធតែមានរឿងហើយ ។ រឿង ប៊ុន ហ្នឹង ។

ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាកឡាវ៉ែន៖

ខ្ញុំគិតថា យើងអាចបន្តអានឯកសារនេះបន្តទៀត ។

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី៖

ចំពោះការដោះលែងអ្នកទោស តើអ្នកណាបញ្ជាឲ្យដោះលែង? ច.វ៖ អ្នកដែលត្រូវបានដោះលែងគឺមានតែ ឌុច ទេមានសិទ្ធិបញ្ជា ។

សូមលោកបញ្ជាក់ពីរបបហូបចុករបស់អ្នកទោសនៅក្នុង ម-១៣ តើមានលក្ខណៈដូចម្ដេចដែរ? ច.វ៖ របបរបស់អ្នកទោសក្នុងម-១៣ មានពីរពេលក្នុងមួយថ្ងៃ គឺពេលព្រឹក និងពេលល្ងាច ។ មួយពេលៗមានតែបបររាវ ដែលគេដួសដាក់ក្នុងបំពង់ទឹកត្នោតជំនួសចាន និងប្រើសំបកគ្រំចងភ្ជាប់នឹងឫស្សីប្រើប្រាស់សម្រាប់ជំនួសស្លាបព្រា ។

តើលោកនៅធ្វើការនៅម-១៣ ហ្នឹងរហូតដល់ឆ្នាំណា? ច.វ៖ នៅចុងឆ្នាំ១៩៧៤ ខ្ញុំបានដោះលែងអ្នកទោស៣នាក់ ដែលខ្ញុំបានស្គាល់រស់នៅក្នុងភូមិសំរោង ក្រោយមកខ្ញុំត្រូវមានទោសវិញ ដោយដាក់ច្រវាក់កខ្ញុំចងភ្ជាប់នឹងដើមឈើ ។ ចងបានបីថ្ងៃខ្ញុំក៏លួចរត់ចេញរួច ពេលមកដល់ភូមិកំណើតក៏បានប្រធានភូមិជួយធានា ទើប ឌុច ឲ្យខ្ញុំរួចខ្លួនតាំងពីពេលនោះមក ។

សួរដោយចៅក្រម ហ្សង់ ម៉ាកឡាវែន៖

ស៖ ដូច្នេះ តើលោកបញ្ជាក់ទៅនឹងចម្លើយដែលអានអម្បាញ់មិញនេះដែរឬទេ?

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ បាទ គឺបាន។ ពិត ។

ស៖ ដូច្នេះ អាចបន្តអានរហូតដល់ចប់តែម្ដង ។

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី៖

សូមលោកបញ្ជាក់អំពីអាកប្បកិរិយារបស់ ឌុច នៅពេលនោះ ។ តើគាត់ជាមនុស្សប្រភេទណា? ច.វ៖ ឌុច ជាមនុស្សកាចសាហាវឃោឃៅណាស់ បើ ឌុច ចង់ឲ្យស្លាប់គឺត្រូវតែស្លាប់ ។ ការងារនៅម-១៣ នេះ គឺក្រោមអំណាច ឌុច ទាំងអស់ ។ អ្នកនៅក្រោមឱវាទរបស់ ឌុច ខ្លាច ឌុច ដូចខ្លា មិនប៉ានសម្លឹងមុខទេ បើ ឌុច និយាយសើចៗត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នឲ្យហើយ បើនិយាយមុខស្លូតមិនអីទេ ។

តើលោកមានអ្វីចង់បន្ថែមទៀតទេ? ច.វ៖ មិនមាននោះទេ ។

[១១:៣៦:៤៦]

សួរដោយចៅក្រម ហ្សង់ ម៉ាកឡាវែន៖

ស៖ ដូច្នេះ លោកបញ្ជាក់យល់ព្រមនឹងអ្វីដែលបានអានអម្បាញ់មិញនេះដែរឬទេ?

សាក្សី KW-31៖

ខ្ញុំបាទយល់ព្រម ។

ស៖ ហើយ ឌុច មានការចង់លើកឡើងទៅលើចម្លើយដែលទើបតែអានដែរឬទេ? ជាថ្មីម្ដងទៀត គឺមិនពាក់ព័ន្ធទៅនឹង-- មិនត្រឹមតែពាក់ព័ន្ធនឹងចម្លើយនេះទេ គឺវាសូមឲ្យលោកបញ្ជាក់នឹងផ្ដល់យោបល់ចំពោះភាពខុសគ្នា ចំពោះចម្លើយនេះផងដែរ ។

ជនជាប់ចោទ៖

ឆ៖ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់បន្តិច លោកចៅក្រមចង់ឲ្យខ្ញុំអធិប្បាយអំពីភាពមិនចុះសម្រុងគ្នា ។ ភាពមិនចុះសម្រុងគ្នារវាងស្អីខ្លះ?

ស៖ ថាតើចម្លើយដែលផ្ដល់ដោយសាក្សីនេះ គឺលោកយល់ព្រមនិងពេញចិត្តដែរឬទេ? ឬក៏លោកមានបញ្ហាចោទទៅនឹងចម្លើយទាំងអស់ដែលសាក្សីបានលើកឡើង?

ឆ៖ បញ្ហាសំខាន់ដែលខ្ញុំចង់ជម្រាបអង្គជំនុំជម្រះទាំងមូល គឺ ចាន់ វឿន មិនមែនជាបុគ្គលិករបស់មន្ទីរ១៣របស់ខ្ញុំទេ ។ ហើយភស្តុតាងដែលខ្ញុំលើកឡើង ខ្ញុំនៅរក្សាដដែល គឺគាត់បានភរថា ខ្ញុំបានបាញ់មិត្ត ប៊ុន ។ មិត្ត ប៊ុន ជាមនុស្សជំនិតរបស់ខ្ញុំបំផុត នេះខ្ញុំលើក ឡើងគ្រាន់ តែជាភស្តុតាងសម្រាប់បញ្ជាក់ថាគាត់មិនមែនជាបុគ្គលិករបស់មន្ទីរ១៣ ។ ឯចំណែក រឿងដែលគាត់ភរបន្តបន្ទាប់ថែមទៀតថាខ្ញុំមានទៅបាញ់ពេលណា ថាខ្ញុំមានបាញ់អ្នកទោសបីនាក់ដោយដៃខ្លួនឯងទៀត ។ នេះគឺមិនត្រូវទេ ។ ឯចំណែករឿងកុមារដែលគាត់ចេះតែ និយាយរាយការណ៍ជូនលោកចៅក្រម ហើយនិងរាយការណ៍ជូនអង្គប្រជុំ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា គ្មានកុមារណារបស់អ្នកភូមិអមលាំងមកនៅនោះទេ ។

សូមបញ្ជាក់ជូនលោកចៅក្រមថា ពីរនាក់ដែលខ្ញុំដោះលែងនោះ ដែលគេហៅថា អាបងអាប្អូននោះគឺជាកូនភ្លោះរបស់មេឃុំ អឿង ។ ប្រពន្ធមេឃុំ អឿង ក៏ចាប់ កូនគាត់ចាប់មកបីនាក់ ។ មេឃុំ អឿង ក៏ចាប់ ។ ខ្ញុំបានទទួលបញ្ជាពីលើមកឲ្យធ្វើទារុណកម្មសួរចម្លើយមេឃុំ អឿង ហើយនិងអាបងបង្អស់ ។ ឯចំណែក ពីរនាក់ កូនគាត់ភ្លោះនោះ អាយុប្រហែល១៥ឆ្នាំ ហើយម្ដាយវាគឺប្រពន្ធមេឃុំ អឿង ក៏អត់ឲ្យសួរចម្លើយដែរ ។ ដល់ក្រោយមក ខាងលើបញ្ជាឲ្យខ្ញុំៗបញ្ជូនទាំងកូនពីរនាក់ ហើយនិងម្ដាយទៅជាមួយគ្នាទៅពោធិ៍សាត់ ។

ដូច្នេះសរុបមកគ្មានក្មេងណានៅទីនោះទេ ។ គ្មានក្មេងៗណាម្នាក់ ដែលហៅថាក្មេង គឺក្មេងចេញ

ពីឃុំអមលាំង ដូចឈ្មោះ វឿន នេះបានប្រកាស ។ ឯចំណែក ខ្ញុំមានសាកល្បងចិញ្ចឹងកុមារ៣នាក់លមើលដែរ តែចិញ្ចឹងមិនរស់ អានេះជារឿងផ្សេង មិនមែនអ្នកអមលាំងទេ ។

ឯចំណែករឿងទឹកលិចវិញ សូមបញ្ជាក់ការពិតដូចតទៅ ។ ទឹកជន់ស្រុកភ្នំ ខ្ញុំបានបញ្ជាក់ជូនអង្គសវនាការពីមុនហើយ។ ថ្ងៃនោះភ្លៀងនៅកន្លែងនោះតិចទេ ប្រហែលជាម៉ោង៩ព្រឹក ។ ភ្លៀងតិចទេ មិនច្រើននៅនុ៎ង តែស្រាប់តែទឹកមកពីលើវឹបៗ មួយម៉ោងឡើងប្រហែលមួយម៉ែត្រ ។ លោកចៅក្រមគិតមើលមួយម៉ោងឡើងមួយម៉ែត្រ ។ ខ្ញុំឃើញអ៊ីចឹង ខ្ញុំទៅឈរនៅមាត់រណ្តៅ អាទឹកហៀរចូលរណ្តៅខ្ញុំថា ចេញៗ ទាំងខ្ញុំទាំងគេទៅឈរបន្តោងធ្នឹមផ្ទះ ធ្នឹមរោង ទឹកលិចត្រឹមនេះ ទាំងអស់គ្នា ទាំងអ្នកទោសទាំងខ្ញុំ ខ្ញុំនៅហ្នឹង ។ ល្ងាចប្រហែលជាម៉ោង៣ទើបទឹកស្រក ពេលហ្នឹងបានខ្ញុំជម្លៀសអ្នកទោស ហើយនិងកងការពារខ្ញុំទៅលើទួល ផ្ទះបង ជោត ប្រធានភូមិត្រពាំងគ្រោក ។

ដូច្នេះ គ្មានអ្នកទោសណាម្នាក់ស្លាប់នៅទីនោះ ដោយសារទឹកជំនន់ដូចដែលខ្ញុំបានរាយការណ៍ជូនអង្គសវនាការពីមុនអ៊ីចឹង ។ គ្មានអ្នកណាម្នាក់ឡើងដើមឈើទេ ហើយនៅសល់ទួលមួយនៅផ្ទះបង ជោតហ្នឹងតែម្តង ប្រធានភូមិ ។ ហើយពេលនុ៎ងឆ្លងទៅផ្ទះបង ជោត មិនបានទេ ព្រោះទំពាំងច្រាបហ្នឹងវាទំនាបជាងអាកន្លែងគុក ។ ដូច្នេះ មនុស្សមិនឃើញស្អីពិតប្រាកដ ហើយមកនិយាយ វាអត់ត្រូវទេ ។

ឯចំណែកខ្ញុំទៅសុំកងការពារពីតាសាយ មកពីហាណូយឯណាហ្នឹងគ្មានទេ ខ្ញុំមិនដែលទៅសុំកងការពារពីតាសាយអាយុម្ភៃប្លាយមកធ្វើកងការពារខ្ញុំទេ ។ ខ្ញុំទៅរើសពីភូមិឃុំយកអាយុ១៥ ដល់ ១៧ ។

សរុបមក ខ្ញុំបដិសេធតែសក្ខីកម្មអីដែលភូតភរ ។ ខ្ញុំបដិសេធតែសក្ខីកម្មអីដែលសាក្សីឈ្មោះចាន់ វឿន នេះភូតភរទេ ។ ឯចំណែកឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់មន្ទីរ១៣ទាំងមូល ឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងមូលដែលខ្ញុំប្រព្រឹត្តទៅលើជាតិ ប្រជាជនខ្ញុំ ខ្ញុំទទួល នៅមន្ទីរ១៣ហ្នឹង ខ្ញុំទទួល ។ ខ្ញុំអត់គេចពីស្មារតីទទួលខុសត្រូវហ្នឹងទេ ។ ប្រជាជនអមលាំង ខ្ញុំស្រង់ឈ្មោះបណ្តើរៗហើយ ។ នឹកដល់រឿងប្រជាជនអមលាំង ខ្ញុំចុកចាប់ណាស់ ។ សូមបញ្ចប់ប៉ុណ្ណេះ ។

ស៖ ខ្ញុំមានសំណួរមួយ ថាតើប៉ុន អាចរត់ចេញពីម-១៣ ដែរឬទេ? ឧទាហរណ៍ ថាគាត់អាចរត់ទៅម-១៣ ខ ដែរឬទេ? ឬក៏គាត់នៅ ម-១៣ គ្រប់ពេលទាំងអស់?

ឆ៖ លោកចៅក្រមជាទីគោរព! មិត្តប៉ុន នេះ ជាមនុស្សមកពីខេត្តជាមួយនឹងខ្ញុំ ចេញពីកុដិលេខ ៣ វត្តឧណ្ណាឡោមជាមួយនឹងខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបណ្តុះបណ្តាល ខ្ញុំឲ្យនៅចាំជាប់នៅហ្នឹងកន្លែងហ្នឹង បណ្តុះបណ្តាលខាងសួរចម្លើយហ្នឹងតាំងពីដើមរហូតមក ។

ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៍៖

ខ្ញុំអត់មានសំណួរបន្ថែមទៀតទេ ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

លោកសហព្រះរាជអាជ្ញាមានសំណួរអ្វីចង់សួរដល់សាក្សីរូបនេះទៀតដែរឬទេ? បើមានសូមអញ្ជើញ ។

សួរដោយលោក យ៉េត ចរិយា៖

អរគុណលោកប្រធាន។

ស៖ ចាន់ វឿន តាមការអះអាងរបស់លោក លោកបានបញ្ជាក់ថាលោកជាបុគ្គលិកម-១៣ ។ តើពេលដែលលោកជាបុគ្គលិកម-១៣ ហ្នឹង លោកមានស្គាល់នរណា ខ្លះដែលជាបុគ្គលិកនៅទីនោះទេ?

[១១:៤៨:៥២]

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ បាទ, សូមឆ្លើយ ។ បុគ្គលិកកងការពារ ស្គាល់ខ្លះ មិនស្គាល់ខ្លះ ព្រោះវានៅឆ្ងាយពីគ្នា ។

ស៖ ស្គាល់តើមានអ្នកនៅរស់ទេសព្វថ្ងៃហ្នឹង?

ឆ៖ មាន ។

ស៖ ឈ្មោះអី?

ឆ៖ មួយឈ្មោះ ខន ។

ស៖ ចាន់ ខន?

ឆ៖ បាទ ។

ស៖ ស្អីទៀត?

ឆ៖ ពីរទៀត ឡុញ ។ មិនដឹងស្អីឡុញទេ នៅខាងកំពង់គោក ។ ហើយមួយទៀត នៅប៉ុស្តិ៍ជឿន ថ្នល់បំបែក អាហ្នឹងកងការពារ ។ រួចមួយទៀត វ៉ាន់ ។ ខ្ញុំស្គាល់តែប៉ុណ្ណឹងទេ ក្រៅពីហ្នឹង គេអ្នកកងការពារឆ្ងាយៗ ខ្ញុំអត់បានស្គាល់ទេ ។

ស៖ អ្នកទោស ដែលពេលលោកជាបុគ្គលិក ម-១៣ មានស្គាល់អ្នកទោសឈ្មោះអីខ្លះ?

ឆ៖ អ្នកទោសនោះ ស្គាល់ក៏មិនអស់ដែរបង ។ ខ្ញុំស្គាល់តែក្នុងឃុំខ្ញុំហ្នឹងទេ ដូចដែលឆ្ងាយៗ ខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេ ។

ស៖ អ្នកស្គាល់ឈ្មោះអីខ្លះ?
ឆ៖ អ្នកស្គាល់មានតាសយ មួយ ។ ពួខ្ញុំហ្នឹង រួច លី យើង។ លី ចាមហ្នឹង ។ រួច ងង ខេង ។ ច្រើនដែរបង ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនអាចរៀបរាប់អស់បានទេ ។
ស៖ ស្គាល់ហាម អ៊ុនទេ?
ឆ៖ ស្គាល់ ។
ស៖ ហាម អ៊ុន ប្រាកដជាស្គាល់?
ឆ៖ អ៊ុន ហ្នឹងពួកម៉ាកខ្ញុំបាទ ។
ស៖ គាត់រស់ ឬស្លាប់ឥឡូវនេះ?
ឆ៖ ស្លាប់ហើយ ។
ស៖ សូមលោកបញ្ជាក់ម្តងទៀតមើល៍ អ្នកដឹកនាំនៅ ម-១៣ ក្រៅពីឌុច តើមានអ្នកណាទៀតទេ?
[១១:៥០:៣៤]
ឆ៖ មានតែប៉ុន ហើយនឹង មាស, ចាន់ ហ្នឹងហើយ ក្រៅពីគាត់មក ។
ស៖ ស្គាល់ឈ្មោះ ផល ទេ?
ឆ៖ ផល ស្គាល់ ។ ស្គាល់ទាំងមុខទៀត ។
ស៖ ផល និងប៉ុន តើចាំច្បាស់ទេ ថាអ្នកណាមួយឈ្មោះ ផល ? អ្នកណាមួយឈ្មោះ ប៉ុន?
ឆ៖ មួយឈ្មោះផល មួយឈ្មោះប៉ុន ។ ស្គាល់ ។
ស៖ រួច ផល ទៅណាទៅ ផល?
ឆ៖ ផល ហើយនឹង ប៉ុន ហ្នឹងបាត់ខ្លួនបាត់ ។ ព្រោះគាត់នៅក្នុងមន្ទីរ តាឌុចហ្នឹង អាចគាត់អ្នកសួរចម្លើយអ្នកទោសដែរ ។ អ៊ីចឹងបានជាខ្ញុំថា អត់ឃើញផល ហើយ ប៉ុន ហ្នឹង មិនដឹងជា គាត់ជម្លៀសទៅខាងណា ឬមួយយក៏គាត់យកទៅខាងណា ខ្ញុំមិនបានដឹងដែរ ។
ស៖ អ៊ីចឹងសូមបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់ក្នុងចំណោមមនុស្សពីរនាក់ហ្នឹង គឺផល និងប៉ុន ។
ឆ៖ បាទ ។
ស៖ បាត់ខ្លួនទាំងពីរ?
ឆ៖ បាត់ទាំងពីរ ។

ស៖ អត់ដឹងថាបាត់ពីមូលហេតុអីទេ?

ឆ៖ អត់ដឹងមូលហេតុអី ។ ដឹងគាត់យកទៅខាងណា អីខាងណាទេ ។ គាត់បាត់ខ្លួនតែម្តង អត់ឃើញក្នុងមន្ទីរហ្នឹងទេ ។

ស៖ ផល មានតួនាទីជាស្មៀនៅ ម-១៣?

ឆ៖ ផល មាននាទីសួរចម្លើយអ្នកទោសដែរ ។

ស៖ អរគុណ ។ ដែលឃើញចាន់ និងមាស បាញ់អ្នកទោសទេ?

ឆ៖ បាទអត់ ។

ស៖ អត់ដែលឃើញទេ?

ឆ៖ បាទ ។

លោកយ៉េត ចរិយា៖

អស់សំណួរតុលាការ ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អញ្ជើញសហព្រះរាជអាជ្ញា ។

សួរដោយលោក អាឡិចសាន់ឌឺ ប៊ើត៖

[១១:៥២:០៥]

ស៖ អរគុណលោកប្រធាន ។ ថាតើលោកទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលណាមួយដែរឬទេមុនពេលដែលលោកធ្វើការនៅម-១៣?

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ បាទ, ខ្ញុំអត់មានបាននាទីអីទេបង ត្រឹមម៉ាកងការពារ មិនដែលឃ្លាតចេញទេ ។ ការងារទៅ ដូចយកអ្នកទោសទៅណោះ ទៅណោះអីសម្លាប់អីអត់មានទេបង ។ គ្រាន់តែបាននាទីកងការពារនៅក្នុងមន្ទីរគាត់ហ្នឹងទេ ។

ស៖ មុនពេលដែលលោកទទួលបញ្ជាឲ្យយាមអ្នកទោស ថាតើលោកទទួលបានការណែនាំ ណាមួយដែរឬទេ? ឧទាហរណ៍ ថាតើឌុច ឬក៏បុគ្គលដទៃណាមួយបាននិយាយជាមួយលោកៗ ថាតើលោកធ្វើយ៉ាងម៉េចនៅពេលដែលអ្នកទោសព្យាយាមរត់?

ឆ៖ អ្នកទោសមុនយកទៅធ្វើការខាងក្រៅទាល់អនុញ្ញាតពីតាឌុច បានបាន ។ អត់ចេះតែយកៗ

បានទេ ទាល់អនុញ្ញាត ។ គាត់ថា ឥឡូវយកបី ឬប្អូននាក់ទៅធ្វើការ អាចកងការពារយកទៅបាន ។ អត់ចេះតែនាំយកបានទេ ទាល់អនុញ្ញាតពីគាត់ទៅ ។

ស៖ សំណួរទីពីររបស់ខ្ញុំគឺថា ថាតើ ឌុច ឬក៏ណាដទៃណាមួយ ប្រាប់លោក ថាតើលោកធ្វើយ៉ាងម៉េច ប្រតិកម្មយ៉ាងម៉េច ប្រសិនបើអ្នកទោសគាត់ព្យាយាមរត់?

ឆ៖ បើអ្នកទោសរត់ គាត់អាចបញ្ជា ដូចថារត់រួចមុខណា ឲ្យបាញ់ អត់ឲ្យរួចទេ ។ ដូចថាមុខសញ្ញាខ្ញុំយកទៅធ្វើការអ៊ីចឹង ឬមួយមុខសញ្ញាផ្សេងៗទៀត កាលណាអ្នកទោសរត់ហើយ គឺគាត់បញ្ជាឲ្យបាញ់ហើយ ។ គាត់ដាក់បញ្ជា ។ កាលណាអ្នកទោសរួច អ្នកកងការពារត្រូវតែជាប់គុកដែរ ។ ដូចរូបខ្ញុំអ៊ីចឹង ដូចអ្នកទោសអ៊ីចឹងដែរ អ៊ីចឹងខ្លួនឯងជាប់គុកតែម្តង ។ អាហ្នឹងត្រូវ បើថានេះ អាចគាត់បញ្ជាឲ្យបាញ់ បាញ់ទៅ ។ រួចបើមុខមាត់គាត់ឆ្ងាយទៅ ដូចខ្ញុំហ្នឹងដោះលែង កុហកថាអ្នកទោសកាត់ច្រវាក់រត់អីអ៊ីចឹងទៅ។

[១១:៥៥:០៥]

ស៖ លោកបានប្រាប់យើងថា អ្នកទោសត្រូវបានគេសួរចម្លើយ ។ ថាតើអ្នកទោសទាំងអស់ត្រូវបានគេសួរចម្លើយ តើលោកបានដឹងដែរឬទេ? មានទាំងអស់ ឬក៏តែមួយចំនួនទេ ដែលត្រូវបានគេសួរចម្លើយ?

ឆ៖ អ្នកទោសថា ឲ្យតែគេចាប់ពីក្រៅមកដល់កន្លែងគាត់ហើយ យូរនិងឆាប់សួរទាំងអស់ហ្នឹង រឿងធ្ងន់រឿងស្រាលខ្ញុំមិនបានដឹងដែរ ប៉ុន្តែសួរៗទាំងអស់ ។ ត្រូវសួរមូលហេតុ រឿងនេះ រឿងនោះ វៃសួរចម្លើយអ៊ីចឹងតែម្តង ។

ស៖ លោកបានប្រាប់យើងថា ឌុច ធ្វើការសួរចម្លើយ ។ តើលោកអាចប្រាប់យើងខ្ញុំដែរឬទេ ថាតើលោកខ្លួនឯងឃើញឌុចហ្នឹងសួរចម្លើយប៉ុន្មានដងដែរ?

ឆ៖ ឃើញបីប្អូនដង ដូចខ្ញុំមានប្រសាសន៍ខាងមុនអ៊ីចឹង ។ ថាឃើញចាប់ព្យួរអ្នកទោសហ្នឹងវៃសួរចម្លើយទៅ ។ ក្រោយមកក៏បាន-- ក្រោយមកបានសួរចម្លើយដូច ថាបាញ់អ៊ីចឹងទៅ ។ សួរមិនចេញបាញ់ងាប់អ៊ីចឹងទៅ ។

ស៖ ខ្ញុំចង់សួរលោកអំពីព្រឹត្តិការណ៍ពីរដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ។ ទីមួយ នៅពេលលោករៀបរាប់ថា ឌុច បានដុតដោះរបស់ស្ត្រី ថាតើលោកដឹងទេ តើលោក ឌុច ហ្នឹងដឹងថា លោកកំពុងតែមើលគាត់ដែរឬទេ?

ឆ៖ បាទ, មើល ។ ខ្ញុំក៏បានមើលគាត់ដែរ ។ ខ្ញុំមកពីងូតទឹកមក ឃើញចងនារីហ្នឹង ដោះអាវអស់រលីងនៅតែដោះហ្នឹង ដុត ។ អារឿងភ្លើងចន្លុះដូចគាត់ថាអី ខ្ញុំមិនដឹងដែរ គ្រាន់តែឃើញដុត ។ ខ្ញុំមើលពីចម្ងាយទៅ ខ្ញុំមិនសូវហ៊ានជិតគាត់ដែរ ព្រោះខ្ញុំខ្លាចគាត់ ។ ឃើញដុតធ្វើទារុណកម្មនារីហ្នឹងពិតប្រាកដតែម្តង ។ ដុតនៅនឹងរោងបាយខាងក្រោយងហ្នឹង ខាងកើតស្ទឹង ខាងកើតរបងគុក មិនមែនខាងកើតស្ទឹងទេ សូមទោស ។ ជាប់របងគុកដែរ គ្រាន់តែខាងកើត ។ ចងព្យួរហើយដុត ដុតភ្លើងតែម្តង ។ ខ្ញុំមើលពីចម្ងាយដែរ តែគ្រាន់តែឃើញរម្ងូរឫស្សី ហ្នឹងដុត ។ មិនដឹងគាត់ដុតជ័រទឹកមិនដឹង ឬដុតប្រេងកាតមិន ខ្ញុំអត់បានដឹងដែរ ។ ប៉ុន្តែ ឃើញដុតៗតែម្តង ។

[១១:៥៨:០៩]

ស៖ ថាតើលោកលួចមើល ហើយលោកដឹងថា ឌុច ហ្នឹងអាចមើលឃើញលោកកំពុងតែ លួចមើលដែរ ឬទេ? នេះជាសំណួរដែលខ្ញុំចង់សួរ ។

ឆ៖ ឌុចឃើញខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំនៅជិតនុ៎ង ហើយខ្ញុំតចុងតុគាត់អ៊ីចឹងហើយ និយាយគាត់មិនឃើញខ្ញុំម៉េច? គាត់មើលខ្ញុំ ។

ស៖ ថាតើ ឌុច បាននិយាយអីខ្លះដែរឬទេ ពេលដែលគាត់ដុតនុ៎ង?

ឆ៖ គាត់អត់បាននិយាយអីជាមួយខ្ញុំទេ ។ និយាយតែជាមួយអ្នកទោសនុ៎ងទេ ។

ស៖ ថាតើគាត់បាននិយាយអីខ្លះជាមួយអ្នកទោសមួយនោះ?

ឆ៖ និយាយៗ សួរចម្លើយហ្នឹងបាទ ។ សួរចម្លើយតែអ្នកទោសនោះទេ រឿងជាមួយខ្ញុំគាត់អត់មាននិយាយអីទេ ។ ខ្ញុំបានតែឈរមើលពីចម្ងាយ ។ គាត់វ៉ៃធ្វើបាបនារីនោះសួរចម្លើយទៅ និយាយជាមួយអ្នកទោសនុ៎ងទេ ។

ស៖ ថាតើលោកមើលព្រឹត្តិការណ៍ដុតនោះរយៈពេលប៉ុន្មានដែរ? ថាមួយនាទី ឬក៏យូរជាងហ្នឹង?

ឆ៖ បាទឃើញដុតនោះយូរដែរហើយ ជាប់ជិត១៥នាទីជាងឯណោះ មកដុតខាងមុខហ្នឹង។

[១២:០០:១០]

ស៖ ថាតើនៅចុងក្រោយ មានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នកទោសហ្នឹង គឺគាត់នៅរស់ ឬក៏គាត់ស្លាប់ ហើយគាត់មានស្ថានភាពយ៉ាងម៉េច នៅពេលដែលលោកឈប់មើលគាត់ដែលទទួលរងការដុតហ្នឹង?

ឆ៖ ក្រៅពីហ្នឹង គាត់ស្រាយលែងមកចូលក្នុងគុកវិញ ដាក់ក្នុងគុកវិញ ។

ស៖ អរគុណ ។ ព្រឹត្តិការណ៍ទីពីរដែលខ្ញុំចង់លើកឡើងចំពោះលោកសាក្សី ។ លោកបានប្រាប់

យើងថាលោកបានឃើញ ឌុច គឺសម្លាប់ពូរបស់លោក ហើយគឺខ្ញុំគិតថាចំណុចនេះគឺវាមានការអាប់អួរចំពោះលោកក្នុងការលើកឡើង ។ ខ្ញុំអាចសួរលោកជាបឋមបានដែរឬទេថា ឌុច នោះបានដឹងថា លោកកំពុងតែមើលទៅលើព្រឹត្តិការណ៍នុំងដែរឬទេ? ថាលោកលួចមើល ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ ស្តាប់អត់បានទេ ត្រង់ហ្នឹង លួចមើលស្អី?

ស៖ ខ្ញុំសូមអភ័យទោស ខ្ញុំនឹងសួរឲ្យបានយឺតៗ ។ ព្រឹត្តិការណ៍ដែលលោកបានរៀបរាប់ ដែលថា ឌុច បានបាញ់សម្លាប់ពូរបស់លោក ថាតើលោកឈរមើលទៅលើការបាញ់សម្លាប់នោះដោយលួចលាក់ ហើយ ឌុច បានដឹងថា លោកពូកំពុងមើលទៅលើព្រឹត្តិការណ៍បាញ់សម្លាប់ហ្នឹងដែរឬទេ?

ឆ៖ កាលបាញ់ពូខ្ញុំ ខ្ញុំនៅជិតហ្នឹង ព្រោះគាត់អត់ដឹងថាខ្ញុំនៅជិតហ្នឹងទេ ព្រោះខ្ញុំនៅពីខាងដូចពូខ្ញុំគាត់បាញ់អ៊ីចឹង ខ្ញុំនៅពីខាងកើត បាំងតែដំបូកមួយ។ ខ្ញុំមកពីលុបមុខស្ទឹងមក ខ្ញុំឮសូរផ្ទូង! ដល់ផ្ទូង! ខ្ញុំស្មានតែអ្នកទោសហ្នឹងចាប់កាំភ្លើង។ ផ្ទូង! មួយទៀតទៅបានឃើញពូខ្ញុំចងជាប់បង្គោល ដួលដល់ដីហើយ ។ ខ្ញុំក៏គេចអត់ឲ្យគាត់ឃើញទេ គេចដើរមកតាមរបងគុក ក្រៅគុកមកលើអ៊ីចេះវិញមក ។ ខ្ញុំស្រក់ទឹកភ្នែក ឃើញបាញ់មាស្លាប់ហើយ ហើយខ្ញុំអត់ហ៊ានមាត់អីដែរ ។ ពិតប្រាកដបាញ់មាខ្ញុំមែន តាសយ ហ្នឹង រួចគាត់ថាមិនមែនឈ្មោះ តាសយ ឯណា ។ តាសយ គុយគី គាត់នៅធ្វើយាយជីវត្តកន្សែងសំរាល់ថ្ងៃនេះ ចាំសួរទៅ នៅរស់ទាល់រាល់តែថ្ងៃហ្នឹង ប្រពន្ធតាសយ ហ្នឹង មីងខ្ញុំហ្នឹង ។ ព្រោះគាត់និយាយទៅថាអត់មានឈ្មោះ តាសយ ។ តាសយ អមលាំង តាសយ គុយគី នេះ ឥឡូវគាត់អត់ប្តីគាត់ទៅ គាត់បួសធ្វើយាយជី នៅវត្តកន្សែងសំ រាល់ថ្ងៃហ្នឹង នៅវត្តកន្សែងសំ អមលាំងហ្នឹង ។

ស៖ លោកបានរៀបរាប់ថាមានថ្ងៃមួយនោះ លោកបានឃើញរណ្តៅ ហើយនិងឆ្អឹងដែលត្រូវបានកប់នៅក្នុងនុំងថាតើ លោកអាចប្រាប់ដែរឬទេ ថាតើលោកឃើញឆ្អឹង ឬក៏សាកសពទាំងអស់នោះប៉ុន្មាន?

ឆ៖ បាទដូចខ្ញុំជម្រាបពីខាងដើមអ៊ីចឹង ។ តាឌុច ហ្នឹង រួចគាត់ថាមិនដេញល្ហូស! មិនអនុញ្ញាតពីគាត់ទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំលួចនាំអ្នកទោសហ្នឹងយកទៅដេញល្ហូស ស្របក់ហ្នឹងមានជុង ជុងល្ហូសយើងហ្នឹង ។ ដល់ខ្ញុំនាំទៅជិតដល់អាកន្លែងចុះស្ទឹង គាត់ក៏បានឲ្យកងការពារថា អាណានាំអ្នកទោសដើរទៅខាងនុំង? អាមួយថា សារឿន ។ មើល៍ហៅវាមកនេះមក អត់មានយកអ្នកទោសទៅខាងនុំងទេ ។ ខ្ញុំបាទក៏ត្រឡប់មកវិញដែរ ។ ត្រឡប់មកវិញគាត់ស្តីបន្ទោសខ្ញុំថា ឈប់នាំអ្នកទោសដើរទៅខាងនុំងណា ។ រួចខ្ញុំក៏អត់មានចាប់អារម្មណ៍ថាអ៊ីចឹងដែរ ដល់គាត់--

ស៖ គឺខ្ញុំហាក់ដូចជាចាប់ចម្លើយរបស់លោកអត់ទាន់ ប្រហែលជាមានចន្លោះប្រហោងយ៉ាងម៉េចចំពោះការឆ្លើយរបស់លោក ថាតើលោកចាំទេ ថាលោកបានឃើញសាកសពប៉ុន្មាន? ឬក៏លោកបានឃើញ ហើយលោកអត់ចាំចំនួនសាកសពនោះ ?

ឆ៖ អត់ឮផង ។ អត់ឮ ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

សហព្រះរាជអាជ្ញាសួរម្តងទៀត សួរសំណួរចុងក្រោយអម្បាញ់មិញ សួរម្តងទៀត អត់ច្បាស់ព្រោះគាត់អំមិញស្តាប់អត់បានណ៎ា ។

សួរដោយលោក អាឡិចសាន់ឌឺ បេ៊ត៖

អរគុណ លោកប្រធាន ។

លោកបានរៀបរាប់ថា មានពេលមួយនោះ ដែលលោកបានដើរប្រទះឃើញសាកសព ហើយនិងរណ្តៅនោះ ហើយខ្ញុំគិតថា លោកបានប្រាប់យើងខ្ញុំ លោកមិនសមនឹងដើរទៅទីនោះទេ ហើយគឺមិនមែនដែលលោកនឹងត្រូវដើរកន្លែងនោះទេ ។ ហើយសំណួររបស់ខ្ញុំដែលចង់សួរនោះថា៖

ស៖ នៅពេលដែលលោកឃើញរណ្តៅដែលមានសាកសពនៅក្នុងនុ៎ង ថាតើលោកចាំ មានចំនួនសាកសពហ្នឹងប៉ុន្មាន ដែលមាននៅក្នុងរណ្តៅ ហើយមានទំហំប៉ុន្មានចំពោះរណ្តៅទាំងអស់នោះ?

ឆ៖ នៅពេលនោះរណ្តៅមានបួន សាកសពខ្ញុំមិនដឹងដែរ ។ គ្រាន់តែក្នុងរណ្តៅមួយៗសាកសពខ្លះកន្លះ ខ្លះពេញ ក្នុងរណ្តៅហ្នឹង ។ វាមិនបានដឹងចំនួនអ្នកស្លាប់ប៉ុន្មានក្នុងមួយរណ្តៅប៉ុន្មាននាក់ៗ ខ្ញុំអត់បានដឹងទេ ព្រោះឃើញរណ្តៅបួនហ្នឹង អាខ្លះពេញ អាខ្លះកន្លះ បាទនៅក្នុងរណ្តៅហ្នឹង។ អត់មានលុបទេ ។

[១២:០៧:១៩]

ស៖ លោកអាចជម្រាប ថាតើរណ្តៅហ្នឹងមានទំហំប្រហែលជាប៉ុនណា?

ស៖ រណ្តៅហ្នឹងបើថាបួនជ្រុង ដូចមិនដូចបួនជ្រុង គ្រាន់តែវង្វង់ដូចអណ្តូងកអ៊ីចឹង ។ ជម្រៅប្រហែលជាពីរម៉ែត្រប៉ុណ្ណឹង ។ ជីកអត់មានបួនជ្រុង រង្វង់មូល មូលដូចអណ្តូងទឹកល្អយើងហ្នឹង ជម្រៅប្រហែលពីរម៉ែត្រប៉ុណ្ណឹង រណ្តៅបួនហ្នឹង ។

ស៖ នៅពេលដែលលោកឃើញសាកសពនៅក្នុងរណ្តៅ ថាតើលោកអាចប្រាប់ទេ តើវាមានស្ថានភាពយ៉ាងម៉េច ថាតើពួកគេមានសម្លៀកបំពាក់ដែរឬទេ ? ពួកគេមានចងដៃ ឬក៏ពួកគេអត់មានចង

ដៃ និងអត់សម្លៀកបំពាក់ ថាតើលោកអាចយល់ឃើញថា ពេលនុ៎ងត្រូវបានសម្លាប់តាមរបៀបណា ឬក៏សម្លាប់យ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ តាមខ្ញុំមើលឃើញហ្នឹង វាមានប្រុស មានស្រី ហើយសម្លៀកបំពាក់ធម្មតា ។ ប៉ុន្តែ ខ្លះឃើញអត់អាវអ៊ីចឹងដែរ ។

ស៖ លោកបានឃើញ ថាតើសាកសពទាំងអស់នោះមានរបួសយ៉ាងម៉េច? ថាតើប្រហែលជាគេ ត្រូវបាន គេសម្លាប់ហ្នឹងយ៉ាងម៉េច? ចំពោះសាកសព ឃើញរបួសយ៉ាងម៉េចដែរ?

ឆ៖ ក្នុងរណ្តៅហ្នឹង ឃើញតែក្នុងរណ្តៅមុខតែវ៉ៃហើយបង បើអត់មានអីទេ បើឃើញមួយរណ្តៅៗហ្នឹងមានសពនៅក្នុងហ្នឹងទៅហើយ ។ ដូចស្នាមរបួសអីអត់បានឃើញទេ ឃើញតែមនុស្សស្លាប់ចូលរណ្តៅទៅហើយ ឲ្យខ្ញុំមើលម៉េចកើត បើនៅជ្រៅដែរ ។

លោក អាឡិចសាន់ឌឺ ប៊ើត៖

លោកប្រធានខ្ញុំនៅសល់សំណួរមួយទៀត ។

ស៖ លោកបានប្រាប់យើងខ្ញុំថា នៅពេលដែលលោករៀបរាប់អំពីអត្តចរិតរបស់ ឌុច លោកថាបើសិនជាគាត់សើចនឹងមានបញ្ហា ហើយប្រសិនបើមុខគាត់ស្មើ គឺអត់នឹងមានបញ្ហានោះទេ តើលោកអាចជម្រាបយើងខ្ញុំបន្ថែមទៅលើបញ្ហា ថាតើលោកមានន័យយ៉ាងម៉េចចំពោះអត្តចរិតគាត់ សើចហ្នឹងគាត់មុខ គាត់នៅនឹងៗ ?

[១២:១០:២២]

ឆ៖ បាទ, ព្រោះខ្ញុំធ្លាប់នៅជាមួយគាត់ហ្នឹង ធ្លាប់ឃើញគាត់អ៊ីចឹង ។ កាលណាគាត់សួរចម្លើយអ្នកទោសទៅ និយាយជាមួយកងការពារ បើគាត់និយាយមុខស្ងួត អត់បញ្ហាទេ ។ តែញឹមៗហ្នឹងដូចជារូបខ្ញុំហ្នឹង ត្រូវមាត់ត្រូវកគាត់ញឹកហើយ បីបួនលើក បីសារហើយ នាំអ្នកទោស ទៅធ្វើស្រែធ្វើអីហ្នឹងនាំទៅហូបបាយហ្នឹងក៏រឿងដែរ ។ ញឹមៗវិញច្បាស់ជាខ្ញុំមានរឿងហើយ ។ អ្នកទោសអ៊ីចឹងដែរ បើសួរចម្លើយទៅ បើគាត់មុខស្ងួតអត់អីទេ តែស្រែកហាស់ៗ ហាស់ៗអ៊ីចឹង ប្រយ័ត្នបន្តិចទៅ។ មិនប្រយ័ត្នអីទេ មុខតែមានត្រូវហើយ អាចវ៉ៃ ឬមួយក៏ម៉េចក៏នេះដែរ ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំឃើញច្បាស់ជាវ៉ៃហើយ ។ តែកងការពារអ៊ីចឹងដែរ បើថាមកពីណាណី តែខុសហើយ តែគាត់ស្តីបន្ទោសហើយ បើមុខស្ងួត គាត់ដើរចេញមិនអីទេ ប្រយ័ត្នតែសើចហេ៎ៗហ្នឹង ច្បាស់ហើយបង ។ ហ្នឹងខ្ញុំកត់សម្គាល់គាត់អ៊ីចឹងតែម្តង ។

លោក អាឡិចសាន់ឌឺ ប៊េត៖

អរគុណលោកសាក្សី ចាន់ វឿន ។ អរគុណលោកប្រធាន ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ឥឡូវនេះដល់ពេលត្រូវសម្រាកពិសាអាហារថ្ងៃត្រង់ហើយ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសសម្រាកដើម្បីពិសាអាហារថ្ងៃត្រង់ រហូតដល់ម៉ោងមួយកន្លះរសៀលនេះ បន្តដំណើរការសវនាការ ។ អនុរក្សមន្ទីរឃុំឃាំងនាំជនជាប់ចោទទៅកាន់បន្ទប់រង់ចាំវិញ ហើយឲ្យនាំគាត់មកកាន់ទីនេះនៅ ឲ្យបានមុនម៉ោងមួយ និងសាមសិបនាទី ហើយមន្ត្រីតុលាការសម្របសម្រួលជូនសាក្សីរូបនេះទៅកាន់បន្ទប់រង់ចាំ ហើយឲ្យនាំគាត់មកកាន់សាលសវនាការឲ្យបានមុនម៉ោងមួយកន្លះ ។

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី៖

សូមអញ្ជើញក្រោកឈរ !

[សវនាការសម្រាកពីម៉ោងម៉ោង១២:១២នាទីដល់ម៉ោង ១៣:៣៨ នាទី]

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី៖

សូមអញ្ជើញអង្គុយចុះ!

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការតទៅទៀត។ ហើយជាកិច្ចបន្តនេះ សូមប្រគល់វេទិកាជូនទៅដល់មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលមានបំណងសួរសំណួរដល់សាក្សីរូបនេះ ។ សូមអញ្ជើញ ដោយចាប់តាមលេខរៀង តាមលំដាប់លេខរៀងពីក្រុម១ រហូតទៅដល់ក្រុម៤ បើមានសូមអញ្ជើញមេធាវីក្រុម១ ។

លោក អាឡាំង វ៉ែនណឺ៖

សូមគោរពលោកប្រធាន លោក លោកស្រីចៅក្រម! ដោយមានការអនុញ្ញាតរបស់លោក យើងអត់មានសំណួរទៅកាន់ជនជាប់-- សូមអភ័យទោស គឺយើងខ្ញុំអត់មានសំណួរសួរទៅកាន់សាក្សីទេ។ ប៉ុន្តែយើងខ្ញុំមានសំណួរមួយចំនួនចំពោះជនជាប់ចោទ ទាក់ទងទៅនឹងសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីមួយនេះ ។

សូមឲ្យរៀបរាប់ពីអ្នកទោសនៅម-១៣ ដែលត្រូវបានគេកប់ទាំងរស់ ។ តើលោកអាចបញ្ជាក់

ដែរឬទេ គឺនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៤ គឺមានអ្នកទោសមួយចំនួនត្រូវបានគេកប់នៅក្នុងរណ្តៅ?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

សូមមេធាវីតាំងសំណួរម្តងទៀត ហើយបញ្ជាក់ឡើងវិញ ដោយសារអំមិញគាត់អត់ទាន់បានស្តាប់កាសនៅឡើយទេ ហើយអ៊ីចឹងសូមអញ្ជើញមេធាវីតាំងសំណួរម្តងទៀត ដើម្បីឲ្យគាត់ស្តាប់នូវសំណួរឲ្យបាន ហើយទើបអាចឆ្លើយច្បាស់លាស់នូវសំណួរនោះ ។ សូមអញ្ជើញ ។

លោក អាឡាំង វ៉ែនណឺ៖

ស៖ សាក្សីនេះព្រឹកមិញ បានរៀបរាប់អំពីអ្នកទោសនៅម-១៣ ដែលត្រូវបានគេកប់ទាំងរស់នៅក្នុងរណ្តៅមួយចំនួន ។ ដូច្នេះ សូមឲ្យលោកជនជាប់ចោទបញ្ជាក់ថានៅឆ្នាំ៧៤ តើមានអ្នកទោសត្រូវបានគេកប់ទាំងរស់ដែរ ឬទេ នៅក្នុងរណ្តៅមួយចំនួននៅ ម-១៣ ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៤?

[១៣:៤២:០៩]

ជនជាប់ចោទ៖

ឆ៖ លោកប្រធានជាទីគោរព! តាមខ្ញុំបាទស្តាប់ព្រឹកមិញសក្ខីភាពរបស់ឈ្មោះ ចាន់ វឿន នេះគ្មាន និយាយអំពីអ្នកទោសកប់ទាំងរស់នេះ ។ អាហ្នឹងសូមចប់ ។

លោក អាឡាំង វ៉ែនណឺ៖

ស៖ ខ្ញុំសួរអំពីអ្នកទោសដែលត្រូវបានគេកប់នៅក្នុងរណ្តៅនៅក្នុងឆ្នាំ-- ឃុំខ្លួននៅក្នុងរណ្តៅនៅក្នុង១៩៧៤ អ៊ីចឹងគឺខ្ញុំសួរអំពីសំណួរនេះ ខ្ញុំអត់ដឹងថា តើមានការបកច្រឡំ ឬយ៉ាងម៉េចទេ?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

លោកមេធាវីតាំងសំណួរសាជាថ្មីម្តងទៀត ឲ្យច្បាស់លាស់ តើលោកសួរថា យ៉ាងម៉េចទៅ? ហើយសូមជនជាប់ចោទត្រងត្រាប់ស្តាប់នូវសំណួររបស់មេធាវីរូបនេះ ដើម្បីឆ្លើយ ហើយប្រសិនបើដូចអំមិញនេះ គឺក៏បានដែរ ប្រសិនបើមានហេតុផលនៃការសួរហ្នឹង វាខុសអំពីអ្វី ដែលសាក្សីបានធ្វើសក្ខីកម្មអំពីព្រឹកមិញ ។ សូមអញ្ជើញមេធាវី ។

លោក អាឡាំង វ៉ែនណឺ៖

ស៖ សំណួររបស់ខ្ញុំនោះគឺថា លោក សូមឲ្យលោកបញ្ជាក់ថាតើមានមនុស្សមួយចំនួននៅ ម-១៣ នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៤ ត្រូវបានគេកប់ ត្រូវបានគេឃុំនៅក្នុងរណ្តៅដែរឬទេ? តើមានការឃុំខ្លួនដែរឬទេនៅក្នុងរណ្តៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៤?

ជនជាប់ចោទ៖

ឆ៖ លោកចៅក្រម លោកប្រធានជាទីគោរព! រឿងដែលឃុំឃាំងជនរងគ្រោះនៅមន្ទីរ១៣ តាំងពីកើត រឿងគ្រាប់បែក បេ-៥២ មក យើងខ្ញុំឃុំជនរងគ្រោះនៅក្នុងរណ្តៅ ។ ទាំងខ្ញុំ ទាំងជនរងគ្រោះដែលជាប់ឃុំនៅទីនោះ សុទ្ធតែដេកក្នុងរណ្តៅចំហទាំងអស់គ្នា ។ រឿងនេះ យើងបាននិយាយគ្នាហូរហែរួចមកហើយ មិនគួរលើកយកមកពេលនេះ បញ្ជាក់អីទៀតទេ ។

ស៖ តើលោកអាចជម្រាបយើងថាមែនឬក៏មិនមែន? ថានៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៤ មានមនុស្សមួយចំនួនត្រូវបានឃុំខ្លួននៅក្នុងរណ្តៅ នៅក្នុងមន្ទីរ ម-១៣ តើមែន ឬក៏មិនមែន?

[១៣:៤៥:00]

ឆ៖ ខ្ញុំឈប់ឆ្លើយហើយ ខ្ញុំឆ្លើយច្បាស់លាស់រួចហើយ ។

លោក អាឡាំង វ៉ែនណឺ៖

ដោយមានការអនុញ្ញាតរបស់លោកប្រធាន គឺជនជាប់ចោទ គឺអត់បានឆ្លើយតបសំណួររបស់ខ្ញុំទេ ហើយវាគ្រាន់តែជាសំណួរសាមញ្ញប៉ុណ្ណោះ ហើយប្រសិនបើគាត់មិនចាំគឺវាអត់បញ្ហាទេ ក៏ប៉ុន្តែជនជាប់ចោទមិនបានឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួររបស់ខ្ញុំដែលតាំងជូននេះ ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ជនជាប់ចោទបាន, អង្គជំនុំជម្រះបានប្រាប់សិទ្ធិគាត់ហើយ គាត់មានសិទ្ធិមិនឆ្លើយនឹងសំណួរដែលសួរបាន ។ អ៊ីចឹងគាត់រក្សាសិទ្ធិមិនឆ្លើយនឹងសំណួរនេះ ដោយហេតុគាត់យល់ថា សំណួរច្រំដែល ។ អ៊ីចឹងបង្វែរត្រឡប់ទៅវិញ គឺគាត់លែងឆ្លើយនឹងសំណួរលោកទៀតហើយ លោកមេធាវី ។ ឥឡូវនេះ គឺវេទិកាត្រូវសួរដល់សាក្សី តើសាក្សីរូបនេះលោកមានសំណួរដែរឬទេ? បើមិនមានទេ យើងនឹងបញ្ជូនវេទិកានេះទៅឲ្យមេធាវីផ្សេងទៀត ។

អញ្ជើញមេធាវីក្រុម២ មានសំណួរអ្វីសួរដល់សាក្សីរូបនេះទេ? បើមានសូមអញ្ជើញ ។

លោកស្រី ស៊ីលឃីស្ទួត ហ្សីនស្តី៖

សូមគោរពលោកប្រធាន គឺយើងខ្ញុំអត់មានសំណួរណាមួយសួរនោះទេ ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

សូមអញ្ជើញមេធាវីក្រុម៣ មានសំណួរអ្វីត្រូវសួរដល់សាក្សីរូបនេះទេ? សូមអញ្ជើញបើមាន ។

សួរដោយលោក គីម ម៉េងឃី៖

ខ្ញុំបាទ គីម ម៉េងឃី មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុម៣ មានសំណួរសួរទៅកាន់សាក្សីពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការងាររបស់លោកដែលថា លោកបានរៀបរាប់ប្រាប់ថា ការងាររបស់លោក គឺជាអ្នកកាន់ខាងកិច្ចការសេដ្ឋកិច្ច ហើយក្រៅពីហ្នឹងគឺលោកនាំអ្នកទោសមួយចំនួនចេញទៅធ្វើការងារ ។

ស៖ សួរថាតើការនាំអ្នកទោសចេញទៅធ្វើការងារនៅខាងក្រៅហ្នឹង តើអ្វីខ្លះ? ហើយស្ថានភាពនៃការនាំទៅហ្នឹង គឺយ៉ាងម៉េចដែរ?

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ បាទ សូមឆ្លើយ ។ កាលនាំនេះ គឺនាំអ្នកទោសយកទៅកាប់ព្រៃធ្វើទំនប់ប ទំនប់ហៅទំនប់ "តាំងទឹង" ។ លើកកាប់ដី លើកធ្វើទំនប់យកទឹកហ្នឹងដឹងអីមិនដឹងកាប់ធ្វើទំនប់ម៉េចទេ? ប៉ុន្តែឲ្យធ្វើទំនប់ហ្នឹង ទៅដល់នុំងប្រហែលជាមួយម៉ោងទេ អត់បានធ្វើអីផង សុំទៅខ្ញុំក៏ឲ្យកាត់ច្រវាក់កាត់អីហ្នឹង ទៅអត់បានធ្វើផង ។ ប្រហែលជាមួយម៉ោងប៉ុណ្ណឹងទេ អ្នកទោសហ្នឹងអាចកាត់ច្រវាក់រត់ ហ្នឹងខ្ញុំនាំទៅ ។

សូមអស់ ។

[១៣:៤៨:៣៨]

ស៖ អ៊ីចឹងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់លោកបន្តិចថា តើលោកនាំទៅដោយខ្លួនឯង ឬក៏មានអ្នក ណាប្រាប់ឲ្យលោកនាំអ្នកទាំងហ្នឹងទៅធ្វើការ?

ឆ៖ បាទ, សូមឆ្លើយ ។ ព្រោះបញ្ជាពី តាឌុច ផ្ទាល់តែម្តងឲ្យខ្ញុំនាំអ្នកទោសទៅ ព្រោះថ្ងៃនុំងគាត់អត់មានកម្លាំងបញ្ចូលកងការពារហ្នឹង ខ្ញុំក៏មកពីរកខាងសេដ្ឋកិច្ចហ្នឹងក៏គាត់បញ្ចូលខ្ញុំឲ្យទៅជួយការនុំង។ បញ្ជាពីរ តាឌុច ទៅ ។ សូមអស់ ។

លោក គីម ម៉េងឃី៖

បាទ ខ្ញុំអស់សំណួរសូមអរគុណ ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

មានទៀតទេ? បើមានសូមអញ្ជើញ ។

សួរដោយលោក ហ្វីលីព កាណុន៖

អរគុណលោកប្រធាន លោក កាណុន បានលើកឡើង ។ ខ្ញុំមានសំណួរខ្លីៗសួរទៅកាន់សាក្សី ។ លោក ចាន់ វឿន ព្រឹកមិញនេះ-- ហើយនិងការលើកឡើងរបស់លោកនៅក្នុងចម្លើយដែលបានអានព្រឹក

មិញដូចតទៅ៖

ស៖ ពេលខ្លះ ឌុច គាត់សប្បាយដូចមនុស្សឆ្កួតនៅពេលដែលគាត់ធ្វើទារុណកម្មអ្នកទោស ។ សំណួររបស់ខ្ញុំនោះ គឺថាលោកអានពន្យល់ថាវាមានន័យយ៉ាងម៉េច? ហើយថាតើអត្តចរិតរបស់គាត់នៅពេលនោះគឺមានលក្ខណៈយ៉ាងម៉េច?

[១៣:៥០:២៤]

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ បាទ, នៅនេះ ដែលខ្ញុំថាគាត់សប្បាយដូចឆ្កួត ព្រោះគាត់បានសួរចម្លើយអ្នកទោសអ៊ីចឹងទៅ ។ ជួនកាលគាត់វ៉ៃ គាត់តប់សើចលែងហ៊ោកញ្ជៀវអ៊ីចឹងទៅ ។ សូមអស់ ។

ស៖ តើវាបង្ហាញច្បាស់លាស់យ៉ាងម៉េច? ថាគាត់សម្តែងអាកប្បកិរិយា ឬគាត់បញ្ចេញអត្តចរិតយ៉ាងម៉េចអ្វីដែលគាត់ធ្វើនៅពេលនោះ?

ឆ៖ ពេលនោះ ឲ្យតែគាត់សួរអីគាត់តែងតែសើចផង មុខស្ងួតផង សើចហ៊ោកញ្ជៀវអ៊ីចឹងដូចខ្ញុំបាននិយាយពីខាងដើមអ៊ីចឹង ។ ឲ្យតែគាត់សួរអ្នកទោសហើយ ឲ្យតែគាត់សើចហើយ គឺនឹងមានផែនការរបស់គាត់ហើយ ។ ហ្នឹងខ្ញុំចំណាំ សម្គាល់អ៊ីចឹង ។ មិនបាច់ថាអ្នកទោសទេ គ្រាន់តែកងការពារហ្នឹងមិនហ៊ានមើលមុខគាត់ផងទេ ។ ដូចស្តេចអ៊ីចឹងមិនហ៊ានសម្លឹងមុខទេ ពេលគាត់សួរចម្លើយអ្នកទោសដើរជិតអត់ហ៊ានមើលមុខទេ ។ សូមអស់ ។

[១៣:៥២:០៥]

ស៖ ខ្ញុំសូមត្រឡប់ទៅបញ្ហាស្ត្រីដែលលោកបានឃើញថា គេធ្វើទារុណកម្មគាត់ ដោយប្រើភ្លើងដុត ។ ព្រឹកមិញលោកបានជម្រាបយើងខ្ញុំថា គឺស្ត្រីនោះមិនស្លាប់ភ្លាមៗនោះទេ ហើយគឺគាត់ត្រូវបានគេយកទៅដាក់ក្នុងគុកវិញ ។ ខ្ញុំចង់សួរថា ថាតើគាត់ហ្នឹងចំណាយពេលរយៈប៉ុន្មានទើបគាត់ហ្នឹងស្លាប់?

ឆ៖ ពេលដែលគាត់សួរចម្លើយដុតនោះ អត់ៗមានស្លាប់ទេ គាត់គ្រាន់តែដុតវាស្រែក ។ ធម្មតាគ្រាន់តែដុតឈឺស្រែក គាត់នៅតែដុតហើយស្លាប់ទេបង យកមកបញ្ជូលក្នុងគុកវិញ ។ អត់មានស្លាប់នៅកន្លែងដុតនុ៎ងទេ ។ គឺគាត់នាំមកកន្លែងគុកវិញដដែល ។ ហ្នឹងស្ត្រីដែលខ្ញុំឃើញដុតនៅនឹងភ្នែកខ្ញុំហ្នឹង ។ សូមអស់ ។

ស៖ ថាតើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះស្ត្រីនោះ បន្ទាប់ពីនុ៎ងមក?

ឆ៖ សូមមានប្រសាសន៍ម្តងទៀត ។

[១៣:៥៣:៥៤]

ស៖ ខ្ញុំនឹងនិយាយសួរឡើងវិញ ហើយបញ្ជាក់បំភ្លឺសំណួរនេះ ។ នៅពេលស្ត្រីនោះត្រូវបានយកទៅដាក់គុកវិញ តើលោកបានដឹងថា មានអ្វីកើតឡើងចំពោះស្ត្រីនោះ បន្ទាប់ពីស្ត្រីនោះត្រូវបានគេនាំយកទៅញាត់ក្នុងគុកវិញ?

ឆ៖ ពេលនោះខ្ញុំក៏អត់បានដឹងដែរ គ្រាន់តែបានឃើញនាំទៅគុក ម៉េចៗទៀតខ្ញុំអត់បានដឹងដែរ ព្រោះខ្ញុំមិនប៉ាននៅជិតផង ឃើញអ៊ីចឹង ។

លោក ហ្វីលីព កាណុន៖

អរគុណលោកប្រធាន ។ គឺខ្ញុំអត់មានសំណួរអីបន្ថែមទៀតទេ ។

[១៣:៥៤:៥២]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ដល់មេធាវីក្រុម៤ តើលោកមានអ្វីត្រូវសួរដល់សាក្សីរូបនេះទេ? បើមានសូមអញ្ជើញ ។

សួរដោយលោក ហុង គឹមសួន៖

សូមអរគុណលោកប្រធាន និងសូមគោរពលោកប្រធាន ព្រមទាំងលោក លោកស្រីចៅក្រមជំនុំជម្រះ នៃអង្គជំនុំជម្រះជាទីគោរព ។ ខ្ញុំបាទ ហុង គឹមសួន សូមអនុញ្ញាតសួរសាក្សីលោក ចាន់ វឿន ពីព្រឹកមិញលោកបានមានប្រសាសន៍ទាក់ទងជាមួយនឹងឈ្មោះ ហម អ៊ីន លោកថាបានស្គាល់ ហើយស្លាប់បាត់ទៅហើយ ។ តើការស្លាប់របស់ ហម អ៊ីន នោះស្លាប់នៅក្នុងម-១៣ ឬក្រោយពេលចេញពីម-១៣?

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ ឈ្មោះ ហម អ៊ីន ដែលត្រូវជាពួកម៉ាកខ្ញុំផងនោះ មិនស្លាប់ក្នុងមន្ទីរ-១៣ ទេ ។ ព្រោះគាត់បានដោះលែងឲ្យបានមកផ្ទះអី ស្លាប់នៅផ្ទះហ្នឹងទេ ។ អត់មានស្លាប់នៅក្នុងគុកទេ ព្រោះ ហម អ៊ីន ហ្នឹងគាត់អ្នកជាប់គុក ។ ហើយនេះ តាឌុច គាត់ដោះលែងមកស្លាប់នៅនឹងផ្ទះហ្នឹង ទើបតែនឹងស្លាប់ដែរទេ ។

ស៖ សូមអរគុណ ។ ខ្ញុំសូមសួរសំណួរបន្តទៅទៀត ឈ្មោះ សយ ដែលលោកបានមានប្រសាសន៍ជូនលោកប្រធាននិងអង្គជំនុំជម្រះព្រឹកមិញនោះ តើឈ្មោះ សយ ហ្នឹងជាអ្នកទោសដែល

លោកថាបានឃើញលោក ឌុច បាញ់សម្លាប់ តើមនុស្សហ្នឹងផ្សេងពីពូរបស់លោក ឬយ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ សូមឆ្លើយ ។ សយ គឺពូខ្ញុំ ។ ពូជីដូនមួយ ដែលគាត់ត្រូវបានបាញ់សម្លាប់ហ្នឹង គឺពូខ្ញុំតែម្តង ពូសយ នៅអមលាំងហ្នឹងតែម្តង ។ នៅផ្ទះជិតខ្ញុំហ្នឹង ត្រូវជាមាខ្ញុំ គាត់បាញ់សម្លាប់នឹងគឺ សយ ។

ស៖ សូមអរគុណ ។ ខ្ញុំសូមសួរតទៅទៀត ឪពុកមារបស់លោក តើត្រូវបានចាប់ពីក្នុងភូមិមក ឬក៏គាត់ជាបុគ្គលិកនៅក្នុងមន្ទីរម-១៣?

ឆ៖ កាលដែលគេចាប់គាត់ហ្នឹង មានដូចថា ឈ្លបគេ ពីដើមជំនាន់នោះហៅ "ឈ្លប" កងឈ្លប ហ្នឹងចាប់គាត់មក ។ ចាប់យកមកមន្ទីរ-១៣ ហ្នឹង មិនមែន តាឌុច ហ្នឹងគាត់ចាប់ផ្ទាល់ដៃទេ មានកងឈ្លបគេចាប់ គាត់ហ្នឹងមកបញ្ជូនមកមន្ទីរហ្នឹង ។ សូមអស់ ។

[១៣:៥៧:២២]

ស៖ តើខ្លួនលោកផ្ទាល់នៅពេលមកម-១៣ នេះ មានការសួរយកចម្លើយពីលោក ឌុច ដែរឬទេ?

ឆ៖ ចំពោះខ្ញុំអត់ប៉ាន ព្រោះជំនាន់នុ៎ងថា "ក្បាលអ្នកណា សក់អ្នកហ្នឹង" ចាប់បងប្អូនខ្ញុំអត់ប៉ានមាត់ដែរ អត់ប៉ានឲ្យប៉ះពាល់អីទេ ព្រោះខ្លាច ។

ស៖ សំណួរខ្ញុំសួរថា លោកៗផ្ទាល់ តើមានការសាកសួរចម្លើយពីលោក ឌុច ដែរឬទេ? សួរលោកតែម្តង ។ សូមអរគុណ ។

ឆ៖ អត់បានទេ ។ អត់បានសួរចម្លើយទេ ។ អត់បានទទួល ។ សូមអស់ ។

ស៖ នៅក្នុងមន្ទីរម-១៣ តើលោកមានជាប់សាច់ញាតិនឹងបុគ្គលិករបស់ម-១៣ ដែលទេកាលនោះ?

ឆ៖ បាទអត់ ។ អត់មាន ។

ស៖ លោកបានឆ្លើយព្រឹកមិញថា លោកបានហែករបងឫស្សីរត់គេចខ្លួនទៅដល់ភូមិ ហើយត្រូវបានមេភូមិបញ្ជូនមក ម-១៣ វិញ ឬយ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ ការពិតអ៊ីចឹងមែន ។ ម៉ោង៩យប់ ខ្ញុំរត់ៗចេញ ហែករបងគុករត់ៗទៅដល់ប្រធានភូមិនុ៎ងឲ្យប្រធានភូមិជួយ ។ បានប្រធានភូមិគាត់ថា ហើយចាំព្រឹកអញបញ្ជូនអ្អែងមកមន្ទីរហ្នឹងវិញ ចាំអ្អែងធានា ព្រឹកឡើកគាត់បញ្ជូនខ្ញុំមកវិញ ។ មកហើយក៏ប្រធានភូមិហ្នឹងនិយាយថា ធានាថានិយាយជាមួយនឹង តាឌុច ហ្នឹង ឲ្យវានៅហ្នឹង ហើយខ្ញុំមិនឲ្យវាទៅទេ ។ ប្រហែលជាមួយអាទិត្យបានគាត់ឃើញធ្វើក្រដាសលិខិតឲ្យខ្ញុំមួយចេញទៅនឹងតាមសហករណ៍ទៀត ។ បានខ្ញុំរួចពីពេលនុ៎ងរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។

សូមអស់ ។

[១៣:៥៩:១១]

លោក ហុង គីមសួន៖

បាទ សូមអរគុណលោកប្រធាន សូមចប់ហើយ ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ជាបន្តទៅនេះសូមប្រគល់វេទិកានេះជូនទៅ មេធាវីការពារក្តី ។ តើមេធាវីការពារក្តីហ្នឹងមានសំណួរអ្វីត្រូវសួរដល់សាក្សីរូបនេះដែរឬទេ? ប្រសិនបើមានសូមអញ្ជើញ ។

[១៣:៥៩:៥៧]

សួរដោយលោក ហ្វ្រង់ស្វ័រ រ៉ូ៖

សូមអរគុណ លោកចៅក្រម ។

ស៖ លោកសាក្សី, ខ្ញុំចង់សួរលោកនូវសំណួរតូចៗជាក់លាក់មួយចំនួន ។ ដំបូងគឺ ខ្ញុំចង់សួរទាក់ទងទៅនឹងប្រវត្តិរូបផ្ទាល់ខ្លួនរបស់លោក ។ តើលោកមានស្គាល់មនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ (ខ្ញុំសុំទោស) លោកស្គាល់ មនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ ចាំង កាំ ទេ?

សាក្សី KW-31៖

ឆ៖ បាទអត់ស្គាល់ផង ។

ស៖ ខ្ញុំមិនបានឮចម្លើយពីសាក្សីទេ ។ ខ្ញុំនឹងសុំសួរសំណួរឡើងវិញម្តងទៀត ។
តើលោកសាក្សីមានស្គាល់មនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ ចាំង កាន់ ទេ?

ឆ៖ បាទខ្ញុំអត់បានស្គាល់ទេ ។

ស៖ សូមលោកប្រាប់ឈ្មោះឪពុករបស់គាត់មើល?

ឆ៖ ចាំង កាំង ណាមួយ? ខ្ញុំអត់ស្គាល់ផង ឲ្យខ្ញុំប្រាប់ម៉េចកើត ដឹងឈ្មោះអីផង ។

ស៖ គឺយើងមានបញ្ហាជាមួយនឹងការបកប្រែ ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំមិនដឹងថា តើមានសំណួរយ៉ាងម៉េចទេ? ជាមួយការឆ្លើយនេះ ពីព្រោះឥឡូវនេះ គឺថាយើងឋិតនៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធីផ្នែកច្បាប់ ហើយយើងមានបញ្ហាបំផុតទាក់ទងទៅនឹងការបកប្រែ ។ បើអ៊ីចឹង ខ្ញុំនឹងនិយាយពីបញ្ហានេះ នៅពេលក្រោយ។ ឥឡូវហ្នឹង ខ្ញុំចង់និយាយម្តងទៀតពីសំណួររបស់ខ្ញុំ ។ អ៊ីចឹងរបស់ខ្ញុំ គឺតើលោកសាក្សី លោកមានស្គាល់មនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ ចាន់ ខន ទេ?

ឆះ បាទ, ស្គាល់ ។

សះ ជាថ្មីម្តងទៀត តើលោកអាចប្រាប់ឈ្មោះឪពុករបស់ ចាន់ ខន បានទេ? គាត់ឈ្មោះអីដែរ ឪពុករបស់គាត់ហ្នឹង?

ឆះ បាទ,អាចប្រាប់បាន ។ ឈ្មោះ ខុម ប៉ុន្តែមិនដឹងតាគាត់ស្អីទេ ។ ខ្ញុំស្គាល់ឪពុកគាត់ ខុម, ខុម ពែល ម្តាយគាត់ឈ្មោះ ពែល ។

[១៤:០៤:២០]

សះ ហើយសូមលោកប្រាប់ឈ្មោះភូមិរបស់គាត់មើល តើគាត់រស់នៅភូមិណា? ភូមិដែលគាត់កំពុងតែរស់នៅហ្នឹង!

ឆះ ភូមិគាត់កំពុងរស់នៅសព្វថ្ងៃ ភូមិតានៀត ។

សះ តើគាត់នឹងជាសាច់ញាតិរបស់លោកឬ? ចាន់ ខន ហ្នឹងជាសាច់ញាតិរបស់លោកឬ?

ឆះ ហ្នឹងត្រូវ អត់សាច់ញាតិទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំហៅវាថា ពូកម៉ាក ។ សូមអស់ ។

[១៤:០៥:៤២]

សះ អ៊ីចឹង តើគាត់ហ្នឹងធ្លាប់ត្រូវបានគេដាក់ក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំងនៅមន្ទីរ១៣ ដែរឬ?

ឆះ អាត្រង់ហ្នឹង តាមខ្ញុំដឹង គាត់កងការពារដែរ ។ កងការពារ ដូចខ្ញុំអ៊ីចឹង។ ប៉ុន្តែ ក្រោយមក ខ្ញុំរត់បាត់ ខ្ញុំអត់ដឹងទេ គាត់មានទោសមានអីនៅខាងក្រោយ ខ្ញុំអត់បានដឹងដែរ ។ សូមអស់ ។

សះ លោក ចាន់ វឿន តើការពិតលោកជាអ្នកបានរៀបការជាមួយនឹងអ្នកស្រីម្នាក់ឈ្មោះមៀល ឬ?

ឆះ បាទ,អត់ទេ អត់ដឹងផង ។

សះ អ៊ីចឹង គឺឈ្មោះ ម៉ាលី ។ តើមានលោករៀបការជាមួយនឹងស្ត្រីម្នាក់ឈ្មោះ ម៉ាលី ឬទេ?

ឆះ អត់បាទ អត់បានដឹងផង ។

សះ អ៊ីចឹង តើលោកអាចប្រាប់បានទេ ប្រពន្ធរបស់លោកឈ្មោះអ្វីដែរ?

ឆះ ប្រពន្ធខ្ញុំ ។ ប្រពន្ធលើកទីមួយឈ្មោះ ទូច ។ ប៉ុន្តែ ស្លាប់បាត់ហើយ ។ ក្រោយមក ខ្ញុំបានប្រពន្ធក្រោយ នៅភូមិព្រែក ឈ្មោះ អឿន ។ បាទអត់មាន ម៉ាលីស ទេ ឈ្មោះ អឿន ក្រោយហ្នឹង ។ នៅសព្វថ្ងៃហ្នឹង ។ សូមអស់ ។

សះ សូមអរគុណលោក វឿន ។ ព្រឹកមិញលោកបាននិយាយថា នៅមុនដំបូង នៅពេលដែល

ពេលលោកត្រូវបានគេឱ្យទៅធ្វើការក្នុងមន្ទីរម-១៣ ហ្នឹង លោកធ្វើនៅខាងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច តើត្រឹមត្រូវទេ?

ឆ៖ បាទពិតជាត្រឹមត្រូវ ។ គាត់ចាត់តាំងខ្ញុំ ធ្វើជាសេដ្ឋកិច្ចមែន ។

[១៤:០៨:២៨]

ស៖ តើលោកអាចនិយាយប្រាប់បានទេ? ឬក៏អាចប្រាប់មកពួកយើងថា តើលោកធ្វើការនៅខាងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចហ្នឹង អស់រយៈពេលប៉ុន្មានខែដែរ? បើសិនជាលោកអាចនៅចាំ ។

ឆ៖ អាចនៅពេលនុ៎ង ខ្ញុំមិនសូវបានចាំ ប៉ុន្តែតែអស់ពេលយូរដែរ យូរពេកទៅហើយ ។ ដើរហ្នឹងសឹងអស់ៗរទេះគោមួយហើយ គ្រាន់តែដើររកស្រូវឱ្យអ្នកទោសហ្នឹង ។ មានរទេះគោមួយ ខ្ញុំនិយាយប្រវត្តិមួយ គាត់ស្លាប់បាត់ហើយ ជាមួយខ្មោចតា ស៊យ ហើយនិង ម៉ន ហ្នឹង ដើរសេដ្ឋកិច្ច ។ យកក្រណាត់ទៅដូរនៅរលាក់កងជើងយើងខាងតេទឹកពុះអីនុ៎ង ទៅនុ៎ងទេ ។ ស្របក់នឹងដូរក្រណាត់យកស្រូវទិញអាថ្មពិលអីហ្នឹង យកទៅដូរស្រូវគេហ្នឹង បានទៅមកយកចិញ្ចឹមអ្នកទោសហ្នឹង វារយៈពេលយូរពេលដែរ ។ សូមអស់ ។

[១៤:០៩:៤៤]

ស៖ ខ្ញុំសុំទោស សូមសួរលោកនូវសំណួរនេះ ។ អ៊ីចឹង រយៈពេលវែងហ្នឹង តើមានន័យថាម៉េច? ប៉ុន្មានខែ បីខែ, បួនខែ ឬក៏ប្រាំខែ តើលោកអាចបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់បានជាងហ្នឹងទៀតទេ? អាចបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់ជាងហ្នឹងបន្តិចទៀតទេលោក?

ឆ៖ បានប្រហែលជាបួនខែជាងចុះ ។ អាជាងហ្នឹង ខ្ញុំមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែថាចំនួនប្រហែលប៉ុណ្ណឹង។ បាទ ព្រោះខ្ញុំ ហើយបានគាត់មកឱ្យខ្ញុំនៅក្នុងមន្ទីរវិញ ។

ស៖ សូមអរគុណ។ អ៊ីចឹង បន្ទាប់ពីពេលហ្នឹងមកឬ ដែលលោកបានក្លាយខ្លួនទៅជាអ្នកយាមនោះ?

ឆ៖ ដល់ពេលហ្នឹងហើយ គាត់ឱ្យខ្ញុំយាមអ្នកទោសនោះ ។ ខ្ញុំលែងដើរសេដ្ឋកិច្ចហើយ មកធ្វើការនៅក្នុងមន្ទីរជាមួយគាត់ហ្នឹង ក៏គាត់ឱ្យខ្ញុំ អីយាមអ្នកទោសក្រៅបន្តិចបន្តួចហ្នឹង។ ដល់ថ្ងៃមួយបានបញ្ចេញអ្នកទោសហ្នឹងនៅក្រៅ ដូចខ្ញុំបានជម្រាបខាងដើមអ៊ីចឹង យកទៅធ្វើការធ្វើទំនប់យើងនៅត្រពាំងទឹងហ្នឹង ។ ឈ្មោះ អូរត្រពាំងទឹងហ្នឹង គាត់ឱ្យលើកទំនប់ លើកអី ឆ្ការព្រៃហ្នឹងទៅ ។ ដល់ថ្ងៃហ្នឹងថៃដន្យអីបានខ្ញុំដោះលែងរួចទៅ បានជាខ្ញុំមានរឿងមានទោសហ្នឹងមកជាប់គុកកន្លែងគាត់ហ្នឹង ខ្ញុំបានរត់

រួចទៅ ហើយពីហ្នឹងខ្ញុំអត់មានដឹងសាច់រឿងអីទៀតទេ ចប់ត្រឹមខ្ញុំអស់គុកហើយ ដកខ្ញុំទៅនៅសហ-ករណ៍ហ្នឹង ខ្ញុំក៏លែងដឹងរឿងពីកន្លែងគាត់ទៀត ។ សូមអស់យោបល់ ។

ស៖ អ៊ីចឹង លោកបានធ្វើជាអ្នកយាមហ្នឹង តើអស់រយៈពេលប៉ុន្មាន? បើតាមលោកចាំនោះ?

[១៤:១១:៤៧]

ឆ៖ អស់ពេលយូរដែរ ។ ប្រហែលជាទ្រង់ បើមិនបី ទៅបួនប៉ុណ្ណឹងដែលខ្ញុំឈប់ដើរសេដ្ឋកិច្ចហ្នឹង។ ហើយបានប្រហែលចំនួនប៉ុណ្ណឹង បានខ្ញុំឱ្យរួចអ្នកទោសទៅ បានខ្ញុំអស់មានសិទ្ធិនៅកន្លែងគាត់ហើយ។ ខ្ញុំបានរត់ចេញទៅ គេបញ្ជូនវិញ គាត់បញ្ជូនខ្ញុំទៅនៅសហករណ៍ ចប់ត្រឹមហ្នឹង ។ អត់មានដឹងរឿងអីទៀតទេ ។

ស៖ ដូច្នេះ បើសិនខ្ញុំព្យាយាមសង្ខេបនូវអ្វីដែលលោកនិយាយហ្នឹង មានន័យថា លោកចាំថាលោកបានធ្វើការផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចហ្នឹង ប្រហែលជាបួនខែ ហើយក្រោយមកលោកនៅចាំថា លោកបានធ្វើជាអ្នកយាមហ្នឹង ប្រហែលជាបួនខែទៀត ។ តើត្រឹមត្រូវទេ?

[១៤:១២:៤៤]

ឆ៖ ពិតជាត្រឹមត្រូវ ។

ស៖ ដូច្នេះ ខ្ញុំជឿថា ប្រហែលជាលោកនៅចាំថា ចាំឈ្មោះអ្នកយាមផ្សេងៗទៀត ដែលលោកបានធ្វើជាមួយនោះ ។ ដូច្នេះ តើលោកអាចប្រាប់ឈ្មោះអ្នកយាមខ្លះបានទេ ដែលលោកគិតធ្លាប់ធ្វើការជាមួយនោះ?

ឆ៖ ខ្ញុំបាទជម្រាបបានខ្លះ មិនបានខ្លះ ព្រោះខ្ញុំភ្លេច ព្រោះវាមានអ្នកក្រៅច្រើនដែរ ។ ខ្ញុំចាំតែកន្លែង ដូចជាភូមិខ្ញុំអ៊ីចឹងមាន ខន ហ្នឹងមួយ, ហិន នោះពីរ, ឈិន នោះបី មកយើងខាងត្បូង ជឿននោះមួយទៀត ចាំតែប៉ុណ្ណឹងទេ ដែលអ្នកកងការពារនៅមន្ទីរ១៣ ហ្នឹង ។

ស៖ លោកបានប្រាប់ពួកខ្ញុំកាលពីព្រឹកមិញថា លោកបានធ្វើជាមួយផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចហ្នឹង គឺថាលោកបានមកកន្លែងមន្ទីរហ្នឹង ប្រហែលជារៀងរាល់ពីរអាទិត្យម្តងមែនទេ? មានន័យថា ពីរអាទិត្យបានមកម្តង ។

ឆ៖ ទៅឆ្ងាយអ៊ីចឹងទៅ ពីរអាទិត្យ បើជិតទៅមួយអាទិត្យជាងបានវិលមកវិញ ។ ទម្រាំតែដើររកស្រូវរកអង្ករហ្នឹងបាន ។

ស៖ អ៊ីចឹងនៅពេលលោកត្រឡប់មកវិញហ្នឹង តើលោកនៅក្នុងមន្ទីរហ្នឹងអស់រយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃ?

ឆ៖ អត់កំណត់ដែរ ។ ជួនកាលមកទៅ បានមួយអាទិត្យជាង ឬក៏២០ថ្ងៃជាងអ៊ីចឹងទៅ ។ អត់ទៅឡើងទៅទៀត ។ តាមមានក្រណាត់ មានក្រណាត់ចុះមកដល់ថ្ងៃណា ទៅថ្ងៃហ្នឹងទៅ ។ កាលណាយើងដូរអស់ក្រណាត់ហើយ ទម្រាំចាំក្រណាត់ថ្នាក់លើបើកមកឲ្យទៀត ដើររកទៅទៀត ។ វាអត់ពេលកំណត់ ។

[១៤:១៥:២១]

ស៖ អ៊ីចឹង នៅក្នុងអំឡុងពេលនុំង នៅពេលដែលលោកស្នាក់នៅក្នុងមន្ទីរនោះ លោកបាននិយាយប្រាប់ទៅខាងសហព្រះរាជអាជ្ញានៅពេលសហព្រះរាជអាជ្ញាសួរសំណួរនោះ គឺថា លោកបាននិយាយថា លោកបានឃើញ ឌុច ធ្វើការសួរចម្លើយបីទៅបួនដង ។ តើជាការត្រឹមត្រូវទេដែលថាលោកបានឃើញ ឌុច សួរចម្លើយបីទៅបួនដងនោះ?

ឆ៖ បាទ ពិតបានឃើញ ។ ពិតជាត្រឹមត្រូវ ការពិត ។

ស៖ ដូច្នេះតើលោកអាចប្រាប់តុលាការបានទេ? តើការសួរចម្លើយបីបួនដងហ្នឹង ដែរលោកបានឃើញហ្នឹង ធ្វើឡើងនៅកន្លែងណា? ហើយការសួរចម្លើយហ្នឹងធ្វើឡើងនៅក្នុងបន្ទប់ ឬធ្វើនៅក្រៅបន្ទប់?

ឆ៖ ពេលគាត់យកអ្នកទោសមកសួរចម្លើយ ជួនកាលក្រៅគុក ជួនកាលក្នុងគុក។ ដល់ពេលយប់អ៊ីចឹងទៅ គាត់សួរក្នុងគុក ពេលថ្ងៃគាត់បញ្ចេញអ្នកទោសហ្នឹងក្រៅគុកអ៊ីចឹងសួរ ។

ស៖ បើអ៊ីចឹង ឥឡូវយើងព្យាយាមបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់ជាងហ្នឹងបន្តិច លោកនិយាយថា លោកបានឃើញការសួរចម្លើយហ្នឹងបីទៅបួនដង ។ អ៊ីចឹង តើលោកបានឃើញ ឌុច សួរចម្លើយហ្នឹងនៅខាងក្រៅគុកហ្នឹងប៉ុន្មានដង ហើយនៅខាងក្នុងគុកហ្នឹងប៉ុន្មានដង?

ឆ៖ ឃើញនៅខាងក្រៅបីដង ។ សួរចម្លើយខាងមនុស្សស្រីនោះម្តង ប្រុសពីរដង ។ បើនៅខាងក្នុងនុំង ឃើញបីបួនដង មានតែប៉ុណ្ណឹងទេ ។ គាត់សួរ ម្តងសួរអ្នកនេះ ម្តងសួរអ្នកនោះអ៊ីចឹងទៅផ្លាស់ប្តូរគ្នា ។ កាលណាអានេះសួរមិនឆ្លើយអ៊ីចឹងទៅ គាត់ទុកហ្នឹងទៅ យកមួយមកសួរមួយទៀត ។ ព្រោះមានសួរយប់ មានសួរថ្ងៃ មានសួរក្នុងគុក មានសួរក្រៅគុក ។ សូមអស់។

ស៖ នៅពេលដែលលោកនិយាយថា នៅខាងក្រៅគុកហ្នឹង តើលោកចង់និយាយថា មានន័យថាម៉េចនៅខាងក្រៅគុកនោះ?

ឆ៖ ក្រៅគុកហ្នឹង គឺគាត់ថាឧបមាថានាំអ្នកទោសសួរយកមកក្រៅគុកអ៊ីចឹងមក មិនឆ្ងាយប៉ុន្មានពីរបងឫស្សីគុកហ្នឹងទេ ។ សួរជិតហ្នឹង ប៉ុន្តែ នៅខាងក្រៅមិននៅក្នុងគុកទេ ។ មួយក្នុងគុកមួយ

ខាងក្រៅ ។ សូមអស់ ។

[១៤:១៨:៣៩]

ស៖ មានន័យថា តើនៅខាងក្រៅរបងឫស្សីគុកហ្នឹងឬ? ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ ពេលហ្នឹង គាត់គ្រាន់តែបញ្ចេញដែរ-- ឧបមាថា ក្នុងគុកបញ្ចេញមកក្រៅអ៊ីចឹង ជិតរបងខាងក្រៅ ប្រហែលជាប់របងគុកមិនឆ្ងាយទេ ។ គាត់យកមកជាប់របងគុកដែរ ប៉ុន្តែ ខាងក្រៅ សួរហើយបានគាត់យកមកក្នុងវិញ ។ អាហ្នឹងថា ខាងក្រៅ ។ ពេលគាត់សួរខាងក្នុងហ្នឹងៗ សួរខាងក្នុងគុកហ្នឹង ចេញពីរណ្តៅគុកមកសួរនៅនឹងដីយើងហ្នឹង ប៉ុន្តែ ខាងក្នុងគុក ។ អ្នកក្រៅយកទៅក្រៅ សួរខាងក្រៅគុករបងឫស្សីយើង វាមានបួនជ្រុងវែងអ៊ីចឹងទៅ គាត់នាំទៅខាងក្រៅអ៊ីចឹងទៅ មិនឆ្ងាយពីគុកទេ ប៉ុន្តែគេហៅថា ចេញពីគុកខាងក្រៅ ។ ខាងក្រៅគុក ។ សូមចប់ ។

ស៖ បើអ៊ីចឹង ឥឡូវយើងចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងចំណុចមួយនេះ បានន័យថា លោកបានឃើញគាត់ហ្នឹងសួរចម្លើយអ្នកទោសហ្នឹង គឺនៅខាងក្រៅៗរបង ។ អ៊ីចឹង តើពេលនោះនុ៎ង នរណាគេដែលនៅជាមួយ ឌុច ក្រៅពីអ្នកជាប់ឃុំឃាំងនោះ នៅពេលដែលគាត់សួរចម្លើយអ្នកទោសនៅខាងក្រៅគុកនោះ?

ឆ៖ ពេលនោះអត់មាន មានតែគាត់និងអ្នកទោសហ្នឹងទេ ។ សួរជាមួយអ្នកទោស គឺមានតែ ឌុច និងអ្នកទោសហ្នឹងទេ អត់មានកងការពារនៅជិតទេ។

ស៖ អ៊ីចឹងបើសិនជា ខ្ញុំយល់អំពីអ្វីដែលលោកនិយាយនោះ អ៊ីចឹងប្រហែលជាបីទៅបួនដងដែលលោកនិយាយនោះ គឺថាលោកបានឃើញ ឌុច ចេញពីគុកហ្នឹង ដែលនាំអ្នកទោសចេញហើយសួរចម្លើយនៅខាងក្រៅ ។ អ៊ីចឹង នៅពេលដែលលោកឃើញហើយ លោកនៅឯណាវិញដែរ?

ឆ៖ ខ្ញុំចេះតែនៅជិតៗហ្នឹង អត់ប៉ានជិតគាត់ទេ ។ មើលតែរបៀបកងការពារ គ្រាន់តែដើរខាងៗហ្នឹង បើរឿងគាត់សួរអ្នកទោសអ៊ីចឹងយើងសិទ្ធិកងការពារអត់ប៉ាននៅជិតគាត់ទេ ។ ដូចខ្ញុំជម្រាបខាងដើមហ្នឹង ព្រោះមើលមុខគាត់អត់ប៉ានមើលផង រកជិតគាត់ទៀត ។

ស៖ តើនរណាគេអនុញ្ញាតឲ្យលោកចេញទៅខាងក្រៅគុក បើសិនជា ឌុច នៅខាងក្រៅគុកហើយលោកជាអ្នកយាម ។ តើនរណាគេអនុញ្ញាតឲ្យចេញទៅខាងក្រៅគុកនោះ ចេញទៅខាងក្រៅរបងគុកនោះ?

ឆ៖ នៅពេលនោះនាទីកងការពារមានសិទ្ធិដើរដែរ ។ មិនមែនត្រឹមតែយាមអ្នកទោសទេ ទោះបីអត់យាមនៅក្នុងហ្នឹង ក៏អាចដើរទៅក្រៅបាន ដើរមកក្នុងបានដែរ ។ អត់ដូចអ្នកទោសអី គេយកទៅដាក់គុកមិនឲ្យដើរទេ ។ ព្រោះកងការពារ វាមានសិទ្ធិចេញចូល ។ ចេញខាងក្រៅបានចូលខាងក្នុងខាងបានដែរ ។ សូមអស់ ។

[១៤:២២:១៥]

ស៖ អ៊ីចឹងលោកទើបតែនិយាយប្រាប់ពួកយើងថា ឌុច នៅតែឯងទេ នៅជាមួយអ្នកទោស ហើយលោកនៅជាមួយអ្នកយាមផ្សេងៗទៀត ។ អ៊ីចឹង តើលោកអាចប្រាប់មកខាងតុលាការនូវឈ្មោះរបស់អ្នកយាមដែលនៅជាមួយលោកនៅពេលនោះ? ហើយដែលថា អាចបានឃើញនូវអ្វីដែលបានកើតឡើង ដែលដូចដែលលោកបាននិយាយប្រាប់នោះ?

ឆ៖ ខ្ញុំមិនសូវបានចាំឈ្មោះដែរ អ្នកយាមនោះវាមានច្រើនដែរហ្នឹង ។ ជានរណាៗទេ វាច្របូកច្របល់គ្នាដែរ ប្រហែលជាប្រាំមួយប្រាំពីរនាក់អ៊ីចឹងទៅ ។ ប៉ុន្តែ ពេលគាត់សួរចម្លើយកងការពារយាមតែអ្នកទោសនៅខាងក្នុងហ្នឹងទេ រឿងយកមកក្រៅអត់មានយាមទេ ។ គាត់សួរចម្លើយ អត់មានទៅយាមអ្នកសួរចម្លើយហ្នឹងទេ គាត់សួរតែគាត់ជាមួយអ្នកទោសអ៊ីចឹងទៅ កងការពារនៅការពារនៅក្នុងគុកហ្នឹងទេ ។ សូមអស់ ។

ស៖ អ៊ីចឹង លោកប្រាប់ពួកយើងថា មិនមានអ្នកយាមណាដែលបានចេញទៅជាមួយលោក ឌុច ទេ នៅពេលដែលគាត់ចេញទៅក្រៅ ។ ប៉ុន្តែ លោកវិញ លោកនៅជាមួយអ្នកយាមដល់ទៅប្រាំមួយនាក់ដែលលោកនៅឈរជិត ឌុច ហើយអាចមើលឃើញអ្វីដែលគាត់ធ្វើ ។ អ៊ីចឹង នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំយល់ហ្នឹងត្រឹមត្រូវទេ?

ឆ៖ ពិតត្រឹមត្រូវ ។

ស៖ អ៊ីចឹង តើនរណាគេខ្លះនៅជាមួយលោកនៅពេលនោះ?

ឆ៖ នៅហ្នឹងឈ្មោះ ខន ហ្នឹង ហើយនិង ហិន, ជឿន ណាៗទៀត ខ្ញុំវាភ្លេចឈ្មោះអស់ហើយ វាប្រាំមួយនាក់ហ្នឹង វាមិនសូវបានចាំវាអស់ទេ ។ ច្របូកច្របល់គ្នា វាដើរចុះដើរឡើងហ្នឹង ។

ស៖ អ៊ីចឹង ទៅតាមអ្វីដែលខ្ញុំយល់នោះ គឺថាការសួរចម្លើយ ការធ្វើទារុណកម្មហ្នឹង បានធ្វើឡើងហ្នឹងបានធ្វើឡើងនៅកណ្តាលវាល មែនទេ?

ឆ៖ បាទ, បានធ្វើកណ្តាលវាលមែន អត់មានអីបិទបាំងទេ ព្រោះកន្លែងនុ៎ងគុកឫស្សី អត់មាន

ជញ្ជាំងក្តារអ៊ីចឹងណា ។ បើធ្វើខាងក្នុងបាំងឫស្សី ចេញខាងក្រៅកណ្តាលវាលហើយ ។ សូមអស់ ។

ស៖ ដូច្នេះហើយ មានន័យថាគ្រប់គ្នាហ្នឹង គឺអាចបានឮចម្លើយពីអ្នកទោសនោះ ដែលពេលហ្នឹងឯងកំពុងតែត្រូវបានសួរចម្លើយ មានន័យថាចម្លើយរបស់គាត់នរណាក៏គេស្តាប់ឮដែរ មែនទេ?

[១៤:២៥:២២]

ឆ៖ ពិតស្តាប់បានហើយ ។ បើជិតៗអ៊ីចឹង ហើយគាត់សួរកណ្តាលវាល ឬខាងក្នុងហ្នឹងក៏កន្លែងហ្នឹង អាចកងការពារដើរចុះដើរឡើងស្តាប់បានទាំងអស់ ។ បាទ, ការពិត ។

ស៖ ជាការប្រសើរណាស់អ៊ីចឹង ។ ឥឡូវយើងនិយាយម្តងទៀត អំពីស្ត្រីដែលជាអ្នកទោសនោះ ដែលលោកនិយាយថា ឌុច បានធ្វើទារុណកម្មលើរូបគាត់ ។ អ៊ីចឹង តើពេលនុំងគាត់ហ្នឹងត្រូវបានគេសួរចម្លើយនៅកន្លែងណា? នៅខាងក្នុងរបងគុក ឬក៏នៅខាងក្រៅរបងគុក?

ឆ៖ ដែលស្ត្រីគាត់សួរចម្លើយដល់ដុតហ្នឹង នៅខាងក្រៅគុក ។ របងគុកវាវែងអ៊ីចឹង អានេះជ្រុងខាងទទឹងអ៊ីចឹង គាត់ធ្វើសកម្មភាពនៅខាងក្រោយអ៊ីចឹង បន្ទាប់របងឫស្សីដែរ ។ ប៉ុន្តែ ចងដើមឈើមួយរួចមានរោងរានអ៊ីចឹង គាត់ក៏ធ្វើសកម្មភាពនុំងទៅ មិនមែនធ្វើក្នុងគុកទេ គឺធ្វើខាងក្រៅឫស្សីហ្នឹងពេលថ្ងៃ-- ពេលព្រឹក ច្រឡំពេលថ្ងៃ បាទពេលព្រឹក ។

ស៖ លោកបានឆ្លើយសំណួររបស់ខាងសហព្រះរាជអាជ្ញា ថា ឌុច បានឃើញខ្ញុំ ពីព្រោះពេលហ្នឹង ខ្ញុំនៅក្បែរគាត់ ។ ខ្ញុំខាងចុងម្ខាងនៃតុ ។ នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំបានឮពីការបកប្រែ ។ ឌុច បានឃើញខ្ញុំហ្នឹង ពីព្រោះខ្ញុំនៅខាងចុងម្ខាងនៃតុ ។ អ៊ីចឹង តើលោកអាចពន្យល់ប្រាប់តុលាការបានទេ តើតុហ្នឹងជាតុអ្វី?

ឆ៖ តុហ្នឹងតុឈើ តុរៀបកូនឈើទេ អត់មានក្តារដូចយើងជំនាន់នុំង ប្រើតុឈើ រៀបកូនឈើ ។ តុបាយក៏កូនឈើ អាតុដែរអង្គុយលេងអ៊ីចឹងទៅក៏កូនឈើ ជាពិសេស កូនឈើប៉ុនៗកដៃទេ ។ សូមអស់។

ស៖ អ៊ីចឹងមានន័យថា មានតុមួយនៅខាងក្រៅរបងគុកមែនទេ?

ឆ៖ ពិតហើយ ។

ស៖ អ៊ីចឹង តើនរណាគេខ្លះទៀត នៅអង្គុយ ឬក៏នៅក្បែរតុហ្នឹង? អ៊ីចឹង គឺលោក ឌុច, អ្នកទោស ហើយនិងលោក តើមាននរណាគេទៀតនៅក្បែរនុំង?

ឆ៖ ពេលហ្នឹងអត់មានទេ ។ មានតែខ្ញុំមួយដែលអាចមកពីលុបមុខមក ប៉ុនមិនទាន់គាត់ឃើញ

គាត់ធ្វើអ៊ីចឹងទៅ ។ ខ្ញុំចេញមកលុបមុខហ្នឹង ខ្ញុំឃើញគាត់ធ្វើទារុណកម្មនារីនុ៎ងដុត ។ មានតែខ្ញុំមួយនៅអែបជិតគាត់ហ្នឹង ។ សូមអស់ ។

ស៖ លោកអាចពន្យល់ជូនអង្គជំនុំជម្រះដែរឬទេ? ហេតុអ្វីបានលោកនៅទីនោះនៅពេលនុ៎ង? ខ្ញុំយល់ថា ឌុច គឺគាត់សួរចម្លើយអ្នកទោស តើហេតុអ្វីបានជាលោកនៅទីនោះនៅពេលនុ៎ង? ថាតើ ឌុច គាត់ហៅលោកឲ្យទៅឬក៏យ៉ាងម៉េច?

[១៤:២៩:១០]

ឆ៖ បាទ ដូចខ្ញុំជម្រាបខាងដើមអ៊ីចឹង អត់មានហៅទៅទេ ខ្ញុំចេញទៅលុបមុខ ដល់ចេញទៅលុបមុខអ៊ីចឹងទៅ ខ្ញុំលាងជើងលាងដៃទម្រាំហើយ ចេញឃើញមក ឃើញគាត់ចងអ្នកទោសដុតបាត់ទៅហើយ ។ ខ្ញុំក៏អែបខាង ខ្ញុំឈរមើល ម៉ាសន្ទុះដែរ ។ ឈរមើលហ្នឹងចុងតុហ្នឹង ។ ឈរ ខ្ញុំអត់ហ៊ានឈរមើលយូរ ដល់ពេលឃើញអ៊ីចឹង ខ្ញុំក៏ដើរចេញទៅក្រៅគុកដើរទៅលើអ៊ីចឹង តាមស្ទឹងទៅលើទៅ ។ ខ្ញុំសូមអស់ ។

ស៖ នៅពេលដែលលោកនិយាយថា នៅចុងតុ ថាតុហ្នឹងមានទំហំប៉ុនណាដែរ? សូមលោកស្មានមើល? គឺវាប៉ុនកន្លែងដែលលោកកំពុងអង្គុយហ្នឹងអត់ តុហ្នឹង?

[១៤:៣០:០០]

ឆ៖ រាងបួនជ្រុងប៉ុនវែង ប្រហែលប៉ុណ្ណឹង ។ ប៉ុណ្ណឹងបាទ ប៉ុនវែងប្រហែលចំនួនប្រហែល ៥ ម៉ែត្រ ។ វែងណាស់តុឈើហ្នឹង សម្រាប់ទុកហូបបាយ កងការពារហូបបាយ ។ ប៉ុន្តែ កន្លែងហ្នឹងគេរើចោលហើយនៅតែតុទេ ទៅហូបបាយនៅកន្លែងថ្មីនុះលើនោះវិញ តុនោះទុកគ្រាន់គាត់សួរ ទារុណកម្មអ្នកទោសដែលដុតៗដោះដុតអីហ្នឹងកន្លែងហ្នឹង កន្លែងតុចាស់ហ្នឹងចំនួនប្រហែល៥ម៉ែត្រទេតុហ្នឹង ។

ស៖ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានសួរលោកព្រឹកមិញ ហើយគាត់អត់បានទទួលចម្លើយពីលោកថាតើ ឌុច បាននិយាយអ្វីខ្លះ ឬក៏គាត់ទទួលបានចម្លើយឯណាមួយ? ប្រសិនបើលោកនៅ ចុងតុ លោកប្រហែលជាស្ដាប់ឮសំណួរ ឌុច សួរនៅពេលនោះ ហើយនិងចម្លើយ ដែលអ្នកទោសឆ្លើយ ហើយគឺសុំឲ្យប្រាប់ថាតើលោកបានឮអ្វីខ្លះមិនត្រឹមតែលោកបានឃើញទេ ។ អ៊ីចឹងសាក្សី តើលោក បានឃើញបានឮអ្វីខ្លះក្នុងពេលព្រឹត្តិការណ៍មួយដែលលោកឈរមើលនៅទីនោះ?

ឆ៖ ខ្ញុំឃើញអត់មានសួរអីទេ ឃើញតែដុតតែម្ដង ។ អត់មានឮសួរសម្ដីអីទេ ឃើញតែដុតអាប្រេងយើងមូលក្រណាត់ដុតតែម្ដង គឺដុតៗ ខ្ញុំឃើញអ៊ីចឹងអត់បានឮអីទេ ក៏ដើរចេញទៅ ខ្ញុំខ្លាចដែរ

ព្រោះឃើញអ៊ីចឹងហើយឈរមើលអត់មានអនុញ្ញាតក៏យើងពិបាកដែរ ។ អ៊ីចឹងហើយខ្ញុំក៏គេចខ្លួនចេញទៅ ឈរបានមួយសន្ទុះមើលបានគាត់ឃើញអ៊ីចឹង ។ សូមអស់ ។

ស៖ បាទល្អ ។ លោកមិនបានឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា និងសហមេធាវីទេដូច្នេះយើងអាចសន្និដ្ឋានទៅលើចំណុចនេះបាន ។ សំណួរចុងក្រោយប្រសិន បើលោកអនុគ្រោះដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំសូមត្រឡប់ទៅលើព្រឹត្តិការណ៍ទាក់ទងទៅនឹងពូរបស់លោក សូមអភ័យទោស ដែលខ្ញុំលើកឡើងអំពីព្រឹត្តិការណ៍នេះឡើងវិញ ។ ប៉ុន្តែ លោកបានផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ចំពោះសហព្រះរាជអាជ្ញាមុននឹងបន្តិច លោកបាននិយាយថា នៅពេលដែលគាត់បាញ់ពូរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនៅក្បែរនោះ ខ្ញុំឮសំឡេងបាញ់កាំភ្លើង ហើយខ្ញុំឃើញពូរបស់ខ្ញុំដួលនៅលើដី ។ គឺខ្ញុំឱ្យលោកនឹកអារម្មណ៍ ចងចាំរបស់លោកវិញ តើលោកនៅកន្លែងណានៅពេលនុ៎ង? ថានៅក្នុងរបង ឬក៏នៅក្រៅរបង?

ឆ៖ ពេលដែលខ្ញុំឮស្នូរកាំភ្លើងបាញ់ ខ្ញុំនៅក្រៅរបងគុក ។ ខ្ញុំជម្រាបថាខ្ញុំនៅខាងក្រៅ ។ ហើយអ្នកបាញ់ក៏បាញ់គងពីរបងគុកមកដែរ ។ ប៉ុន្តែ គេនៅក្រៅមួយចំហៀង ខ្ញុំនៅជ្រុងខាងកើត ។ ដល់អ៊ីចឹងបាញ់មួយគ្រាប់អ៊ីចឹងទៅ ត្រូវពីនេះមួយធ្លាយពីនេះ ហើយបាញ់រាងទទឹងមួយគ្រាប់ទៀតចំដើមទ្រូងគាត់ដួលមកដីតែម្តង ។ បាញ់ចំមួយគ្រាប់ទៀតជាប់បង្កោល នឹងពូខ្ញុំ សយ ឃើញពិតនឹងភ្នែកខ្ញុំ ។

[១៤:៣៤:១៥]

ស៖ ប្រសិនបើខ្ញុំយល់ត្រឹមត្រូវ គឺលោកនៅក្រៅរបង ប៉ុន្តែការបាញ់សម្លាប់នោះគឺកើតនៅក្នុងរបង តើត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

ឆ៖ ត្រឹមត្រូវ ។

ស៖ ដូច្នេះ នៅពេលដែលលោកឃើញពូរបស់លោកដួលលើដី គឺលោកដើរចូលតាមផ្លូវចូលនៃរបង ឬក៏យ៉ាងម៉េច? អ៊ីចឹង លោកបានឮហ្នឹងគឺលោកដើរចូលរបងឬក៏យ៉ាងម៉េច? ថាតើវាកើតឡើងយ៉ាងម៉េចនៅពេលដែលលោកឮគ្រាប់នោះ?

ឆ៖ ដល់តែឃើញអ៊ីចឹង ខ្ញុំអត់ហ៊ានដើរចូលក្នុងទេ កាលណាឃើញទៅ ឃើញពូនៅនេះខ្លាចបែកការថាបងប្អូន ។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំតាំងពីយកគាត់ដាក់គុកមក ខ្ញុំអត់មានប្រាប់ថាពូខ្ញុំអីទេ អត់ហ៊ានទេ ដល់ឃើញអ៊ីចឹងខ្ញុំដើរគេច គេចពីមុខគាត់បាត់ អត់ឱ្យគាត់ដឹងផងទេ ។ គ្រាន់តែឈរមើលម្នាងដែលគាត់បាញ់ខ្ញុំក៏ដើរចេញពីមុខគាត់បាត់ មករោងបាយខាងលើនេះ លើស្ទឹងខាងគុកនេះវិញអត់បាននៅជិតនោះទេ។ ឃើញពូស្លាប់ហើយខ្ញុំដើរចេញ ។

សៈ ខ្ញុំយល់ ។ ដូច្នេះ យើងយល់ស្របថា គឺដំបូងលោកឮសំឡេងកាំភ្លើង ហើយបន្ទាប់សំឡេងកាំភ្លើង គឺលោកឃើញពូរបស់លោកដួលលើដី តើត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

ឆៈ ពិតជាត្រឹមត្រូវ ។

សៈ ហើយលោកមើលតាមរយៈរបង ឬយ៉ាងម៉េចថាលោកអាចឃើញពូរបស់លោកដួលតាមរបង ឬយ៉ាងម៉េច? ដោយសារតែលោកនៅក្រៅរបង សូមលោកបញ្ជាក់ទៅលើចំណុចហ្នឹង?

ឆៈ ចំណុចនោះរបងឬស្សីអត់ជិតដូចជញ្ជាំងក្តារ ប្រហោងក្រហូងៗយើងអាចមើលឃើញអ្នកទោសបាន មើលឃើញគ្នាទៅវិញទៅមក ។ ព្រោះធម្មតាឬស្សីតែយើងខ្ទាស់ទៅអត់មានជិតដូចជញ្ជាំងក្តារទេ មើលឃើញតាមចិត្ត។ ចេញ ណាចេញណាចូលអីក្នុងហ្នឹងដឹងទាំងអស់ ។ សូមអស់។

សៈ ដូច្នេះ អ្វីដែលលោកឃើញគឺលោកឃើញពូរបស់លោកដួលនៅលើដី តើត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

ឆៈ ពិតជាត្រឹមត្រូវ ។

សៈ ដូច្នេះ លោកសាក្សី លោកអត់បានឃើញនរណាជាអ្នកបាញ់ទេមែនទេ?

[១៤:៣៧:៤៣]

ឆៈ អត់ទេ ឃើញតា ឌុច បាញ់ផ្ទាល់ដៃគាត់តែម្តង ឮសួរទៅឃើញតា ឌុច កាន់កាំភ្លើងតែម្តង។ សូមអស់ ។

សៈ អរគុណលោកសាក្សី ។ ដូច្នេះ តុលាការនឹងធ្វើការទាញសេចក្តីសន្និដ្ឋានទៅតាមការពិត ។ សូមអរគុណ ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

សូមអញ្ជើញលោក ហ្សង់ ម៉ាក ។

សួរដោយចៅក្រម ហ្សង់ ម៉ាកឡាវែន៍៖

សៈ ខ្ញុំចង់សួរសំណួរទៅកាន់ជនជាប់ចោទ ។ នៅក្នុងសវនាការមុនៗ ជនជាប់ចោទបានលើកឡើងអំពីអ្នកទោសមួយចំនួនដែលបានលែងពីម-១៣ ។ ថាជនជាប់ចោទអាចប្រាប់យើងដែរឬទេ ថាអ្នកទោសទាំងអស់ដែលជនជាប់ចោទបានលើកឡើងថា ត្រូវបានដោះលែងនោះរួមទាំងលោក ចាន់ វឿន ផងដែរ ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ជនជាប់ចោទ៖

ឆៈ លោកចៅក្រមជាទីគោរព! នៅខាងដើមៗនេះ ខ្ញុំបាននិយាយអំពីខ្ញុំដោះលែងមនុស្ស១០

នាក់ ។ ក្នុងចំណោម ១០នាក់នេះគ្មានឈ្មោះ ចាន់ វឿន ទេ ហើយសូមបញ្ជាក់ម្ដងទៀត ចាន់ វឿន នេះ មិនមែន ជាកងការពារ ហើយក៏មិនមែនជាអ្នកទោសដែលទៅជាប់នៅទីនោះឲ្យខ្ញុំដោះលែងទេ ។

ស៖ តើលោកឆ្លើយឲ្យច្បាស់បានដែរឬទេ? នៅក្នុងសវនាការមុនៗ លោកបានលើកឡើងឈ្មោះ ចាន់ វឿន លោកបាននិយាយថា សាក្សី KW-31 ត្រូវបានដោះលែង ក្រោយពីមានសេចក្ដីសម្រេចពីលោក?

ឆ៖ ខ្ញុំបានជម្រាបអង្គសវនាការពីកាលលើកមុនថាខ្ញុំបានដោះលែង បងសុង ដែលមានឈ្មោះសម្ងាត់ថាKW-30 ។ ឯចំណែក KW-31 ខ្ញុំមិនដែលបាននិយាយចំទេ ។ ខ្ញុំនិយាយ KW-32 ទៅទៀតគឺពិតជាបុគ្គលិករបស់ខ្ញុំ ។ ហើយសូមបញ្ជាក់លោកចៅក្រមថែម ខ្ញុំច្រឡំ KW-30 ទៅជាមួយជនរងគ្រោះឈ្មោះ ស៊ិន ដែលមកធ្វើសក្ខីកម្មនៅទីនេះរួចទៅហើយ ។ ជនរងគ្រោះដែលខ្ញុំដោះលែងនោះមិនមានឈ្មោះ ស៊ិន ទេ ឈ្មោះ សុង នៅភូមិស្នួលដូចគ្នា ។

ស៖ ចា ឌុច អាចប្រាប់ដែរឬទេ មុនពេលសវនាការថ្ងៃនេះគឺលោកជនជាប់ចោទធ្លាប់ឃើញសាក្សីនេះ ឬក៏លោកមិនដែលឃើញសាក្សីនេះទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំជួបមុខ ចាន់ វឿន នេះតែនៅពេលនេះឯង ចាប់ផ្ដើមជួបនៅពេលនេះឯង ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ចាន់ វឿន, ឥឡូវវត្តមានរបស់លោកលែងមានសារសំខាន់ទៀតហើយ ពីព្រោះអង្គសវនាការអស់សំណួរសួរលោកហើយ ។ អ៊ីចឹងលោកអាចត្រឡប់ទៅលំនៅដ្ឋាន ឬក៏ទៅគោលដៅណាដែលលោកចង់ទៅបានហើយ ។ ហើយមន្ត្រីតុលាការសូមរៀបចំគាត់ ដើម្បីអញ្ជើញគាត់ត្រឡប់ទៅវិញ ទៅប្រាស្រ័យទាក់ទងនឹងខាងអង្គភាព *WESU* ដើម្បីសម្រួលគាត់បានត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ។ ដោយពេលសម្រាកអង្គជំនុំជម្រះ ប្រកាសសម្រាកម្ភៃនាទី រហូតដល់ម៉ោងបី សូមអញ្ជើញចូលវិញ ។

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី៖

សូមអញ្ជើញក្រោកឈរ!

[សវនាការសម្រាកពីម៉ោង១៤:៤៣នាទី ដល់ម៉ោង ១៥:០៥ នាទី]

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី៖

សូមអញ្ជើញអង្គុយចុះ!

សួរដោយប្រធានអង្គជំនុំ៖

អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តដំណើរការនីតិវិធីសវនាការតទៅទៀត ។

ហើយជាកិច្ចបន្ទាប់នេះ ដល់ពេលត្រូវស្តាប់ចម្លើយ សក្ខីកម្មរបស់សាក្សី ចាន់ ខន ។

មន្ត្រីតុលាការសូមអញ្ជើញ សាក្សី ចាន់ ខន ចូលមកកាន់បន្ទប់សវនាការ ។

(សាក្សីចូលមកកាន់បន្ទប់សវនាការ)

ស៖ សាក្សី លោកឈ្មោះ ចាន់ ខន អ៊ីចឹងមែនទេ?

សាក្សី KW-32៖

ឆ៖ បាទ ។

ស៖ ចាន់ ខន ឥឡូវនេះ ដល់ឆ្នាំនេះអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ឆ៖ *(មិនច្បាស់)* ។

ស៖ បច្ចុប្បន្ននេះ លោកមានទីលំនៅ នៅកន្លែងណាដែរ នៅភូមិឃុំណា?

ឆ៖ ភូមិទេពភិរម្យ ឃុំវាលពន់ ស្រុកថ្គង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ។

ស៖ បច្ចុប្បន្ននេះ លោកមានមុខរបររកស៊ី ធ្វើអ្វីដែរ?

ឆ៖ ធ្វើស្រែ ។

ស៖ យោងតាមរបាយការណ៍ ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ ថាលោកមិនមានចំណងញាតិ លោហិត ឬញាតិព័ន្ធ ឬក៏ជាសហព័ទ្ធជាមួយនឹងភាគីនៅក្នុងរឿងនេះទេ ជាការពិតទេ?

ឆ៖ អានសំណួរមួយលើកទៀត ស្តាប់អត់សូវបាន ។

ស៖ តាមរបាយការណ៍របស់ក្រឡាបញ្ជី បានរាយការណ៍ថា លោក ចាន់ ខន ឯងហ្នឹង មិនមានជាប់ជាញាតិបងប្អូន ឬក៏បងប្អូនសាច់ថ្លៃ ឬក៏ជាចំណងសហព័ទ្ធជាមួយនឹងភាគី នៅក្នុងរឿង ក្តីនេះទេ រឿងនេះជាការពិតទេ?

[១៥:០៩:០១]

ឆ៖ ពិត ។

ស៖ នៅក្នុងពេលនេះ អង្គជម្រះបានអញ្ជើញលោកមកធ្វើជាសាក្សី នៅក្នុងរឿងក្តីនេះ ដោយតម្រូវឲ្យលោកស្បថជាមុន មុននឹងធ្វើសក្ខីកម្ម តើលោកបានស្បថរួចហើយឬនៅ?

ឆ៖ ស្បថហើយៗ ។

ស៖ នៅក្នុងសវនាការនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានកោះអញ្ជើញលោក ឲ្យចូលមកនេះ ដើម្បីចង់ស្ដាប់ លោកនិយាយអំពីរឿងហេតុទាំងឡាយ ដែលលោកបានដឹង បានឮ បានឃើញនៅមន្ទីរសន្ដិសុខម-១៣ ឋិតនៅអមលាំង ស្រុកថ្ពង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ដែលមានក្នុងអំឡុងពេលឆ្នាំ១៩៧១ រហូតដល់ឆ្នាំ១៩៧៥ ។ នេះជាអ្វីដែលលោកអាចនិយាយប្រាប់ដល់អង្គជំនុំជម្រះអំពីបញ្ហាទាំងឡាយ ដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងមន្ទីរនោះ ។ លោកដឹងហើយណ៎ា ។ តើលោកស្គាល់មន្ទីរសន្ដិសុខម-១៣ ដែរឬទេ?

ឆ៖ បានស្គាល់នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣ ។

ស៖ ហើយមូលហេតុអីទៅនាំឲ្យលោក បានទៅស្គាល់មន្ទីរសន្ដិសុខម-១៣ នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣ នោះ?

ឆ៖ ដំបូងមក មេភូមិថាឲ្យខ្ញុំទៅធ្វើយោធា ដល់ពេលបញ្ជូនខ្ញុំមក បញ្ជូនមកមន្ទីរ-១៣ហ្នឹង ។

ស៖ ហើយពេលដែលលោកទៅដល់មន្ទីរ-១៣ហ្នឹង គេឲ្យលោកធ្វើកិច្ចការអីទៅ?

ឆ៖ មកដល់មន្ទីរ-១៣ហ្នឹង គេឲ្យខ្ញុំយាម ។

ស៖ ឥឡូវនេះ មុននឹងចូលដល់សំណួរដែលមានការពាក់ព័ន្ធទៅនឹងរឿងហេតុពិតប្រាកដហ្នឹង អង្គជំនុំជម្រះគ្រាន់តែប្រាប់ រំឮកឡើងវិញអំពីសិទ្ធិរបស់លោកជាសាក្សី លោកអាចបដិសេធក្នុងការឆ្លើយនឹងសំណួរ ឬអំណះអំណាងណាមួយដែលនាំឲ្យដាក់ពិរុទ្ធភាពទៅលើខ្លួនឯង ។ ប៉ុន្តែ លោកអាចឆ្លើយនូវអ្វីដែលលោកបានដឹង បានឮ បានឃើញ ក្រៅពីអ្វី ដែលនាំឲ្យដាក់ពិរុទ្ធភាពលើខ្លួនឯងណ៎ា ។

លោកអាចរៀបរាប់អំពី ទិដ្ឋភាព ឬក៏ហេតុការណ៍ទាំងឡាយ ដែលលោកបានដឹង បានឃើញ បានឮនៅក្នុងអំឡុងពេល ដែលលោកបានចូលទៅដល់ ទៅធ្វើការ ជាកងការពារនៅក្នុងមន្ទីរម-១៣នោះ រហូតដល់ពេលដែលលោកត្រូវបានចាកចេញពីទីនោះត្រឡប់ទៅមូលដ្ឋាន ទៅលំនៅដ្ឋានរបស់លោកវិញ។ តើលោកអាចនិយាយអ្វី ដែលលោកចងចាំប្រាប់ដល់អង្គសវនាការបានដែរឬទេ?

ឆ៖ វែងពេកហើយ ស្ដាប់អត់ទាន់អស់ ។

ស៖ ម្ដងទៀតគឺ ឥឡូវនេះ គោលបំណងនៃការកោះហៅលោកមក គឺចង់ដឹងថា លោកបានដឹង បានឮ បានឃើញ នូវអ្វីខ្លះដែលកើតឡើងនៅក្នុងមន្ទីរសន្ដិសុខម-១៣ ឋិតនៅអមលាំង ស្រុកថ្ពង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ កាលពីលោកចូលទៅធ្វើការនៅទីនោះ នូវអ្វីដែលលោកចងចាំ តើលោកអាចនិយាយនិទានរឿងហ្នឹងឲ្យអង្គសវនាការស្ដាប់បានដែរឬទេ?

ឆ៖ ទៅដល់ដំបូងគឺមានឃើញតែអ្នកទោស ។ គឺខ្ញុំបានចូលទៅនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣ ឃើញមាន

តែអ្នកទោសនៅក្នុងហ្នឹង ។ អ៊ីចឹង គឺខ្ញុំមានភារកិច្ចជាអ្នកយាម តែដល់ពេលឆ្នាំ១៩៧៤មក គឺដោយការគោរពការចាត់តាំងពីថ្នាក់លើមិនបានត្រឹមត្រូវ ក៏ខ្ញុំត្រូវចាកចេញទៅនៅអូព្រាល ខាងលិចត្រពាំងត្រែង ជាអ្នកធ្វើស្រែចម្ការ លើកទំនប់អីជាធម្មតា រហូតដល់ថ្ងៃរំដោះ១៧ មេសា ទើបខ្ញុំមកនៅកងចល័តនៅឧដុង្គ ។

ស៖ លោករកនឹកឡើងវិញមើល តើពេលដែលលោកចូលទៅដល់ទីនោះធ្វើកងការពារ រហូតដល់លោកចេញវិញ ទៅធ្វើស្រែ ទៅធ្វើនូវការងារនៅកន្លែងផ្សេងទៀតហ្នឹង រយៈពេលប៉ុន្មានទៅ ចាប់ពីលោកទៅ ហើយលោកចាកចេញពីទីនោះ?

ឆ៖ ទៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣ ហ្នឹង ដល់ជិតដាច់ឆ្នាំ១៩៧៣ ចូល ១៩៧៤ ខ្ញុំទៅធ្វើស្រែតែម្តង ។

ស៖ លោកស្គាល់អ្នកណាជាប្រធានមន្ទីរសន្តិសុខម-១៣ទេ កាលណោះគាត់ឈ្មោះអីទៅ?

លោកចាំទេកាលណោះ។ ម្តងទៀតណ៎ះ! ដោយសារមិនមានការបកប្រែ ហើយមិនបានកត់ត្រានៅក្នុងប្រតិចារឹក ។ យើងតាំងសំណួរម្តងទៀតថា ពេលដែលលោកចូលទៅ ធ្វើការនៅក្នុងមន្ទីរសន្តិសុខម-១៣ ហើយនិងចេញទៅធ្វើស្រែវិញ តើអស់រយៈពេលប៉ុន្មាន?

ឆ៖ ខ្ញុំទៅរស់នៅហ្នឹងឆ្នាំ១៩៧៣ តែដល់ចេញវិញមិនដឹងខែប៉ុន្មានអី ឆ្នាំខែប៉ុន្មានទេ តែជិតដាច់ ១៩៧៣ ហើយ ។

ស៖ កាលនោះលោកស្គាល់ថាអ្នកណាដែលប្រធានមន្ទីរសន្តិសុខ ម-១៣ នោះដែរឬទេ?

ឆ៖ ឈ្មោះ តាឌុច ។

ស៖ ក្រៅពី ឌុច មានអ្នកបន្ទាប់បន្តបន្ទាប់ លំដាប់ក្រោមៗគាត់មកទៀតទេ មានប៉ុន្មាននាក់? លោកស្គាល់ទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំអត់ចាំបានច្បាស់ផង នៅតូចពេក ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

លោក អស់លោក លោកស្រីចៅក្រម តើមានសំណួរអ្វីត្រូវសួរដល់សាក្សីរូបនេះទៀតដែរឬទេ? បើមានសូមអញ្ជើញ ។

សូមអញ្ជើញលោក ហ្សង់ម៉ាក ។

សួរដោយចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៖

ស៖ ជាបឋម សូមជនជាប់ចោទអញ្ជើញក្រោកឈរ តើសាក្សីអាចឃើញជនជាប់ចោទ តើ

លោកស្គាល់គាត់ទេ? តើលោកស្គាល់ជនជាប់ចោទទេសាក្សី?

សាក្សី KW-32៖

ឆ៖ ស្គាល់គាត់ តែគាត់រៀងចាស់ហើយ ពីមុនក្មេង ។

ស៖ តើ ឌុច អាចប្រាប់យើងបានទេ តើលោកចាំឈ្មោះសាក្សី ចាំមុខសាក្សីនេះទេ?

ជនជាប់ចោទ៖

ឆ៖ គឺពិតជាបុគ្គលិករបស់មន្ទីរ-១៣ ។

ស៖ លោកបានពន្យល់ដល់យើងថា លោកបានទៅដល់ ម-១៣ ក្រោយពីមេភូមិ ប្រាប់ឲ្យលោកទៅធ្វើជាយោធា តើគេប្រាប់ឲ្យធ្វើការងារអ្វីទេ? ដែលថាទៅគេចាត់តាំងឲ្យទៅម-១៣ នោះ គេប្រាប់ថាឲ្យធ្វើអីខ្លះ? តើគេពន្យល់ពីការងារថាឲ្យធ្វើការងារអ្វីទេនៅម-១៣ នោះ?

[១៥:១៩:២០]

សាក្សី KW-៣២៖

ឆ៖ ពេលខ្ញុំទៅដល់ដំបូងហ្នឹង គឺបានពីរ បីថ្ងៃគាត់ឲ្យខ្ញុំយាមកាមធម្មតាហ្នឹងទៅ ។

ស៖ នៅពេលដែលលោកចាកចេញពីម-១៣ តើ ម-១៣ នោះ ពេលដែលលោកនៅទីនោះ មានន័យថាម៉េច? ជាកន្លែងដែលគេដាក់អ្នកទោស ឃុំឃាំងអ្នកទោស ឬក៏កន្លែងអ្វី កន្លែងហ្នឹង?

ឆ៖ កន្លែងខ្ញុំទៅដំបូងហ្នឹង គឺកន្លែងទៅដល់កន្លែងគេឃុំឃាំងអ្នកទោស ។

ស៖ នៅពេលដែលចូលទៅដល់ម-១៣ ភ្លាម តើមានអ្វីដែលលោកឃើញថាសំខាន់សម្រាប់រូបលោកទេ? ថាតើគេចាត់តាំងឲ្យធ្វើការងារហ្នឹង លោកទទួលស្គាល់ថាលោកមានឋានៈ ជាអ្វីទេនៅកន្លែងនោះ? ឬក៏ជាការដំឡូងសក្តិអ្វីនៅពេលនោះៗ?

ឆ៖ អត់, ជាកងការពារធម្មតា ជាបុគ្គលិកធម្មតាសម្រាប់តែគាត់ប្រើហ្នឹង ។ អត់មានឋានន្តរសក្តិអ្វីទេ ។

ស៖ តើគេប្រាប់លោកឲ្យចូលរួមនៅក្នុងបដិវត្តន៍ ហើយនឹងត្រូវធ្វើអ្វីសម្រាប់ប្រទេសអ្នកឯង ឬក៏ តើគេប្រាប់ឲ្យលោកធ្វើអ្វីខ្លះនៅពេលហ្នឹងនោះ?

ឆ៖ អត់មានប្រាប់ម៉េចផង ។ គាត់ប្រាប់ថា ឲ្យទៅយាមកាមអ្នកទោសហ្នឹងទៅ ។

ស៖ តើលោកអាយុប៉ុន្មាននៅពេលដែលទៅដល់មន្ទីរម-១៣ នោះ?

ឆ៖ អាយុខ្ញុំមិនសូវចាំបានច្បាស់ដែរ បើគិតជាអាយុប្រហែលជាបើមិន១៣, ១៤ តែប៉ុណ្ណឹង ។

ស៖ តើលោកទទួលការបណ្តុះបណ្តាលឲ្យធ្វើការងារអ្វីដែរឬទេ?

ឆ៖ អត់ គាត់អត់ដែលណែនាំបណ្តុះបណ្តាលអីផង ។

ស៖ តើលោកអាចរៀបរាប់ប្រាប់យើងឲ្យជាក់ស្តែងបានទេ តើគេរៀបចំមន្ទីរម-១៣ នោះដូចម្តេច? គេដំណើរការម៉េច? តើគេឃុំខ្លួនអ្នកទោសដូចម្តេច? ថាតើអ្នកយាមធ្វើអីខ្លះ? នៅកន្លែងណាខ្លះ?

[១៥:២៣:០៥]

ឆ៖ អ្នកកងការពារហ្នឹង មានសិទ្ធិតែយាមកាម ហើយបើសិនជាអ្នកទោសរត់រួច ឈ្មោះ "ក" យាមត្រូវទទួលខុសត្រូវទៅ ។ បើសិនឈ្មោះ "ខ" យាមហ្នឹងរួច អ្នកទោសអ្នកហ្នឹងទទួលខុសត្រូវទៅ ។ និងការណែនាំរបស់ថ្នាក់លើមានតែប៉ុណ្ណឹង គឺសំខាន់កុំឲ្យអ្នកទោសរត់រួច ដែលខ្លួនឯងមានតួនាទីអ្នកយាម ។

ស៖ តើលោកមានកាន់អាវុធដែរឬទេ?

ឆ៖ អ្នកយាមត្រូវតែកាន់អាវុធ ។

ស៖ តើកាំភ្លើង ឬអាវុធប្រភេទណាដែលលោកកាន់? តើគេបង្រៀនលោកវិធីប្រើអាវុធនោះដែរឬទេ?

ឆ៖ ប្រើអាវុធទាល់តែមានគេបង្ហាត់បង្រៀន បើអត់ដែលស្គាល់តាំងពីកើតមក អត់ដែលស្គាល់អាវុធផង ។ ទៅដល់ហ្នឹងគេអ្នកនៅមុនៗហ្នឹង បងៗហ្នឹង គេបង្ហាត់យើង ឲ្យចេះប្រើអាវុធហ្នឹងទៅ ។

ស៖ តើជាអាវុធវែង ឬក៏ជាអាវុធអាកា ឬក៏ជាអាវុធខ្លី រ៉ឺវុលវ៉ែ តើប្រភេទអីដែលលោកកាន់នោះ?

ឆ៖ កាំភ្លើងអាកា ។

ស៖ តើមានអ្នកយាមប៉ុន្មាននាក់នៅទីនោះ?

ឆ៖ អ្នកយាមប្រហែលពី១០នាក់ ទៅ ២០នាក់ ។

ស៖ តើអ្នកយាមក្មេងជាងគេអាយុប៉ុន្មាន? ថាតើអាយុមធ្យមរបស់អ្នកយាមទាំងនោះប្រហែលប៉ុន្មានដែរ?

ឆ៖ ក្តាប់មិនសូវបានដែរ ច្រើនគ្នាពេក ។ មិនដឹងជាប៉ុន្មាននាក់ ដែលមានអាយុប៉ុណ្ណឹងក៏អត់--ឥឡូវវាភ្លេចអស់ទៀត ។ មិនដឹងណានៅឯណាផង ។

ស៖ តើលោកជាអ្នកយាមមានអាយុក្មេងជាងគេបំផុត ឬក៏មានអ្នកយាមណាអាយុតិចជាងលោកនៅពេលនោះ?

ឆ៖ ក្លាប់អត់បានផង បើឃើញប៉ុនៗហ្នឹងវាច្រើនគ្នាដែរ ។

[១៥:២៦:២៧]

ស៖ នៅពេលដែលលោកទៅដល់កន្លែងនោះ តើគេប្រាប់លោកថា ហេតុអីដែលត្រូវរក្សាទុកយាមអ្នកនោះ អ្នកទោសទាំងនោះ តើមូលហេតុអីបានជាគេដាក់អ្នកទោស ដើម្បីបដិវត្តន៍ តើគេប្រាប់ដូចម្ដេច ថាឲ្យយាមអ្នកទោសកុំឲ្យរត់រួចហ្នឹង មូលហេតុអី?

ឆ៖ ព្រោះគេឲ្យយាមមិនឲ្យរត់រួចហ្នឹង គឺអ្នកទោសហ្នឹងគេចាប់មកពីមូលដ្ឋានមក មិនដឹងជាទោសស្អីៗ ខ្ញុំមិនដឹងដែរ ។ ប៉ុន្តែ មកដល់កន្លែងយាម គឺមេថ្នាក់ដឹកនាំហ្នឹង គាត់ថាមិនឲ្យរត់រួចទេ អ្នកណាអ្នកយាមត្រូវទទួលខុសត្រូវខ្លួនឯង ។

ស៖ តើគេប្រាប់លោកអំពីមូលហេតុនៃការឃុំខ្លួនអ្នកទោសហ្នឹងទេ? តើលោកបានដឹងពីមូលហេតុ នៃការឃុំខ្លួនអ្នកទោសទាំងហ្នឹងទេ? តើគេប្រាប់លោកថា អ្នកទាំងហ្នឹង ជាសត្រូវ ជាខ្មាំង ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ ពេលគេចាប់ពីមូលដ្ឋានមកភាគច្រើនគឺគេថា ជនក្បត់ គិញ ឬមួយសីលធម៌ ក្បត់វិន័យផ្សេងៗទៀត ។

ស៖ តើលោកជឿទេថា អ្នកទោសទាំងអស់ហ្នឹងសុទ្ធតែជាជនក្បត់ ឬក៏ជាអ្នកមាន ខុសសីលធម៌ ឬក៏សុទ្ធតែជាគិញ តើលោកជឿថាអ៊ីចឹងទេពេលហ្នឹងនោះ?

ឆ៖ អត់ជឿផង។ បើវាមកអ៊ីចឹង ខ្លះត្រូវជាសាច់ញាតិជីដូនជីតាអ៊ីចឹង ឃើញគាត់អត់ធ្វើអីផង។

ស៖ តើលោកបានដឹងថា ចំនួនអ្នកទោស អ្នកដែលគេឃុំខ្លួនហ្នឹង ជាមធ្យមមានប៉ុន្មាន? គឺជាចំនួនដដែល ឬក៏ចំនួនហ្នឹងប្រែប្រួល ថាតើមានរណ្ដៅសម្រាប់ឃុំ តើមានចំនួនប៉ុន្មាន ជាមធ្យម ឬក៏លោកដឹង?

ឆ៖ ពេលខ្ញុំទៅដល់ហ្នឹង ឃើញមានរណ្ដៅដាក់អ្នកទោសប្រហែលជា២ ឬ ៣ ។ ក្នុង រណ្ដៅមានក្រាលក្ដារ លើរណ្ដៅមានប្រក់ស្លឹក ហើយដាក់អ្នកទោសនៅក្នុងហ្នឹង ។

ស៖ រណ្ដៅទាំងនោះ តើរណ្ដៅទាំងនោះទំហំប៉ុនៗគ្នាឬក៏យ៉ាងដូចម្ដេច?

ឆ៖ មានតូច មានធំ ។

ស៖ តើមានអ្នកទោសប៉ុន្មាន ដែលគេឃុំខ្លួននៅក្នុងរណ្តៅដែលធំជាងគេនោះ លោកអាចនៅចាំបានទេ?

ឆ៖ ក្តាប់អត់បានផង ភ្លេចអស់ហើយ ។

ស៖ តើមានអ្នកទោសស្ត្រី បុរស តើមានកុមារដែរឬទេក្នុងចំណោមអ្នកទោសទាំងហ្នឹង?

ឆ៖ អត់ទេ មានតែចាស់ៗ ។ បើស្រីមាន ។

ស៖ អ្នកទោសស្រីដែលមានមកនោះ មានកុមារមកជាមួយឬក៏មកតែអ្នកទោសស្រីទេ?

ឆ៖ មកតែអ្នកទោសស្រីទេ ។

ស៖ ខ្ញុំអត់យល់ចម្លើយទេ ។ គឺថាតើអ្នកទោសស្ត្រីទាំងអស់នោះមានយកក្មេងទៅជាមួយដែរឬទេ?

ឆ៖ អត់ ។

ស៖ ថាអ្នកពីអមលាំង ឬក៏មកពីទីកន្លែងផ្សេងៗ ថាតើមានទាហានក្នុងចំណោមអ្នកទោសដែរឬទេ? ថាតើអ្នកទោសជាប្រភេទយ៉ាងម៉េច? ដូចជាអ្នកទោសបរទេសដែរឬទេ?

ឆ៖ អ្នកទោសមានច្រើនប្រភេទ មានទាហាន លន់ នល់ ទាហានខ្មែរក្រហម និងជនស៊ីវិល ។

ស៖ ដូច្នេះ អ្នកទោសនោះគឺ ជាទាហាន លន់ នល់ ហើយមានទាហានខ្មែរក្រហមផងដែរ ។ នេះគឺជាអ្វីដែលលោកនិយាយជម្រាបយើងខ្ញុំ ឬយ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ ព្រោះអ្នកទោសថាខ្លួនគេ ។

ស៖ លោកដឹងទេ ហេតុអ្វីបានជាទាហានខ្មែរក្រហមត្រូវបានឃុំខ្លួននៅទីនោះ?

ឆ៖ អត់ដឹងរឿងកំហុសអីផង ។

ស៖ ថាតើមានអ្នកទោសបរទេសដែរឬទេនៅក្នុងគុកនុ៎ង ។

ឆ៖ អត់ ។

ស៖ ថាតើអ្នកទោសទាំងអស់នោះគាត់ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដូចគ្នា អ្នកផ្សេងត្រូវបានគេចោទប្រកាន់ពីការទណ្ឌកម្មធ្ងន់ធ្ងរ ឬក៏ការងារស្រាលដែរឬទេ? ថាតើរងការចោទប្រកាន់អ្វីខ្លះ?

ឆ៖ អត់ដឹងផង ។ ឃើញអ្នកទោសហ្នឹង ដឹងអ្នកណាទោសធ្ងន់អ្នកណាទោសស្រាល ។

ស៖ លោកបានឃើញអ្នកទោសដែលត្រូវបានគេអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើការនៅពេលថ្ងៃដែរឬទេ?

ឆ៖ ដែល ។

ស៖ ថាតើមានអ្នកទោសច្រើន ឬក៏ចំនួនអ្នកទោសក្នុងចំនួនតូចទេ ដែលគេឲ្យទៅធ្វើការនោះ?

ឆ៖ ចំនួនតិច ។

ស៖ ថាតើអ្នកទោសគាត់មានអាហារគ្រប់គ្រាន់ហូបដែរឬទេ ឬក៏មានបញ្ហាអ្វីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកទោស?

ឆ៖ អាហារហូបអត់គ្រប់គ្រាន់ទេ ។

ស៖ លោកអាចប្រាប់យើងខ្ញុំដែរឬទេ ថាលោកធ្លាប់ឃើញអ្នកទោសស្លាប់ដោយសារអត់ឃ្លាន?

ឆ៖ អានសំណួរម្តងទៀត ។

ស៖ តើលោកអាចប្រាប់យើងខ្ញុំដែរឬទេ ថាលោកបានឃើញអ្នកទោសស្លាប់ ដោយសារតែអ្នកអ្នកទោសអត់មានអាហារគ្រប់គ្រាន់ហូប?

ឆ៖ អ្នកទោសភាគច្រើនស្លាប់ ដោយការអត់អាហារហូបជាច្រើន ។

ស៖ ថាតើអ្នកទោសស្លាប់រាល់ថ្ងៃ ឬយ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ អត់ទេ ជួនកាលមានថ្ងៃស្លាប់ទៅ ជួនកាលមានថ្ងៃអត់អ៊ីចឹងដែរ ។

ស៖ លោកចាំទេ ថាមានថ្ងៃមួយគឺមានអ្នកទោសច្រើនណាស់ដែលបានស្លាប់ លោកបានចាំទេថាមានថ្ងៃមួយនោះគឺមានអ្នកទោសច្រើនណាស់ស្លាប់?

ឆ៖ អត់ អត់ដឹងផង ។ ខ្ញុំចេញបាត់មិនដឹង បើខ្ញុំនៅអត់ដែលឃើញស្លាប់ច្រើនផង ។

ស៖ លោកអាចរៀបរាប់ជូនយើងខ្ញុំអំពីស្ថានភាពដែលអ្នកទោសត្រូវបានគេយកដាក់ទៅក្នុងរណ្តៅ ថាតើអ្នកទោសត្រូវបានគេដាក់ខ្នោះនៅកជើង ឬក៏ត្រូវបានគេដាក់ខ្នោះដែរឬទេ?

ឆ៖ គេដាក់ខ្នោះជើង ។

ស៖ ថាតើអ្នកទោសអនុញ្ញាតឲ្យទៅទន្លេ ទៅងូតទឹកដែរឬទេ?

ឆ៖ អ្នកទោសមានទៅមុជទឹករាល់ថ្ងៃ នៅពេលថ្ងៃល្ងាច ។

ស៖ ថាតើអ្នកទោសនោះត្រូវបានគេដោះខ្នោះ ឬក៏គេដាក់ខ្នោះដដែល? ហើយថាករបស់គេមានដាក់ខ្នោះដែរឬទេ?

[១៥:៤០:៣៩]

ឆ៖ ពេលទៅមុជទឹកអត់ដាក់អីផង ។ បើសិនជាទៅច្រើនអាហ្នឹងមានដាក់ខ្លះ ។

ស៖ លោកអាចប្រាប់យើងខ្ញុំដែរឬទេ ថាលោកឃើញអ្នកទោសឈឺ?

ឆ៖ អ្នកទោសឈឺច្រើនដែរ ព្រោះការផ្តល់ថ្នាំពេទ្យ ឬមួយក៏អាហារវាអត់គ្រប់គ្រាន់ ។

ស៖ ថាតើមានការថែទាំផ្នែកសុខភាពដល់អ្នកទោសដែរឬទេ? ថាតើមានគ្រូពេទ្យ ឬមានការផ្តល់ថ្នាំសង្កូវដែរឬទេ?

ឆ៖ មាន ។

ស៖ តើអ្នកណាគេខ្លះដែលជាពេទ្យនោះ?

ឆ៖ អត់ស្គាល់ផង ភ្លេចអស់ហើយ ។

ស៖ ថាតើពេទ្យទាំងអស់នោះ គាត់ធ្លាប់ទៅរៀនផ្នែកពេទ្យដែរឬទេ ឬគាត់ជាកសិករធម្មតា?

ឆ៖ អត់ដឹងផង មិនដឹងកសិករ មិនដឹងគេរៀនអី អត់ដឹង ស្រាប់តែឃើញពេទ្យនៅហ្នឹង ។

ស៖ ថាតើពេទ្យទាំងអស់នោះ គឺនៅទីកន្លែងនោះរហូត ឬក៏គាត់នៅម្តងម្កាល ពីពេលមួយទៅពេលមួយ?

ឆ៖ ពេទ្យនៅនុ៎ងតែម្តង ។

ស៖ លោកអាចប្រាប់យើងខ្ញុំដែរឬទេ ថាលោកសង្កេតឃើញភាពលំបាកលំបិនអំឡុងពេលមានភ្លៀងធ្លាក់ធំ ថាលោកអាចប្រាប់ទេ ថាមានទឹកជំនន់នៅពេលនោះ?

ឆ៖ មាន ។ ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣ហ្នឹង ភ្លៀងធំ ទឹកសាយលិចនុ៎ង ។

ស៖ តើមានអ្វីកើតឡើងទៅដល់អ្នកទោសអំឡុងពេលទឹកលិចនោះ?

ឆ៖ លិចអ្នកទោស ខ្លះក៏ស្រង់រួច ខ្លះក៏យកអត់ទាន់ទៅ មានគ្រោះថ្នាក់អាយុជីវិតអ៊ីចឹង ។

[១៥:៤៤:៥២]

ស៖ កន្លែងដែលអ្នកទោសឃុំខ្លួននៅក្នុងរណ្តៅនោះ តើពួកអ្នកទោសនោះត្រូវបានគេអនុញ្ញាតឲ្យចេញមកក្រៅរណ្តៅដែរឬទេ?

ឆ៖ ដល់ពេលអ៊ីចឹងយកមកលើមកវិញ យកមកបញ្ជូនឲ្យនៅទួល តាមទួលណាដែលអត់ទឹកលិច ដំបូកអ៊ីចឹង យកមកដាក់អ៊ីចឹង ។

ស៖ នៅពេលដែលអ្នកទោសត្រូវបានយកមកដាក់ខាងក្រៅ ពួកគេទាំងអស់គឺត្រូវបានយកចេញពីទឹកលិចនោះ ឬក៏ពួកគេស្ថិតនៅក្នុងរណ្តៅនុ៎ងដដែល?

ឆ៖ យកចេញពីក្នុងរណ្តៅ ។

ស៖ ដូច្នេះ សូមឲ្យលោកពន្យល់យើងខ្ញុំថា តើអ្នកទោសទាំងអស់នោះ គាត់លង់ទឹកយ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ លង់ដែលយកអត់ទាន់ ។ អ្នកដែលត្រូវលង់គឺយកអត់ទាន់ អ្នកដែលអត់បានលង់ គឺយកទាន់មកចេញក្រៅរួចមករួច ខ្លះគ្នាដែលយកមិនទាន់គឺមានការលង់ស្លាប់ទៅ ។

ស៖ ថាតើមានអ្នកទោសច្រើនដែរឬទេស្លាប់?

ឆ៖ ស្លាប់តិចដែរ បីបួននាក់ ។

ស៖ តើលោកចាំដែរឬទេ ដែលលោកត្រូវបានសួរយកចម្លើយដោយអ្នកស៊ើបអង្កេត នៅក្នុងដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេត តើលោកមានចាំទៅលើចំណុចហ្នឹងដែរឬទេ?

ឆ៖ អត់ផង ។

ស៖ នៅក្នុងកំណត់ហេតុនៃការសម្ភាសន៍សួរយកចម្លើយគឺមានឯកសារលេខD៧៨/៤ ។ ឯកសារមួយនេះ គឺជាកំណត់ហេតុនៃការសម្ភាសន៍ទៅលើបុគ្គលមួយរូបឈ្មោះ ចាន់ ខន ដែលបុគ្គលនេះ--

ឆ៖ អូ! អាហ្នឹងមាន គេទៅសម្ភាសន៍ម្តង ។

ស៖ ឯកសារនេះបាននិយាយលើកឡើងថា មានយប់មួយមានទឹកជន់ ហើយអ្នកទោសភាគច្រើននៅក្នុងរណ្តៅបានស្លាប់ ។ ជាទូទៅ អ្នកទោសទាំងអស់បានស្លាប់ លើកលែងតែអ្នកទោសចំនួនតិចប៉ុណ្ណោះដែលអាចរត់គេចចេញនៅយប់នោះ ដោយមានអ្នកជួយ បងធំៗគាត់ជួយ ។ ថាលោកអាចបញ្ជាក់យល់ព្រមជាមួយនឹងចម្លើយដែលបានអានដែរនេះដែរឬទេ? ហើយវាត្រឹមត្រូវនឹងអ្វីដែលលោកបានជម្រាបយើងនៅពេលនេះដែរឬទេ?

[១៥:៥០:០៥]

ឆ៖ កាលហ្នឹង ទឹកលិចមកហ្នឹង វាភាគច្រើនស្លាប់ច្រើនជាងនៅរស់មែន ។

ស៖ ខ្ញុំដូចជាមិនសូវយល់នោះទេ លោកបាននិយាយអម្បាញ់មិញថា មានអ្នកទោសចំនួនតិចស្លាប់ ។ ខ្ញុំជឿថាលោកអម្បាញ់មិញនិយាយមានបីទៅបួននាក់ ហើយលោកបញ្ជាក់ថាមាន ចំនួនតែបី ឬក៏បួននាក់ប៉ុណ្ណោះបានស្លាប់ ឬក៏មានចំនួនច្រើនស្លាប់ ។

ឆ៖ បីបួននាក់ហ្នឹងហើយដែលស្លាប់ ។ ភាគច្រើនមានបីបួននាក់ហ្នឹងហើយស្លាប់ ហើយភាគតិចនៅអ្នកទោសនៅក្នុងហ្នឹងវាតិចដែរ ។ ការយកវាមិនទាន់ ។ បងៗវាយកអត់ទាន់ទៅ ចំណែកឯតូចៗយកម៉េចបានមនុស្ស ។

ស៖ លោកបានឃើញ ឌុច ចេញបញ្ជាពី ឌុច ឲ្យមានការដកអ្នកទោស ឬបញ្ជូនអ្នកទោសចេញដែរឬទេ?

ឆ៖ គាត់បញ្ជាឲ្យដកចេញពីក្នុងរណ្តៅ ។ តែដកវាមិនទាន់ ទឹកឡើងលឿនស្រឹត លឿនពេក ។

ស៖ លោកបានឮ ថាតើលោកបានឮ និងឃើញអ្នកទោសត្រូវបានគេសួរចម្លើយដែរឬទេ?

ឆ៖ អត់ ។

ស៖ តើលោកបានឃើញអ្នកទោស បង្ហាញសញ្ញាមួយថាមានអំពើកំរោល ឬអំពើហិង្សាណាមួយត្រូវបានប្រព្រឹត្តចំពោះគាត់ដែរឬទេ?

ឆ៖ អានសំណួរមួយលើកទៀត ស្តាប់អត់បាន ។

ស៖ តើលោកបានឃើញអ្នកទោសដែលនៅលើមុខ ឬនៅលើខ្លួនប្រាណមានស្នាមជាំ ឬក៏ស្នាមនៃការវាយតប់ណាមួយទៅលើគាត់ដែរឬទេ?

ឆ៖ មាន ។

ស៖ តើលោកអាចប្រាប់ និងរៀបរាប់អំពីស្នាកស្នាមទាំងអស់នោះដែរឬទេ? ហើយពួកគេបានស្លៀកពាក់អ្វីខ្លះ?

ឆ៖ ពាក់ខោអាវដូចយើងធម្មតា ។

ស៖ លោកប្រាប់យើងថា លោកឃើញស្នាមជាំនៅលើខ្លួនប្រាណរបស់អ្នកទោស។ ដូច្នេះ តើស្នាមនោះ លោកបានឃើញស្នាមហ្នឹងយ៉ាងម៉េច? តើលោកអាចឆ្លើយសំណួរនេះបានដែរឬទេ?

ឆ៖ ស្នាមរំពាត់ ។

[១៥:៥៤:៤១]

ស៖ តើស្នាមនោះនៅលើកន្លែងណានៃរាងកាយរបស់អ្នកទោសដែលលោកបានឃើញហ្នឹង?

ឆ៖ ស្នាមនៅខ្នង នៅកំប៉េះក្លិត កំភ្លៅអីហ្នឹង ។

ស៖ តើមានពេលមួយលោកធ្លាប់នាំអ្នកទោសដើម្បីឲ្យគេសួរចម្លើយ តើលោកបានទទួលបញ្ជាឲ្យនាំអ្នកទោសទៅឲ្យគេសួរចម្លើយទេ កាលលោកនៅទីនោះ?

ឆ៖ អត់ផង ។

ស៖ ដូច្នេះ តើតួនាទីរបស់លោកពិតប្រាកដក្នុងឋានៈជាអ្នកយាមនៅម-១៣ នោះ ធ្វើអ្វីខ្លះ?

ឆ៖ មានភារកិច្ចតែយាមហ្នឹង ។

ស៖ នៅពេលដែលលោកនៅក្នុងមន្ទីរម-១៣នោះ តើលោកបានឃើញឧបករណ៍អ្វីដែលគេអាចប្រើដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាទៅលើអ្នកទោសទេ នៅក្នុងពេលដែលគេសួរចម្លើយនោះ?

ឆ៖ អត់ផង ។ អត់ដែលដឹង ។

ស៖ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងអានសេចក្តីដកស្រង់មួយពីនៅលេខ D៧៨/៤ "តើឧបករណ៍អ្វីខ្លះ ហើយវិធីអ្វីខ្លះនៃការធ្វើទារុណកម្មដែលលោកបានឃើញ?" ហើយខ្ញុំដកស្រង់ពីឯកសារនោះ។ ចម្លើយដែលលោកឆ្លើយ "ខ្ញុំបានឃើញរំពាត់ ដំបងឫស្សី ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដែលបានឃើញម្ជុល ឬដង្កាប់ ខ្ញុំមិនដែលឃើញរូបទៅជ្រមុជទឹកទេ ។ វាអាចថា អ្នកទោសទាំងនេះគឺថាគេអាចយកទៅសួរចម្លើយឆ្ងាយ នៅខាងជើងនៃស្រះមួយ ។ ពួកអ្នកទាំងនោះខ្លះគឺមិនដែលត្រឡប់មកវិញទេ ។ ខ្ញុំបានឃើញអ្នកទោស ដែលមាននាំទៅសួរចម្លើយ ហើយវិលមកវិញហើមខ្លួន ហើយមានឈាមពេញខ្លួន បន្ទាប់ពីសួរចម្លើយនោះ ។ ឌុច ធ្លាប់បានបញ្ជាឲ្យកងការពារនាំអ្នកទោសឲ្យទៅគាត់សួរចម្លើយ។ ហើយជាញឹកញាប់អ្នកទោសត្រឡប់មកវិញមានរបួសប្រឡាក់ឈាម ហើយក៏បាត់ខ្លួនតែម្តងទៅ ។ ខ្ញុំបានឃើញសសរបួនឬប្រាំនៅក្នុងបរិវេណប៉ែកខាងកើត ដែលត្រូវបានទុកសម្រាប់ចងបាញ់សម្លាប់អ្នកទោស ដើម្បីបំភ័យអ្នកទោសដទៃទៀត" ។

ចំណុចដែលខ្ញុំទើបតែបានអាននេះ តើមានទំនាក់ទំនងទៅអ្វីជាមួយនឹងការចងចាំរបស់លោកដែរឬទេ?

ឆ៖ នុ៎ងពិតមែន ។ កន្លែងធ្វើទារុណកម្មមានមែន ។

ស៖ តើលោកអាចប្រាប់យើងបានទេ អ្នកណាជាអ្នកបាញ់សម្លាប់អ្នកទោស នៅពេលដែលគេចងភ្ជាប់ទៅនឹងបង្គោលដែលលោកបានរៀបរាប់ ដែលថាធ្វើនៅមន្ទីរម-១៣ អ្នកណាជាអ្នកបាញ់សម្លាប់អ្នកទោសនោះ?

[១៥:៥៩:៤០]

ឆ៖ អត់ដែលឃើញផង ។ គ្រាន់តែឃើញតែកន្លែងហ្នឹង ជួនកាលខ្ញុំមិននៅអីទៅ គេធ្វើទៅ ខ្ញុំអត់ដឹង ។ ព្រោះមុខសញ្ញាផ្សេងគ្នាដែរ ។ ជួនកាលទៅឃាមគាស់ដីបាត់ទៅក៏មាន ។ អ៊ីចឹងទៅវាអត់បានឃើញកន្លែងគេធ្វើ មិនដឹងឈ្មោះណាជាអ្នកបាញ់សម្លាប់ គឺអត់បានឃើញ ។

ស៖ ខ្ញុំនឹងអានឯកសារ D៧៨/៤ ជាសេចក្តីដកស្រង់នៃឯកសារនោះ ។ អ្នកបាញ់នោះ គឺឈ្មោះ មាស, ឈ្មោះ ចាន់, ឈ្មោះ ប៉ុន ហើយនិង ផល ។ នេះជាអ្វីដែលលោកចងចាំ ឬក៏លោកឮគេ

ប្រាប់លោកទេ? ឬក៏លោកបានឃើញដោយផ្ទាល់ភ្នែកពីការបាញ់នោះ?

ឆ៖ អាហ្នឹងឮគេនិយាយតៗគ្នា ។

ស៖ តើលោកបានឃើញ ឌុច ជាអ្នកបាញ់សម្លាប់អ្នកទោសដោយខ្លួនឯងទេ?

ឆ៖ អត់ផង អត់ដែរឃើញបាញ់ផង ។

ស៖ អ៊ីចឹង ខ្ញុំនឹងអានបន្តទៅទៀត ។ អ្នកដែលបាញ់សម្លាប់នោះ គឺ មាស, ចាន់, ប៉ុន ហើយនិងផល ហើយខ្ញុំមិនដែលឃើញ ឌុច ជាអ្នកបាញ់ទេ ។ ខ្ញុំគិតថា ការសម្លាប់ទាំងអស់នោះ គឺពិតជាអនុវត្តតាមការបញ្ជារបស់ ឌុច ។ ដោយហេតុថា ដោយសារ ព្រោះឮសូរខ្លាំង ហើយអ្នកល្មើសនឹងត្រូវបាញ់សម្លាប់វិញ ។ អ្នកណាដែលអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកទោសរត់រួច គេនឹងសម្លាប់អ្នកនោះវិញ ។

តើនេះវាឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលលោកបានឃើញ ដែលលោកបាននិយាយ ដែលបានកត់ត្រានៅក្នុងការសម្ភាសន៍នោះទេ?

ឆ៖ អាហ្នឹងតែឈ្មោះណាយាម តែរត់រួច អាហ្នឹងត្រូវទទួលទោសហើយ ។ បើអត់រត់រួច គឺគេអត់ដាក់ទោសយើង ។

ស៖ តើឈ្មោះ ផល លោកដឹងស្អីខ្លះពីឈ្មោះ ផល ហ្នឹង?

ឆ៖ បង ផល ស្លាប់ ។

ស៖ តើលោកដឹងដូចម្តេចថា ផល នោះស្លាប់ហើយនោះ?

ឆ៖ គាត់ស្លាប់នៅនុ៎ង ។ គេថាគាត់សីលធម៌ ។

ស៖ តើលោកបានឃើញសាកសពគាត់ ថាគាត់ស្លាប់ហ្នឹងទេ?

ឆ៖ អត់ផង ។

ស៖ លោកបានប្រាប់យើងពីមុននេះបន្តិចថា សមាជិកខ្លះនៃក្រុមគ្រួសាររបស់លោកក៏ត្រូវបានគេឃុំខ្លួននៅក្នុងមន្ទីរម-១៣ នោះដែរ ។ តើលោកអាចប្រាប់យើងបាន បន្ថែមពីរឿងនេះបានទេ?

ឆ៖ ត្រូវជាជីតារបស់ខ្ញុំ ។

ស៖ តើមានអ្វីជាពិសេសកើតឡើងរវាងរូបលោក ហើយនិងជីតារបស់លោក ជីដូនជីតារបស់លោក នៅពេលដែលលោកនៅម-១៣ នោះ?

ឆ៖ មានអារម្មណ៍ភ័យព្រួយដែរ ព្រោះឃើញជាជីតាជាប់គុកទៅហើយ ។ ក្នុងអារម្មណ៍នោះគឺព្រួយខ្លួនឯងដែរហ្នឹង ខ្លាចមានជាប់ដែរ ។

[១៦:០៥:៣២]

ស៖ តើជីតារបស់លោកហ្នឹង គេយកគាត់ទៅសួរចម្លើយដែរឬទេ?

ឆ៖ ហ្នឹងអត់ដឹងផង ។ ពេលហ្នឹងខ្ញុំចេញបាត់ហើយ ។

ស៖ តើលោកមានឱកាស ដើម្បីជួបជីតារបស់លោកជាថ្មីម្តងទៀតទេ? តើគេដោះលែងគាត់ ឬក៏គាត់នៅរស់? ឬក៏គាត់ស្លាប់នៅក្នុងម-១៣ នោះ?

ឆ៖ គាត់ស្លាប់នុ៎ងមួយ តាខាងឪ តាខាងម៉ែរួច បានវិលត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ។

ស៖ តើជីតារបស់លោកស្លាប់ ដោយរបៀបណានៅក្នុងម-១៣ នោះ?

ឆ៖ អត់ដឹងផង ។ ខ្ញុំចេញបាត់ហើយ ។

ស៖ តើលោកបានឃើញជីតាមួយផ្សេងទៀតរបស់លោកទេ ក្រោយពីគាត់ចេញពីម-១៣ហ្នឹង មកដែលលោកចេញពីម-១៣ មក?

ឆ៖ ទៅជួបគ្នាផ្ទះឯណោះ ។

ស៖ តើលោកបានជជែកអ្វី និយាយអ្វីទៅគាត់ទេ ពេលដែលជួបនៅផ្ទះនោះ?

ឆ៖ អត់ដែលជជែកអីផង ។ និយាយគ្នាធម្មតា ហៅគាត់ធម្មតាហ្នឹង ។

ស៖ តើលោកជជែក ឬក៏និយាយធម្មតាជាមួយគាត់ តើលោកពិភាក្សា និយាយអ្វីជាមួយជីតាដែលនៅរស់ម្នាក់នោះ?

ឆ៖ អត់និយាយអីផង ។ និយាយលេងសើចធម្មតា ។

ស៖ តើលោកមិនចាប់អារម្មណ៍នឹងរកឲ្យដឹងឃើញ ថាតើគាត់អាចរួចរស់ជា-- ឲ្យដោះលែងពី ម-១៣ ដូចម្តេចទេ? លោកមិនបានសួរអ្វីទៅជីតារបស់លោក មិនចង់ដឹងថា តើរឿងអីបានជាគាត់រួចរស់ពី ម-១៣ បាន លោកមិនចង់ដឹងអីចឹងទេ? ពេលនោះ ។

ឆ៖ អត់ប៉ានសួរផង ព្រោះជំនាន់នុ៎ងខ្លាចងាប់ខ្លួនដែរ ដេញដោលសួរម៉េចកើត ។

ស៖ តើលោកខ្លាចអ្នកណា? ខ្លាចជីតាដែលនៅរស់ ឬក៏អ្នកណា? ដែលថាមិនប៉ានសួរដេញដោលហ្នឹង ។

ឆ៖ ចុះដែលទៅនៅមូលដ្ឋានភូមិឃុំហ្នឹង មិនមែនស្រឡាញ់យើងទាំងអស់ឯណា ។

ស៖ លោកខ្លាចសមាជិកក្រុមគ្រួសារខ្លួនឯង? ឬក៏លោកខ្លាចអ្នកជិតខាង? ឬក៏ខ្លាច ឌុច ដែលថាមិនប៉ានសួរដេញដោលនោះ? តើលោកខ្លាចអ្នកណា ដែលមិនប៉ានសួរដេញដោលហ្នឹង?

ឆ៖ ខ្លាចអ្នកដទៃទៀត គេក្តាប់បានទៅ គេរាយការណ៍ទៅ មិនងាប់ ។ គេមិនចាប់យើងវិញ ។ អ៊ីចឹង កុំសួរតែម្តង ។

ស៖ និយាយអំពី?

ឆ៖ និយាយពីអី? ស្តាប់អត់បានផង ។

ស៖ លោកនិយាយថា លោកបានខ្លាចអ្នកផ្សេងអាចនឹងនិយាយពីអ្វីៗទាក់ទងទៅនឹងអ្វីបានកើតនោះ ។ តើលោកអាចប្រាប់យើងបានទេ? ថាវាមានហេតុអីកើតឡើងទេ បើយើងសួរដេញដោលទៅគេឮ វាមានរឿងអីកើតឡើង?

ឆ៖ អាហ្នឹង គឺខ្លាចគេតាមដានយើង ។ យើងដេញដោយអី ការងារអី ។ អ៊ីចឹងទៅ គឺខ្លាច ។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំមិនប៊ានសួរគាត់ទេ ។ ព្រោះរស់នៅសង្គមហ្នឹង គឺគេតាមដានណាស់ម្នាក់ៗ មិនមែនអាចរស់បានស្រួលឯណា ។ អ៊ីចឹង ហើយត្រូវតែប្រយ័ត្នពាក្យសម្តីខ្លួនឯងហ្នឹង និយាយ តែនិយាយខុសត្រូវការស្លាប់ ។

ស៖ តើពេលណាដែលលោកបានជួបជីតា ដែលនៅរស់នោះម្តងទៀតហ្នឹង ជួបពេលណា?

ឆ៖ ជួបតាំងពីឆ្នាំ៧៤ ឯណោះ ។

ស៖ តើគាត់ស្លាប់នៅពេលណា?

ឆ៖ គាត់ស្លាប់ ទើបនឹងស្លាប់ យើងរំដោះហើយ ។

ស៖ ក្រោយពេលរំដោះហើយ លោកនៅតែខ្លាចមិនប៊ានសួរដេញដោលគាត់ដដែល ឬយ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ អត់ទេ ។ ដល់ពេលហ្នឹង អត់សួរអីទៀតផង ។ រហូតដល់គាត់ស្លាប់ទៅ ។

ស៖ តើលោកមាន ឬក៏លោកឃើញអ្នកទោស ដែលគេនាំអ្នកទោសទៅក្រៅ តើលោកបានឮអំពីការសម្លាប់អ្នកទោសនោះដែរឬទេ?

ឆ៖ អត់ដឹងផង ។

[១៦:១៣:៣៨]

ស៖ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងអាននូវកំណត់ហេតុឯកសារ នូវ D៧៨ ដែលលោកបាននិយាយដូចខាងក្រោមនេះ គេបានសួរលោកថា “តើការសម្លាប់កើតឡើងនៅកន្លែងណា? ដោយរបៀបណា? គេសម្លាប់ដោយបែបណា?”ចម្លើយរបស់លោក ពេលនោះ លោកឆ្លើយថា “អ្នកទោសត្រូវបានសម្លាប់នៅក្នុងព្រៃ ដោយ

គល់ឈើ ឬឫស្សីវាយចំកញ្ចឹងក ។ អ្នកទោសភាគច្រើនស្លាប់ដោយសារ ការសម្លាប់ និងមួយចំនួនស្លាប់ដោយសារការអត់អាហារ" ។ អ្វីដែលខ្ញុំទើបតែអានជូនលោកស្តាប់នេះ តើនេះវាផ្ទុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលលោកបាននិយាយ ឬក៏វាផ្ទុះបញ្ចាំងពីអ្វី ដែលលោកបានចងចាំដែរ ឬទេ?

ឆ៖ អត់ដឹងផង ។

[១៦:១៥:០៥]

ស៖ លោកមិនដឹង ដោយលោកមិនចាំអ្វីទាំងអស់ ឬយ៉ាងម៉េច? ឬក៏ដោយហេតុថា លោកមិនដែលៗបានដឹងអំពីហេតុការណ៍នៃការសម្លាប់នោះ?

ឆ៖ ព្រោះអត់ដែលដឹងហេតុការណ៍ហ្នឹងហើយ ។

ស៖ ហេតុអ្វីបានជាលោកឆ្លើយប្រាប់ទៅអ្នកស៊ើបអង្កេតនៅក្នុងបទសម្ភាសថាបែបនេះ បើលោកមិនដឹងនោះ មិនចាំនោះ ។

ឆ៖ ក្នុងនុ៎ង បងៗគាត់អ្នកនិយាយ ពេលហូបបាយអី គាត់អ្នកនិយាយ ។

ស៖ អ្នកណាជាអ្នកនិយាយ ពេលហូបបាយហ្នឹង? អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសម្លាប់ ឬក៏អ្នកណាផ្សេងជាអ្នកនិយាយនុ៎ង?

ឆ៖ បងៗគេដែលចាស់ៗនុ៎ង គេអ្នកនិយាយថារឿងហ្នឹង ។

ស៖ តើគេនិយាយពីអ្វីបើលោកចាំដោយពិតប្រាកដទៅ គេនិយាយពីអ្វី ពីរឿងហ្នឹង?

ឆ៖ គេនិយាយថា យកមនុស្សទៅ គេវៃអ៊ីចឹងទៅ ។

ស៖ តើគេនាំអ្នកទៅកន្លែង ហើយគេវាយរបៀបម៉េច?

ឆ៖ អត់ដឹង ។

ស៖ លោកបានប្រាប់យើងពីមុននោះថា ថាមានចំនួនប្រហែល អ្នកយាមពីដប់ទៅម្ភៃនាក់នៅម-១៣ តើជាក្រុមដែលៗទទួលបន្ទុកក្នុងការសម្លាប់ដែរឬទេ ក្រុមអ្នកយាមនោះ?

ឆ៖ អត់ដឹង មិនដឹងក្រុមណា សម្លាប់ក្រុមណា អត់ ។ ព្រោះដឹងតែតួនាទីរបស់ខ្លួនឯង ដឹងតែខ្លួនឯង អ្នកយាមហ្នឹង ។ ព្រោះសុទ្ធតែលាក់ការណ៍ ។

ស៖ តើមានក្រុមមួយដែលគេចាត់តាំងដើម្បីធ្វើការតាមដានអ្នកទោស ដែលគេបញ្ចេញឲ្យទៅធ្វើការនៅខាងក្រៅគុកនោះដែរ ឬទេ?

ឆ៖ អត់ដឹង ។

ស៖ ដូច្នេះ ទាក់ទងទៅនឹងខ្លួនលោកផ្ទាល់ តើលោកធ្លាប់ទៅតាមមើលអ្នកទោសដែលទៅធ្វើការនៅខាងក្រោមនឹ្ទរម-១៣ហ្នឹង ដែរឬទេ?

ឆ៖ ដែលទៅយាមឲ្យដាំដំឡូង ដាំអីហ្នឹងដែរ ។

[១៦:១៩:២៥]

ស៖ តើលោកមិនដែលបានកត់សម្គាល់អ្វីខុសពីហ្នឹងទេ? នូវថាឃើញអីជាពិសេស ហេតុការណ៍អីជាពិសេសក្នុងពេលនៅយាមកាមនោះទេ អ្នកទោសហ្នឹង?

ឆ៖ អត់ដែលមានឃើញអីពិសេសផង ព្រោះខ្ញុំទៅយាម អ្នកទោសអត់ដែលរត់ ។

ស៖ តើមានអ្នកទោសណាដែលបានព្យាយាមរត់គេចខ្លួនទេ ពេលនោះ?

ឆ៖ គេយាមមិនដឹងទេ បើខ្ញុំយាម អត់ដែល អ្នកទោសអត់ដែលរត់ផង ព្រោះអាហ្នឹងបែងចែកក្រៅ ផ្សេងៗគ្នា ។

ស៖ តើលោកបានដឹងពីអ្នកយាមម្នាក់ឈ្មោះ ចាន់ វឿន ទេ?

ឆ៖ ហ្នឹងយាមឲ្យអ្នកទោសរត់រួចហ្នឹង ។

ស៖ នៅពេលដែលលោកយាមនៅម-១៣ តើចាន់ វឿន ក៏ជាអ្នកយាមនៅម-១៣ ក្នុងពេលនោះដែរឬទេ?

ឆ៖ អ្នកយាមដែរ ។

ស៖ តើលោកអាចប្រាប់យើងអ្វីពីរឿងរ៉ាវ លោក ចាន់ វឿន បានទេ ជាអ្នកយាមដូចគ្នា នោះ?

ឆ៖ ដល់អ៊ីចឹង ចាន់ វឿន ហ្នឹងឲ្យអ្នកទោសរត់រួច ហើយអ៊ីចឹងទៅ គេដកយកមកដាក់ឃុំឃាំងអ៊ីចឹងទៅ ។

ស៖ តើគាត់បានរត់ចេញពីម-១៣ទេ គាត់រត់ចេញដោយខ្លួនឯង ឬក៏គាត់បាន គេជួយគាត់ ឲ្យគាត់រត់?

ឆ៖ គេជួយឲ្យរត់ ខ្ញុំអីហ្នឹងប្រាប់ឲ្យរត់ បើនៅហ្នឹងខ្លាចស្លាប់ ។

ស៖ តើលោកអាចប្រាប់យើងដូចម្តេចបានខ្លះ អំពីជនជាប់ចោទ តើគាត់មានអាកប្បកិរិយា ឬអត្តចារិកដូចម្តេចនៅ ម-១៣នោះ?

ឆ៖ គាត់មានអត្តចរិតម៉ឺងម៉ាត់ ហ្មត់ចត់ក្នុងការងារ ។

ស៖ ខ្ញុំនឹងអានឯកសារ D៧៨ ម្តងទៀត ហើយគេបានសួរលោកនូវសំណួរលោក ដូចខាង

ក្រោមអំពីរៀបរាប់អំពីអត្តចរិតរបស់ឌុច ជាមនុស្សម៉ឺងម៉ាត់ ដូចដែលលោកនិយាយ ហើយខ្ញុំខ្លាច លោកឆ្លើយថា ខ្ញុំខ្លាចគាត់ គឺថាគ្មានអ្នកយាមណាម្នាក់ប៉ានចូលទៅក្នុងការិយាល័យរបស់គាត់ទេ ហើយក៏មិនមានអ្នកណាម្នាក់ទាំងខ្ញុំនិយាយកំប្លែងជាមួយគាត់ទេ គាត់ជាមនុស្សហ្មត់ចត់ ពេញចិត្តនឹងការងារ គាត់ធ្លាប់ និយាយទៅកម្មាភិបាលនៅក្នុងអង្គប្រជុំទាំងអស់នោះថា "ឲ្យលាក់ការណ៍សម្ងាត់ ឲ្យលាក់ការណ៍អំពីការងារ ការសម្លាប់ និងការងារផ្សេងៗទៀត ហើយនឹងសកម្មភាពផ្សេងទៀតទាក់ទងទៅនឹងសន្តិសុខ មន្ទីរសន្តិសុខ" ហើយគាត់កាន់ គាត់ទម្លាប់ដាក់កាំភ្លើងខ្លី៥៤ជាប់ជាមួយគាត់ ហើយគាត់ -- ខ្ញុំធ្លាប់ឃើញ គាត់ជក់បារីផងដែរ ហើយខ្ញុំធ្លាប់ឮគាត់សើចខ្លាំង ពេលគាត់ប្រាជ្ញលេង ។

ស៖ អ៊ីចឹងអ្វីទាំងអស់នេះ តើឆ្លុះបញ្ចាំងទៅការពិត ដែលលោកបានដឹង បានឃើញនូវទីនោះដែរឬទេ?

ឆ៖ ពិត ។

ស៖ ឌុច បាននិយាយទៅលោកថា គឺថាជាការចាំបាច់ដើម្បីលាក់ការណ៍ ដើម្បីរក្សាការសម្ងាត់ព័ត៌មានទាំងអស់នៅក្នុងមន្ទីរសន្តិសុខនោះ ជាសម្ងាត់ តើឌុច បានប្រាប់លោកអ៊ីចឹងមែនទេ?

ឆ៖ បាន ។

ស៖ តើថ្ងៃនេះ តើលោកនៅតែខ្លាចឌុច ដដែលដែរឬទេ?

ឆ៖ អត់ខ្លាចទេ ។

ស៖ តើថ្ងៃនេះ តើលោកមានការខ្មាសអៀនថា ខ្លួនលោកបានធ្វើជាអ្នកយាមនៅម-១៣នោះ លោកមានការខ្មាសអៀនទេ?

ឆ៖ មានការខ្មាសអៀន ។

ស៖ តើលោកអាចប្រាប់ឲ្យបានពិស្តារពីការខ្មាសអៀនហ្នឹងដែរឬទេ?

ឆ៖ ព្រោះបានថា មានការខ្មាសអៀនឃើញអំពើហ្នឹង វាពុករលួយ ធ្វើឃាតមនុស្សអ៊ីចឹង ហើយបើយើងខ្ញុំរត់ចេញទៅខ្លាចស្លាប់ ម្ល៉េះហើយខ្ញុំអត់ប៉ានរត់ចេញ ។

ស៖ លោកទើបតែបាននិយាយថា បើខ្ញុំយល់ច្បាស់នោះ លោកបានឃើញគេ សម្លាប់មនុស្ស តើនោះជាការពិតដែលលោកនិយាយទេ?

ឆ៖ ដូចខ្ញុំរៀបរាប់អ៊ីចឹង ថាបើពេលបញ្ជូនទៅថ្នាក់លោកបាត់រហូតហ្នឹង ។ ទៅរៀនសូត្រ ដឹងតែទៅរៀនសូត្រ មិនដឹងទៅឯណា ស្រាប់តែបាត់មនុស្សអស់ ។

[១៦:២៧:១៨]

ស៖ លោកបានឃើញថា គេសម្លាប់អ្នកទោស តើលោកបានឃើញដោយផ្ទាល់ភ្នែកថា ឃើញគេសម្លាប់មនុស្សដោយផ្ទាល់ភ្នែកនោះទេ?

ឆ៖ អត់ផង ។ អត់ដែលឃើញផ្ទាល់ផង ព្រោះអាហ្នឹងមិនមែនចេះតែទៅមើលឯណា ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ដូចជាអស់ម៉ោងហើយ ពេលវេលា អ៊ីចឹងដល់ម៉ោងត្រូវសម្រាកនៅពេលរសៀលហើយ ហើយសូមអញ្ជើញលោក ហ្វ្រង់ស្វ័រ រូ មានបញ្ហាអ្វីទៅ?

លោក ហ្វ្រង់ស្វ័រ រូ៖

សូមឲ្យលោកចៅក្រមរំឭកសាក្សី គាត់មិនអាចនិយាយជាមួយនរណាទាំងអស់រហូតដល់ពេលការផ្តល់សក្ខីកម្មរួច ហើយគាត់មិនអាចជួប និងជាមួយសាក្សីណាផ្សេងទៀត ។ ហើយសូមឲ្យលោកចៅក្រម ធ្វើការរំឭកគាត់អំពីបញ្ហានេះ ។ សូមអរគុណ ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសផ្អាកសវនាការត្រឹមនេះ ហើយលើកទៅបន្តសវនាការនៅថ្ងៃស្អែក វេលាម៉ោង៩ព្រឹក ហើយលោក ចាន់ ខន ឥឡូវនេះ យើងអង្គជំនុំជម្រះផ្អាកដំណើរការស្តាប់សក្ខីកម្មលោកសិនត្រឹមនេះ ហើយឲ្យលោកត្រឡប់ទៅកាន់ទីកន្លែងវិញ ហើយស្អែកត្រឡប់មកវិញ ហើយលោកមិនត្រូវបានទាក់ទងជាមួយនឹងអ្នកណាទេ នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃរង់ចាំ ដើម្បីធ្វើសក្ខីកម្មបន្តនេះ ហើយកិច្ចការនេះ គឺខាងអង្គភាព *WESU* គឺបានយល់ច្បាស់លាស់ហើយ ។

ដូច្នេះ គឺមន្ត្រីតុលាការសូមនាំគាត់ទៅប្រគល់ឲ្យអង្គភាព *WESU* ដើម្បីសម្របសម្រួលឲ្យគាត់ទៅនៅកន្លែងរងចាំ ដែលបានរៀបចំទុករួចហើយ ដោយឡែកអនុរក្សមន្ទីរឃុំឃាំងនាំជនជាប់ចោទទៅកាន់មន្ទីរឃុំឃាំងវិញ ហើយឲ្យនាំគាត់ត្រឡប់មកសាលសវនាការនៅថ្ងៃស្អែកឲ្យបានមុនម៉ោង៩ ៕

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី៖

សូមអញ្ជើញក្រោកឈរ!

[សវនាការផ្អាកនៅម៉ោង១៦:៣០នាទី]